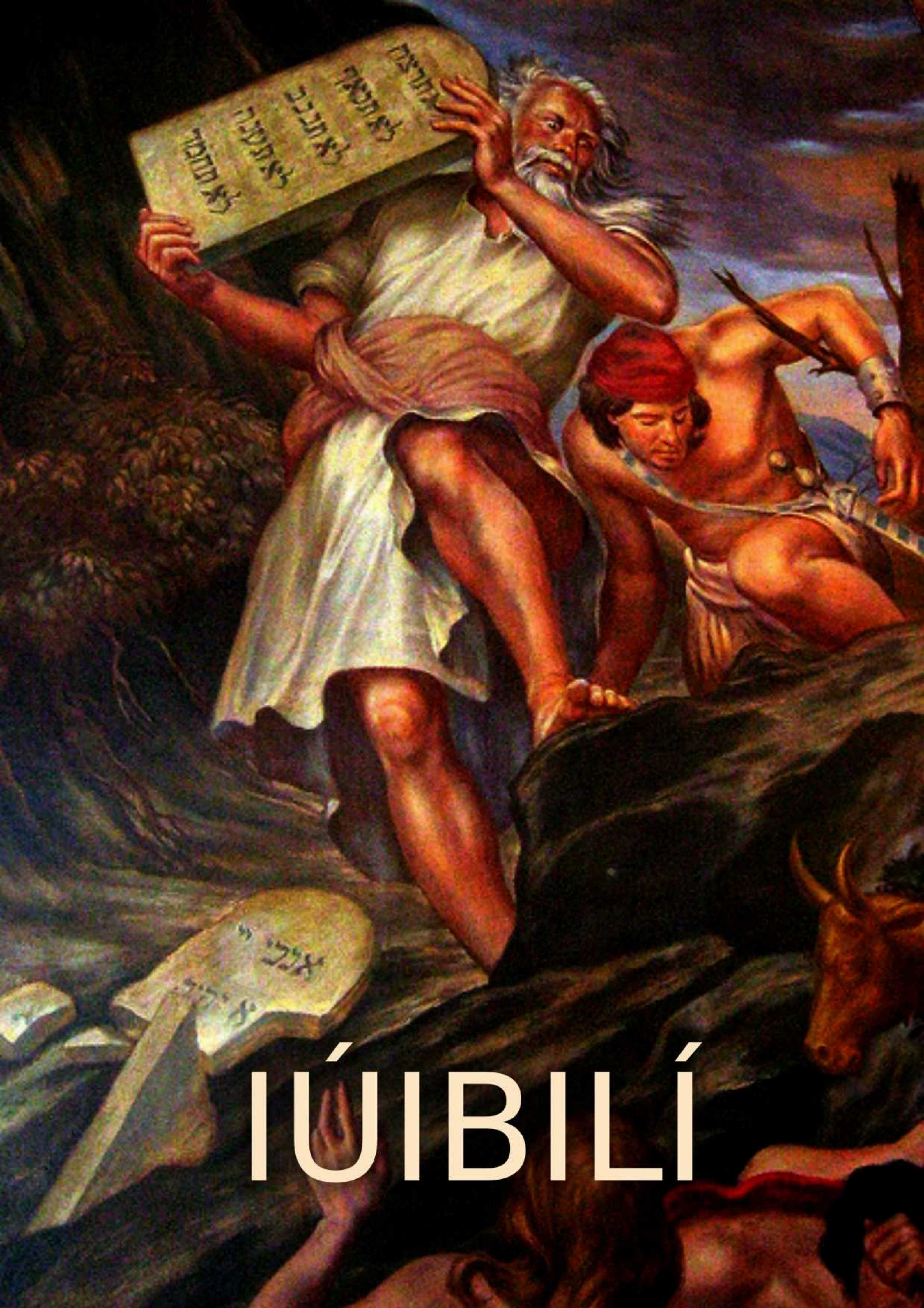

IÚIBILÍ

CAIBIDIL 1

1 Agus tharla sa chéad bhliain d'eascóid chlann Iosrael as an Éigipt, sa tríú mí, ar an séú lá déag den mhí, [2450 Anno Mundi] gur labhair Dia le Maois, ag rá: 'Tar suas chugam ar an Sliabh, agus tabharfaidh mé duit dhá chlár cloiche den dlí agus den aithne, a scríobh mé, chun go múinfeá dóibh.'
2 Agus chuaigh Maois suas go Sliabh Dé, agus d'fhan glóir an Tiarna ar Shliabh Shíonáí, agus chuir scamall scáth air ar feadh sé lá.
3 Agus ghlaoigh sé ar Mhaois ar an seachtú lá as lár an néil, agus bhí cuma ghlóir an Tiarna cosúil le tine lasrach ar bharr an tsléibhe.
4 Agus bhí Maois ar an Sliabh daichead lá agus daichead oíche, agus mhúin Dia dó stair luath agus stair níos déanaí roinnte laethanta uile an dlí agus na fianaise.
5 Agus dúirt sé: 'Claon do chroí chuig gach focal a labhróidh mé leat ar an sliabh seo, agus scríobh iad i leabhar ionas go bhfeicfidh a nglúine nár thréig mé iad as an olc go léir a rinne siad agus iad ag sárú an chonartha a bhunaím idir mise agus tusa dá nglúine inniu ar Shliabh Shíonáí.'
6 Agus mar sin a tharlóidh nuair a thiocfaidh na rudaí seo go léir orthu, go n-aithneoidh siad gur mó an ceart atá agam ná iad ina mbreithiúnais uile agus ina ngníomhartha uile, agus aithneoidh siad go raibh mé i ndáiríre leo.
7 Agus scríobh duit féin na focail seo go léir a dhearbhaím duit inniu, óir tá a fhios agam a n-easaontas agus a ndúthracht, sula dtabharfaidh mé isteach sa tír iad a mhionnaigh mé dá n-aithreacha, d'Abrahám agus d'Íosác agus do Iacób, ag rá: 'Do do shliocht tabharfaidh mé tír ina bhfuil bainne agus mil ag sileadh.'
8 Agus ithfidh siad agus beidh siad sásta, agus iompóidh siad ar dhéithe coimhthíocha, ar dhéithe nach féidir leo iad a shaoradh ó aon cheann dá dtrioblóid: agus cloisfear an fhianaise seo mar fhianaise ina gcoinne. Óir déanfaidh siad dearmad ar mo chuid aitheanta go léir, (fiú) gach a n-ordaím dóibh, agus siúlfaidh siad i ndiaidh na nGintlithe, agus i ndiaidh a neamhghlaine, agus i ndiaidh a náire, agus déanfaidh siad seirbhís dá ndéithe, agus beidh siad seo ina gcion agus ina dtrioblóid agus ina bplá agus ina ngaiste dóibh.
9 Agus rachaidh go leor amú agus gabhfar i mbraighdeanas iad, agus titfidh siad i lámha an namhad, mar gur thréig siad mo reachtanna agus m'aithne, agus féilte mo chonartha, agus mo shabóidí, agus m'áit naofa a naomhaigh mé dom féin ina measc, agus mo thaibearnacal, agus mo thearmann, a naomhaigh mé dom féin i lár na tíre, chun m'ainm a chur air, agus chun go mbeadh cónaí air (ann).
10 Agus déanfaidh siad ardáiteanna agus cuaillí agus íomhánna greanta dóibh féin, agus adhróidh siad, gach duine a íomhá féin, chun dul ar strae, agus íobróidh siad a gclann do dheamhain, agus do gach obair earráide ina gcroí.
11 Agus cuirfidh mé finnéithe chucu, le go dtabharfaidh mé fianaise ina gcoinne, ach ní éistfidh siad, agus maróidh siad na finnéithe freisin, agus déanfaidh siad géarleanúint ar na daoine a lorgaíonn an dlí, agus cuirfidh siad deireadh le gach rud agus athróidh siad é chun olc a dhéanamh os comhair mo shúl.
12 Agus folóidh mé m'aghaidh uathu, agus tabharfaidh mé iad i lámha na ngintlithe le haghaidh braighdeanais, agus le haghaidh creiche, agus le haghaidh itheacháin, agus bainfidh mé iad as lár na tíre, agus scaipfidh mé iad i measc na ngintlithe.
13 Agus déanfaidh siad dearmad ar mo dhlí uile agus ar mo chuid aitheanta uile agus ar mo chuid bhreithiúnais uile, agus rachaidh siad ar strae maidir le gealaí nua, agus sabóidí, agus féilte, agus iúibilé, agus orduithe.
14 Agus ina dhiaidh sin casfaidh siad chugamsa ó measc na nGintlithe lena gcroí uile agus lena n-anam uile agus lena neart uile, agus baileoidh mé iad ó measc na nGintlithe uile, agus lorgóidh siad mé, ionas go bhfaighidh siad mé nuair a lorgóidh siad mé lena gcroí uile agus lena n-anam uile.
15 Agus nochtfaidh mé dóibh síocháin fhairsing le fíréantacht, agus bainfidh mé planda na hionracais díobh, le mo chroí go léir agus le mo anam go léir, agus beidh siad ina mbeannacht agus ní ina mallacht, agus beidh siad ina gceann agus ní ina n-eireaball.
16 Agus tógfaidh mé mo thearmann ina measc, agus comhnóidh mé leo, agus beidh mé i mo Dhia acu agus beidh siadsan i mo phobal i bhfírinne agus i bhfíréantacht.
17 Agus ní thréigfidh mé iad ná ní chuirfidh mé isteach orthu; óir is mise an Tiarna a nDia.
18 Agus thit Maois ar a aghaidh agus ghuigh sé agus dúirt sé, 'A Thiarna mo Dhia, ná tréig do phobal agus d'oidhreacht, ionas go rachadh siad ar seachrán i mbotún a gcroí, agus ná tabhair iad i lámha a naimhde, na nGintlithe, ar eagla go mbeadh siad i gceannas orthu agus go gcuirfidís faoi deara iad peacaigh i do choinne.'
19 Go n-ardódh do thrócaire, a Thiarna, ar do phobal, agus cruthaigh iontu spiorad díreach, agus ná lig do spiorad Beliar smacht a fháil orthu chun iad a chúiseamh os do chomhair, agus chun iad a ghabháil ó gach cosán na fíréantachta, ionas go n-éagfaidh siad ó do chomhair.
20 Ach is iad do phobal agus d'oidhreacht iad, a shaor tú le do chumhacht mhór ó lámha na nÉigipteach: cruthaigh iontu croí glan agus Spiorad naomh, agus ná lig dóibh a bheith gafa ina bpeacaí ó seo amach go dtí an tsíoraíocht.'
21 Agus dúirt an Tiarna le Maois: 'Tá a fhios agam a gcontúirt agus a smaointe agus a righneas, agus ní bheidh siad umhal go dtí go n-admhóidh siad a bpeaca féin agus peaca a n-aithreacha.'
22 Agus ina dhiaidh sin casfaidh siad chugamsa i ngach ionracas agus lena gcroí uile agus lena n-anam uile, agus déanfaidh mé timpeallghearradh ar réamhchraiceann a gcroí agus ar réamhchraiceann chroí a síl, agus cruthóidh mé Spiorad naomh iontu, agus glanfaidh mé iad ionas nach gcasfaidh siad uaimse ón lá sin go dtí an tsíoraíocht.
23 Agus cloífidh a n-anamacha liomsa agus le mo chuid aitheanta uile, agus comhlíonfaidh siad mo chuid aitheanta, agus beidh mise i mo Athair dóibh agus beidh siadsan i mo chlann.
24 Agus glaofar clann an Dé bheo orthu uile, agus beidh a fhios ag gach aingeal agus ag gach spiorad, sea, beidh a fhios acu gurb iad seo mo chlann, agus gur mise a nAthair i gceart agus i bhfíréantacht, agus go bhfuil grá agam dóibh.
25 Agus scríobh síos duit féin na focail seo uile a dhearbhaím duit ar an sliabh seo, an chéad cheann agus an ceann deireanach, a thiocfaidh i gcrích i ngach rannóg de na laethanta sa dlí agus sa fhianaise agus sna seachtainí

agus sna hIúibilé go dtí an tsíoraíocht, go dtí go dtiocfaidh mé anuas agus go mairfidh mé leo go deo na síoraíochta.'

26 Agus dúirt sé le haingeal na láithreachta: Scríobh do Mhaois ó thús na cruthaithe go dtí go dtógfar mo thearmann ina measc go deo na ndeor.

27 Agus feicfear an Tiarna os comhair súile chách, agus beidh a fhios ag cách gurb mise Dia Iosrael agus Athair chlann Iacóib uile, agus Rí ar Shliabh Shión go deo na síoraíochta. Agus beidh Shión agus Iarúsailéim naofa.'

28 Agus ghlac aingeal na láithreachta a chuaigh roimh champa Iosrael táblaí rannáin na mblianta - ó am chruthú - an dlí agus fianaise sheachtainí na nIúibilé, de réir na mblianta aonair, de réir líon iomlán na nIúibilé [de réir na mblianta aonair], ó lá an [nua] chruthú nuair a athnuaifear na flaithis agus an talamh agus a gcruthú go léir de réir chumhachtaí na bhflaitheas, agus de réir chruthú uile an domhain, go dtí go ndéanfar tearmann an Tiarna in Iarúsailéim ar Shliabh Shión, agus go n-athnuaifear na soilse go léir chun leighis agus chun síochána agus chun beannachta do thoghthóirí uile Iosrael, agus go mbeidh sé mar sin ón lá sin agus go dtí laethanta uile an domhain.

CAIBIDIL 2

1 Agus labhair aingeal na láithreachta le Maois de réir bhriathar an Tiarna, ag rá: Scríobh stair iomlán na cruthaithe, conas a chríochnaigh an Tiarna Dia a chuid oibreacha uile agus gach a chruthaigh sé i sé lá, agus choinnigh sé an tSabóid ar an seachtú lá agus naomhaigh sé í do gach ré, agus cheap sé í mar chomhartha dá chuid oibreacha uile.

2 Óir ar an gcéad lá chruthaigh sé na flaithis atá thuas agus an talamh agus na huiscí agus na spioraid uile a fhreastalaíonn os a chomhair - aingil na láithreachta, agus aingil na naomhaithe, agus aingil [spiorad na tine agus na n-aingeal] spiorad na ngaoth, agus aingil spiorad na néalta, agus an dorchadais, agus an tsneachta agus na clocha sneachta agus an tsioc liath, agus aingil na nguthanna agus na dtoirneach agus na tintreach, agus aingil spioraid an fhuachta agus an teasa, agus an gheimhridh agus an earraigh agus an fhómhair agus an tsamhraidh agus gach spioraid dá chréatúir atá sna flaithis agus ar an talamh, (chruthaigh sé) na haigéin agus an dorchadas, an tráthnóna <agus an oíche>, agus an solas, breacadh an lae agus an lá, a d'ullmhaigh sé in eolas a chroí.

3 Agus ansin chonaiceamar a chuid oibreacha, agus mholamar é, agus thugamar moladh ina láthair as a chuid oibreacha uile; óir chruthaigh sé seacht saothar móra an chéad lá.

4 Agus ar an dara lá chruthaigh sé an fheirm i lár na n-uiscí, agus roinneadh na huiscí an lá sin - chuaigh leath díobh suas os cionn agus leath díobh síos faoin bhfeirm a bhí i lár aghaidh an domhain uile. Agus ba í seo an t-aon obair amháin a chruthaigh (Dia) ar an dara lá.

5 Agus ar an tríú lá d'ordaigh sé do na huiscí imeacht ó dhromchla an domhain uile go dtí aon áit amháin, agus an talamh tirim a fheiceáil.

6 Agus rinne na huiscí mar a d'ordaigh sé dóibh, agus d'imigh siad ó dhromchla na talún go dtí aon áit amháin lasmuigh den fheirm seo, agus tháinig an talamh tirim chun solais.

7 Agus an lá sin chruthaigh sé dóibh na farraigí uile de réir a n-áiteanna cruinnithe ar leithligh, agus na haibhneacha uile, agus cruinnithe na n-uiscí sna sléibhte agus ar an talamh uile, agus na lochanna uile, agus drúcht na talún uile, agus an síol a chuirtear, agus gach rud a fhásann, agus crainn torthúla, agus crainn na coille, agus gairdín Éidin, in Éidin agus gach planda de réir a gcineáil.

8 Chruthaigh Dia na ceithre mhórshaothar seo ar an tríú lá. Agus ar an gceathrú lá chruthaigh sé an ghrian, an ghealach agus na réaltaí, agus chuir sé iad i bhfeirm na bhflaitheas, chun solas a thabhairt ar an talamh uile, agus chun rialú a dhéanamh ar an lá agus ar an oíche, agus an solas a dheighilt ón dorchadas.

9 Agus cheap Dia an ghrian ina comhartha mór ar an talamh do laethanta agus do shabóidí agus do mhíonna agus do fhéilte agus do bhlianta agus do shabóidí na mblianta agus d'iubailí agus do gach séasúr de na blianta.

10 Agus scarann sé an solas ón dorchadas [agus] chun rathúnais, ionas go n-éireoidh le gach ní a fhásann agus a fhásann ar an talamh.

11 Rinne sé na trí chineál seo ar an gceathrú lá. Agus ar an gcúigiú lá chruthaigh sé arrachtaigh mhóra farraige i ndoimhneacht na n-uiscí, óir ba iad seo na chéad rudaí feola a chruthaigh a lámha, na héisc agus gach rud a ghluaiseann sna huiscí, agus gach rud a eitlíonn, na héin agus a gcineál uile.

12 Agus d'éirigh an ghrian os a gcionn chun rath a chur orthu, agus os cionn gach a raibh ar an talamh, gach a bhfásann as an talamh, agus gach crann torthúil, agus gach feoil.

13 Chruthaigh sé na trí chineál seo ar an gcúigiú lá. Agus ar an séú lá chruthaigh sé ainmhithe uile na talún, agus an t-eallach uile, agus gach a ghluaiseann ar an talamh.

14 Agus tar éis seo uile chruthaigh sé fear, fear agus bean chruthaigh sé iad, agus thug sé ceannas dó ar gach a bhfuil ar an talamh, agus sna farraigí, agus ar gach a n-eitlíonn, agus ar ainmhithe agus ar eallach, agus ar gach a ghluaiseann ar an talamh, agus ar an talamh uile, agus thug sé ceannas dó ar seo uile.

15 Agus chruthaigh sé na ceithre chineál seo ar an séú lá. Agus bhí dhá chineál is fiche ann san iomlán.

16 Agus chríochnaigh sé a chuid oibre go léir ar an séú lá - gach a bhfuil sna flaithis agus ar an talamh, agus sna farraigí agus sna haigéin, agus sa solas agus sa dorchadas, agus i ngach aon rud.

17 Agus thug sé comhartha mór dúinn, lá na Sabóide, go ndéanfaimis obair ar sé lá, ach an tSabóid a choinneáil ar an seachtú lá ó gach obair.

18 Agus aingil uile na láithreachta, agus aingil uile na naomhaithe, an dá mhóraicme seo - d'ordaigh sé dúinn an tSabóid a choinneáil leis ar neamh agus ar talamh.

19 Agus dúirt sé linn: 'Féach, scarann mé pobal dom féin as measc na bpobal uile, agus coimeádfaidh siad seo lá na Sabóide, agus naomhóidh mé iad dom féin mar mo phobal, agus beannóidh mé iad; mar a naomhaigh mé lá na Sabóide agus a naomhaím é dom féin, mar sin beannóidh mé iad, agus beidh siad ina bpobal agam agus beidh mise ina Dhia acu.'

20 Agus roghnaigh mé sliocht Iacóib as measc gach a chonaic mé, agus scríobh mé síos é mar mo chéadghin mac, agus naomhaigh mé é dom féin go deo na ndeor; agus

múinfidh mé dóibh lá na Sabóide, ionas go gcoimeádfaidh siad an tSabóid air ó gach obair.'
21 Agus mar sin chruthaigh sé comhartha ann a chinntigh go gcoimeádfaidís an tSabóid linn ar an seachtú lá, le hithe agus le hól, agus le beannú dó a chruthaigh gach ní mar a bheannaigh agus a naomhaigh sé dó féin pobal ar leith os cionn gach pobail, agus go gcoimeádfaidís an tSabóid linn.
22 Agus thug sé a orduithe suas mar bholadh milis a bhí inghlactha ina láthair ar feadh na laethanta uile...
23 Bhí dhá cheann is fiche ar an gcine daonna ó Ádhamh go Iacób, agus rinneadh dhá chineál is fiche oibre go dtí an seachtú lá; tá sé seo beannaithe agus naofa; agus tá an chéad cheann beannaithe agus naofa freisin; agus feidhmíonn an ceann seo leis an gceann eile chun naomhú agus beannú.
24 Agus tugadh deontas dóibh seo (do Iacób agus a shliocht) go mbeadh siad i gcónaí beannaithe agus naofa na chéad fhianaise agus an dlí, díreach mar a naomhaigh agus a bheannaigh sé lá na Sabóide ar an seachtú lá.
25 Chruthaigh sé neamh agus talamh agus gach a chruthaigh sé i sé lá, agus rinne Dia an seachtú lá naofa, dá chuid oibreacha uile; dá bhrí sin d'ordaigh sé thar a cheann, go bhfaigheadh gach duine a dhéanfaidh aon obair air bás, agus go bhfaigheadh gach duine a thruaillíonn é bás cinnte.
26 Dá bhrí sin a ordaíonn tú do chlann Iosrael an lá seo a choiméad naofa agus gan aon obair a dhéanamh air, agus gan é a thruailliú, óir is naofa é ná gach lá eile.
27 Agus cibé duine a thruaillíonn é, gheobhaidh sé bás go cinnte, agus cibé duine a dhéanfaidh aon obair air, gheobhaidh sé bás go deo, ionas go gcoimeádfaidh clann Iosrael an lá seo ar feadh a nglún, agus nach ndíbreofar as an tír iad; óir is lá naofa agus beannaithe é.
28 Agus gach duine a choinníonn an tSabóid air agus a choinníonn é óna chuid oibre go léir, beidh sé naofa agus beannaithe ar feadh na laethanta go léir cosúil linne.
29 Dearbhaigh agus abair le clann Iosrael dlí an lae inniu, gur cheart dóibh an tSabóid a choinneáil ann, agus gan í a thréigean i mbotún a gcroí; (agus) nach dleathach aon obair mhíchuí a dhéanamh ann, a dtoil féin a dhéanamh ann, agus nach n-ullmhódh siad aon rud le hithe nó le hól ann, agus (nach dleathach) uisce a tharraingt, ná aon ualach a thabhairt isteach nó a thabhairt amach trína ngeataí, nár ullmhaigh siad dóibh féin ar an séú lá ina n-áitribh.
30 Agus ní thabharfaidh siad isteach ná ní bhainfidh siad amach ó theach go teach an lá sin; óir is naofa agus is beannaithe an lá sin ná aon lá Iúibilé de na hIúibiléanna; ar an lá seo a choinnigh muid an tSabóid sna flaithis sular tugadh le fios d'aon fheoil an tSabóid a choinneáil air sin ar an talamh.
31 Agus bheannaigh Cruthaitheoir na n-uile ní é, ach níor naomhaigh sé gach pobal agus náisiún chun an tSabóid a choinneáil air, ach Iosrael amháin: dóibh siúd amháin a cheadaigh sé ithe agus ól agus an tSabóid a choinneáil air ar an talamh.
32 Agus bheannaigh Cruthaitheoir na n-uile ní an lá seo a chruthaigh sé chun beannachta agus naofachta agus glóire os cionn na laethanta uile.
33 Tugadh an dlí agus an fhianaise seo do chlann Iosrael mar dhlí go deo ar feadh a nglún.

CAIBIDIL 3

1 Agus ar na sé lá den dara seachtain thugamar, de réir bhriathar Dé, chuig Ádhamh na hainmhithe uile, agus an t-eallach uile, agus na héin uile, agus gach rud a ghluaiseann ar an talamh, agus gach rud a ghluaiseann san uisce, de réir a gcineálacha, agus de réir a gcineálacha: na hainmhithe ar an gcéad lá; an t-eallach ar an dara lá; na héin ar an tríú lá; agus gach rud a ghluaiseann ar an talamh ar an gceathrú lá; agus gach rud a ghluaiseann san uisce ar an gcúigiú lá.
2 Agus thug Ádhamh a n-ainmneacha orthu uile, agus mar a thug sé orthu, ba amhlaidh a bhí a n-ainm.
3 Agus sna cúig lá sin chonaic Ádhamh iad seo uile, fireann agus baineann, de réir gach cineáil a bhí ar an talamh, ach bhí sé ina aonar agus ní bhfuair sé aon chabhair oiriúnach dó féin.
4 Agus dúirt an Tiarna linn: 'Ní maith an fear a bheith ina aonar: déanaimis cabhair oiriúnach dó.'
5 Agus chuir an Tiarna ár nDia codladh domhain air, agus chodail sé, agus thóg sé easna amháin don bhean as measc a easnacha, agus ba í an easna seo bunús na mná as measc a easnacha, agus thóg sé an fheoil ina háit, agus thóg sé an bhean.
6 Agus dhúisigh sé Ádhamh as a chodladh agus nuair a dhúisigh sé d'éirigh sé ar an séú lá, agus thug sé chuige í, agus d'aithin sé í, agus dúirt sé léi: 'Is cnámh de mo chnámha agus feoil de mo fheoil í seo anois; glaofar mo bhean chéile uirthi; óir tógadh óna fear céile í.'
7 Dá bhrí sin beidh fear agus bean ina n-aon agus dá bhrí sin fágfaidh fear a athair agus a mháthair, agus cloífidh sé lena bhean chéile, agus beidh siad ina n-aon fheoil amháin.
8 Sa chéad seachtain cruthaíodh Ádhamh, agus an easna - a bhean chéile: sa dara seachtain thaispeáin sé dó í: agus ar an gcúis seo tugadh an t-aithne dóibh fanacht ina n-easnamh, seacht lá don fhireannach, agus faoi dhó seacht lá don bhean.
9 Agus tar éis d'Ádhamh daichead lá a chaitheamh sa tír inar cruthaíodh é, thugamar isteach i ngairdín Éidin é chun é a shaothrú agus a choinneáil, ach thugamar a bhean isteach ar an ochtódú lá, agus ina dhiaidh sin chuaigh sí isteach i ngairdín Éidin.
10 Agus ar an gcúis seo tá an aithne scríofa ar na táibléid neamhaí maidir leis an té a bheireann breith: 'má bheireann sí fireannach, fanfaidh sí ina neamhghlaine seacht lá de réir na chéad seachtaine de laethanta, agus tríocha trí lá fanfaidh sí i bhfuil a glantacháin, agus ní bhainfidh sí le haon rud naofa, ná ní rachaidh sí isteach sa naomh, go dtí go gcomhlíonfaidh sí na laethanta seo atá (ordaithe) i gcás linbh fhireann.'
11 Ach i gcás linbh baineann fanfaidh sí ina neamhghlaine ar feadh dhá sheachtain de laethanta, de réir an chéad dá sheachtain, agus seasca sé lá i bhfuil a híonghlanadh, agus beidh siad ochtó lá san iomlán.'
12 Agus nuair a bhí na hochtó lá seo críochnaithe aici, thugamar isteach i ngairdín Éidin í, óir is naofa é ná an talamh ar fad agus is naofa gach crann atá curtha ann.
13 Dá bhrí sin, ordaíodh maidir leis an té a bheireann leanbh fireann nó baineann reacht na laethanta sin nach mbainfeadh sí le haon rud naofa, ná nach rachadh sí isteach sa naomh go dtí go mbeadh na laethanta sin don leanbh fireann nó baineann slánaithe.

14 Seo an dlí agus an fhianaise a scríobhadh síos d'Iosrael, d'fhonn go gcomhlíonfaidís é na laethanta ar fad.
15 Agus sa chéad seachtain den chéad Iúibilé, [1-7 AM] bhí Ádhamh agus a bhean chéile i ngairdín Éidin ar feadh seacht mbliana ag saothrú agus ag cothabháil an ghairdín, agus thugamar obair dó agus threoraíomar dó gach rud a dhéanamh atá oiriúnach don saothrú.
16 Agus shaothraigh sé (an gairdín), agus bhí sé nocht agus ní raibh a fhios aige é, agus ní raibh náire air, agus chosain sé an gairdín ó na héin agus na beithígh agus an eallach, agus bhailigh sé a thoradh, agus d'ith sé, agus chuir sé an chuid eile i leataobh dó féin agus dá bhean chéile [agus chuir sé i leataobh an méid a bhí á choinneáil].
17 Agus tar éis na seacht mbliana a bheith críochnaithe aige ansin, seacht mbliana go díreach, [8 AM] agus sa dara mí, ar an seachtú lá déag (den mhí), tháinig an nathair agus chuaigh sí i dtreo na mná, agus dúirt an nathair leis an mbean, 'An é Dia a d'ordaigh daoibh, ag rá, Gan ithe de gach crann sa ghairdín?'
18 Agus dúirt sí leis, 'As gach toradh de chrainn an ghairdín dúirt Dia linn, Ith; ach as toradh an chrainn atá i lár an ghairdín dúirt Dia linn, Ná hithfidh sibh de, agus ná bainfidh sibh leis, ar eagla go bhfaighidh sibh bás.'
19 Agus dúirt an nathair leis an mbean, 'Ní bhfaighidh sibh bás go cinnte: óir tá a fhios ag Dia go n-osclófar bhur súile an lá a n-íosfaidh sibh de, agus go mbeidh sibh mar dhéithe, agus beidh aithne agaibh ar mhaith agus ar olc.'
20 Agus chonaic an bhean an crann go raibh sé taitneamhach agus taitneamhach don tsúil, agus go raibh a thoradh maith le haghaidh bia, agus thóg sí cuid de agus d'ith sí.
21 Agus nuair a chlúdaigh sí a náire ar dtús le duilleoga fige, thug sí díobh d'Ádhamh agus d'ith sé, agus osclaíodh a shúile, agus chonaic sé go raibh sé nocht.
22 Agus thóg sé duilleoga fige agus d'fhuaigh sé le chéile iad, agus rinne sé aprún dó féin, agus chlúdaigh sé a náire.
23 Agus mhallaigh Dia an nathair, agus bhí fearg air léi go deo...
24 Agus bhí fearg air leis an mbean, mar gur éist sí le guth na nathrach, agus gur ith sí; agus dúirt sé léi: 'Méadóidh mé go mór do bhrón agus do phianta: i mbrón beirfidh tú clann, agus beidh tú ag filleadh ar do fhear céile, agus beidh sé i réim ort.'
25 Agus dúirt sé le hÁdhamh freisin, 'Ós rud é gur éist tú le guth do mhná céile, agus gur ith tú den chrann a d'ordaigh mé duit gan ithe de, go raibh an talamh mallaithe ar do shon! Tabharfaidh sé dealga agus feochadáin duit, agus ithfidh tú d'arán i allas d'aghaidhe, go dtí go bhfillfidh tú ar an talamh as ar tógadh thú; óir is talamh thú, agus ar an talamh fillfidh tú.'
26 Agus rinne sé cótaí craicinn dóibh, agus chuir sé éadaí orthu, agus chuir sé amach iad ó Ghairdín Éidin.
27 Agus an lá sin a d'imigh Ádhamh as an nGairdín, d'ofráil sé mar ofráil bholadh milis túis, galbanum, agus stacte, agus spíosraí ar maidin le héirí na gréine ón lá a chlúdaigh sé a náire.
28 Agus an lá sin dúnadh béal na n-ainmhithe uile, agus na n-eallach, agus na n-éan, agus gach siúlóid, agus gach gluaiseacht, ionas nach bhféadfaidís labhairt a thuilleadh: óir bhíodar go léir ag labhairt lena chéile le haon bhéal agus le haon teanga amháin.
29 Agus chuir sé amach as Gairdín Éidin gach feoil a bhí i nGairdín Éidin, agus scaipeadh gach feoil de réir a cineálacha agus de réir a cineálacha chuig na háiteanna a cruthaíodh dóibh.
30 Agus d'Ádhamh amháin a thug Sé (an acmhainn) chun a náire a cheilt, as na hainmhithe agus na beithígh uile.
31 Ar an gcúis seo, tá sé forordaithe ar na táibléid neamhaí maidir leo siúd go léir a bhfuil eolas acu ar bhreithiúnas an dlí, go gclúdóidís a náire, agus gan iad féin a nochtadh mar a nochtann na Gintlithe iad féin.
32 Agus ar ghealach nua an cheathrú mí, chuaigh Ádhamh agus a bhean amach as Gairdín Éidin, agus chónaigh siad i dtír Elda i dtír a gcruthaithe.
33 Agus thug Ádhamh Éabha mar ainm ar a bhean chéile.
34 Agus ní raibh mac acu go dtí an chéad Iúibilé, [8 AM] agus ina dhiaidh sin bhí aithne aige uirthi.
35 Anois shaothraigh sé an talamh mar a tugadh treoir dó i nGairdín Éidin.

CAIBIDIL 4

1 Agus sa tríú seachtain den dara Iúibilé [64-70 AM] rug sí Cáin, agus sa cheathrú seachtain [71-77 AM] rug sí Ábel, agus sa chúigiú seachtain [78-84 AM] rug sí a hiníon Awân.
2 Agus sa chéad bhliain den tríú Iúibilé [99-105 AM], mharaigh Cáin Ábal mar gur ghlac (Dia) le híobairt Ábal, agus nár ghlac sé le tairiscint Cháin.
3 Agus mharaigh sé é sa pháirc: agus ghlaodh a chuid fola ón talamh go neamh, ag gearán mar gheall gur mharaigh sé é.
4 Agus cháin an Tiarna Cáin mar gheall ar Ábel, mar gur mharaigh sé é, agus rinne sé teifeach de ar an talamh mar gheall ar fhuil a dhearthár, agus mhallaigh sé é ar an talamh.
5 Agus ar an gcúis seo atá sé scríofa ar na boird neamhaí, 'Mallacht air an té a bhuaileann a chomharsa go fealltach, agus go ndéarfadh gach duine a chonaic agus a chuala, 'Mar sin a bheas; agus an té a chonaic agus nár fhógair é, go raibh mallacht air mar an té eile.'
6 Agus ar an gcúis seo fógraímid nuair a thagaimid os comhair an Tiarna ár nDia na peacaí uile a dhéantar ar neamh agus ar talamh, agus sa solas agus sa dorchadas, agus i ngach áit.
7 Agus chaoin Ádhamh agus a bhean chéile Abel ceithre seachtaine de bhlianta, [99-127 AM] agus sa cheathrú bliain den chúigiú seachtain [130 AM] bhí lúcháir orthu, agus d'aithin Ádhamh a bhean chéile arís, agus rug sí mac dó, agus thug sé Set mar ainm air; óir dúirt sé 'Tá an dara síol tógtha againn ar an talamh in ionad Abel; óir mharaigh Cáin é.'
8 Agus sa séú seachtain [134-40 AM] ghin sé a iníon Azûrâ.
9 Agus ghlac Cain a dheirfiúr Âwân mar bhean chéile agus rug sí Enoch dó ag deireadh an cheathrú Iúibilé. [190-196 AM] Agus sa chéad bhliain den chéad seachtain den chúigiú Iúibilé, [197 AM] tógadh tithe ar an talamh, agus thóg Cain cathair, agus thug sé a hainm i ndiaidh ainm a mhic Enoch.
10 Agus d'aithin Ádhamh Éabha a bhean chéile agus rug sí naonúr mac fós.
11 Agus sa chúigiú seachtain den chúigiú Iúibilé [225-31 AM] ghlac Seth a dheirfiúr Azûrâ mar bhean chéile, agus

sa cheathrú bliain (bliain na séú seachtaine) [235 AM] rug sí Enos dó.

12 Thosaigh sé ag glaoch ar ainm an Tiarna ar an talamh.

13 Agus sa seachtú Iúibilé sa tríú seachtain [309-15 AM] ghlac Enos a dheirfiúr Nôâm mar bhean chéile, agus rug sí mac dó sa tríú bliain den chúigiú seachtain, agus thug sé Kenan mar ainm air.

14 Agus ag deireadh an ochtú Iúibilé [325, 386-3992 AM] ghlac Kenan a dheirfiúr Mûalêleth mar bhean chéile, agus rug sí mac dó sa naoú Iúibilé, sa chéad seachtain den tríú bliain den tseachtain seo, [395 AM] agus thug sé Mahalalel mar ainm air.

15 Agus sa dara seachtain den deichiú Iúibilé [449-55 AM] ghlac Mahalalel Dina, iníon Bharaiciel, iníon dheartháir a athar, leis mar bhean chéile, agus rug sí mac dó sa tríú seachtain den séú bliain, [461 AM] agus thug sé Iarád mar ainm air, óir ina laethanta tháinig aingil an Tiarna anuas ar an talamh, iadsan ar a dtugtar na Faireoirí, chun go dteagascfaidís clann na ndaoine, agus go ndéanfaidís breithiúnas agus ionracas ar an talamh.

16 Agus san aonú hIúbaile déag [512-18 AM] ghlac Iarád bean dó féin, agus Baraka a hainm, iníon Râsûjâl, iníon deartháir a athar, sa cheathrú seachtain den Iúbaile seo, [522 AM] agus rug sí mac dó sa chúigiú seachtain, sa cheathrú bliain den Iúbaile, agus thug sé Enoch mar ainm air.

17 Agus ba é an chéad duine i measc na ndaoine a rugadh ar talamh a d'fhoghlaim scríbhneoireacht agus eolas agus eagna agus a scríobh síos comharthaí na bhflaitheas de réir ord a míonna i leabhar, ionas go mbeadh a fhios ag daoine séasúir na mblianta de réir ord a míonna ar leithligh.

18 Agus ba é an chéad duine a scríobh fianaise agus thug sé fianaise do mhic na ndaoine i measc glúnta an domhain, agus d'áireamh sé seachtainí na nIúibilé, agus chuir sé laethanta na mblianta in iúl dóibh, agus chuir sé na míonna in ord agus d'áireamh sé Sabóidí na mblianta mar a chuireamar (iad) in iúl dó.

19 Agus chonaic sé i bhfís a chodladh an rud a bhí ann agus an rud a bheidh ann, mar a tharlóidh do chlann na ndaoine ar feadh a nglún go dtí lá an bhreithiúnais; chonaic agus thuig sé gach rud, agus scríobh sé a fhianaise, agus chuir sé an fhianaise ar talamh do chlann na ndaoine uile agus dá nglún.

20 Agus sa dara hIúibilé déag, [582-88] sa seachtú seachtain de, ghlac sé bean dó féin, agus Edna a hainm, iníon Dhánéil, iníon dheartháir a athar, agus sa séú bliain sa tseachtain sin [587 AM] rug sí mac dó agus thug sé Methusalah mar ainm air.

21 Agus bhí sé freisin i gcuideachta aingil Dé le linn na sé bliana seo de Iúibilé, agus thaispeáin siad dó gach a bhfuil ar talamh agus sna flaithis, riail na gréine, agus scríobh sé síos gach rud.

22 Agus thug sé fianaise do na Faireoirí, a pheacaigh le hiníonacha na bhfear; óir bhí siad seo tosaithe ag aontú iad féin, ionas go ndéanfaí iad a thruailliú, le hiníonacha na bhfear, agus thug Enoch fianaise ina gcoinne uile.

23 Agus tógadh é ó measc chlann na ndaoine, agus thugamar isteach i nGairdín Éidin é i maorga agus in onóir, agus féach ansin scríobhann sé síos daoradh agus breithiúnas an domhain, agus gach olc a rinne clann na ndaoine.

24 Agus dá bharr sin thug (Dia) uiscí na tuile ar thalamh Éidin uile; óir cuireadh ann é mar chomhartha agus chun fianaise a thabhairt i gcoinne chlann uile na ndaoine, chun gníomhartha na nglún go léir a insint go dtí lá an daorbhreithe.

25 Agus dhóigh sé túis an naomhtha, (fiú) spíosraí milse a bhí inghlactha i láthair an Tiarna ar an Sliabh.

26 Óir tá ceithre áit ag an Tiarna ar an talamh, Gairdín Éidin, agus Sliabh an Oirthir, agus an sliabh seo ar a bhfuil tú inniu, Sliabh Shíonái, agus Sliabh Shión a naomhófar sa chruthú nua chun an talamh a naomhú; tríd sin naomhófar an talamh óna chiontacht agus óna neamhghlaine ar feadh glúnta an domhain.

27 Agus sa cheathrú hIúibilé déag [652 AM] ghlac Methusalah bean dó féin, Edna iníon Azrial, iníon deartháir a athar, sa tríú seachtain, sa chéad bhliain den tseachtain seo, [701-7 AM] agus ghin sé mac agus thug sé Lamech mar ainm air.

28 Agus sa chúigiú Iúibilé déag sa tríú seachtain, ghlac Lámach bean dó féin, agus Batenos a hainm, iníon Bharaicil, iníon deartháir a athar, agus sa tseachtain sin rug sí mac dó agus thug sé Naoi mar ainm air, ag rá, 'Tabharfaidh sé seo sólás dom as mo thrioblóid agus as mo shaothar go léir, agus as an talamh a mhallaigh an Tiarna.'

29 Agus ag deireadh an naoú hIúibilé déag, sa seachtú seachtain sa séú bliain [930 AM] de, fuair Ádhamh bás, agus chuir a mhic uile é i dtír a chruthaithe, agus ba é an chéad duine a cuireadh sa talamh.

30 Agus bhí seachtó bliain de mhíle bliain in easnamh air; óir is ionann míle bliain agus lá amháin i bhfianaise na bhflaitheas agus dá bhrí sin scríobhadh faoin gcrann eolais: 'An lá a n-íosfaidh tú de gheobhaidh tú bás.' Ar an gcúis seo níor chríochnaigh sé blianta an lae seo; óir fuair sé bás le linn an lae sin.

31 Ag deireadh na hIúibilé seo, maraíodh Cáin ina dhiaidh sa bhliain chéanna; óir thit a theach air agus fuair sé bás i lár a thí, agus maraíodh é lena chlocha; óir le cloch a mharaigh sé Ábal, agus le cloch a maraíodh é i mbreithiúnas cóir.

32 Ar an gcúis seo a ordaíodh ar na táibléid neamhaí: Leis an uirlis lena maraíonn fear a chomharsa leis an uirlis chéanna, marófar é; ar an mbealach céanna a ghortaigh sé é, déileálfar leis ar an mbealach céanna.'

33 Agus sa chúigiú bliain is fiche [1205 AM] Iúibilé, ghlac Naoi bean dó féin, agus Emzârâ a hainm, iníon Râkê'êl, iníon deartháir a athar, sa chéad bhliain sa chúigiú seachtain [1207 AM]: agus sa tríú bliain de sin rug sí Sem dó, sa chúigiú bliain de sin [1209 AM] rug sí Ham dó, agus sa chéad bhliain sa séú seachtain [1212 AM] rug sí Iafet dó.

CAIBIDIL 5

1 Agus tharla nuair a thosaigh clann na ndaoine ag iolrú ar dhromchla na talún agus iníonacha á rugadh dóibh, gur chonaic aingil Dé iad i mbliain áirithe den Iúibilé seo, go raibh siad álainn le breathnú orthu; agus ghlac siad mná céile díobh siúd go léir a roghnaigh siad, agus rug siad mic dóibh agus ba fhathaigh iad.

2 Agus mhéadaigh an mhí-reachtáil ar an talamh agus thruailligh gach feoil a bealach, idir dhaoine agus eallach agus beithígh agus éin agus gach rud a shiúlann ar an

talamh - thruailligh siad uile a mbealaí agus a n-orduithe, agus thosaigh siad ag ithe a chéile, agus mhéadaigh an mhí-reachtáil ar an talamh agus bhí gach samhlaíocht smaointe na ndaoine uile olc i gcónaí.
3 Agus d'fhéach Dia ar an talamh, agus féach, bhí sé truaillithe, agus bhí gach feoil tar éis a horduithe a thruailliú, agus bhí gach a raibh ar an talamh tar éis gach sórt uilc a dhéanamh os comhair a shúl.
4 Agus dúirt sé go scriosfadh sé an duine agus gach feoil ar dhromchla na talún a chruthaigh sé.
5 Ach fuair Naoi grásta i súile an Tiarna.
6 Agus i gcoinne na n-aingeal a chuir sé ar an talamh, bhí sé thar a bheith feargach, agus thug sé ordú iad a fhréamhú as a n-uile smacht, agus d'ordaigh sé dúinn iad a cheangal i ndoimhneacht na talún, agus féach, tá siad ceangailte ina measc, agus tá siad (coimeádta) ar leithligh.
7 Agus chuaigh ordú amach i gcoinne a mac ó os comhair a aghaidhe go mbuailfí leis an gclaíomh iad, agus go mbainfí iad ó faoi neamh.
8 Agus dúirt sé, 'Ní fhanfaidh mo spiorad ar an duine i gcónaí; óir is feoil iad féin agus beidh a laethanta céad is fiche bliain.'
9 Agus chuir sé a chlaíomh ina measc ionas go maródh gach duine a chomharsa, agus thosaigh siad ag marú a chéile go dtí gur thit siad go léir leis an gclaíomh agus gur scriosadh iad ón talamh.
10 Agus bhí a n-aithreacha ina bhfinnéithe (ar a scrios), agus ina dhiaidh sin cuireadh i ngéibheann iad i ndoimhneacht na talún go deo, go dtí lá an daorbhreithe mhóir, nuair a chuirfear breithiúnas i gcrích ar gach duine a thruailligh a mbealaí agus a n-oibreacha os comhair an Tiarna.
11 Agus scrios sé gach duine as a n-áiteanna, agus níor fágadh aon duine acu nár bhreithnigh sé de réir a n-uilc uile.
12 Agus chruthaigh sé nádúr nua fíréanta dá chuid oibreacha uile, ionas nach ndéanfaidís peaca ina nádúr iomlán go deo, ach go mbeadh siad uile fíréanta gach duine ina chineál féin i gcónaí.
13 Agus tá breithiúnas gach duine ordaithe agus scríofa ar na táibléid neamhaí i bhfíréantacht - fiú (breithiúnas) gach duine a imíonn ón gcosán atá ordaithe dóibh siúl ann; agus mura siúlann siad ann, tá breithiúnas scríofa síos do gach créatúr agus do gach cineál.
14 Agus níl aon ní ar neamh ná ar talamh, ná i solas ná i ndorchadas, ná i Seol ná i ndoimhneacht, ná in áit an dorchadais (nach ndéantar breithiúnas air); agus tá a mbreithiúnais uile ordaithe agus scríofa agus greanta.
15 Tabharfaidh sé breithiúnas ar gach duine, an mór de réir a mhéide, agus an beag de réir a bheagachta, agus gach duine de réir a shlí.
16 Agus ní duine é a thabharfaidh aird ar dhuine (aon duine), ná ní duine é a ghlacfaidh bronntanais, má deir sé go ndéanfaidh sé breithiúnas ar gach duine: dá dtabharfadh duine gach a bhfuil ar an talamh, ní thabharfaidh sé aird ar na bronntanais ná ar dhuine (aon duine), ná ní ghlacfaidh sé aon rud uaidh, óir is breitheamh fíréanta é.
17 Agus tá sé scríofa agus ordaithe faoi chlann Iosrael: Má iompaíonn siad chuige i bhfíréantacht, maithfidh sé a gcuid cionta uile agus maithfidh sé a gcuid peacaí uile.
18 Tá sé scríofa agus ordaithe go ndéanfaidh sé trócaire dóibh siúd go léir a iompaíonn óna gciontacht uile uair amháin sa bhliain.
19 Agus maidir leo siúd uile a thruailligh a mbealaí agus a smaointe roimh an tuile, níor glacadh le pearsa aon duine ach le pearsa Naoi amháin; óir glacadh lena phearsa thar ceann a mhic, a shábháil (Dia) ó uiscí na tuile ar a shon; óir bhí a chroí fíréanta ina chuid bealaí uile, de réir mar a ordaíodh dó, agus níor imigh sé ó aon rud a bhí ordaithe dó.
20 Agus dúirt an Tiarna go scriosfadh sé gach a raibh ar an talamh, idir dhaoine agus eallach, agus beithígh, agus éanlaith an aeir, agus gach a ghluaiseann ar an talamh. Agus d'ordaigh sé do Naoi áirc a dhéanamh dó, chun go sábhálfadh sé é féin ó uiscí na tuile.
21 Agus rinne Naoi an áirc i ngach slí mar a d'ordaigh Sé dó, sa seachtú bliain is fiche de Iúibilé, sa chúigiú seachtain den chúigiú bliain (ar ghealach nua an chéad mhí). [1307 AM]
22 Agus chuaigh sé isteach sa séú (bliain) de, [1308 AM] sa dara mí, ar an ngealach nua den dara mí, go dtí an séú lá déag; agus chuaigh sé isteach san áirc, agus gach a thugamar chuige, agus dhún an Tiarna í ón taobh amuigh tráthnóna an seachtú lá déag.
23 Agus d'oscail an Tiarna seacht ngeata tuile na bhflaitheas, agus béal tobair na doimhne móire, seacht mbéal in líon.
24 Agus thosaigh na geataí tuile ag doirteadh uisce anuas ó neamh daichead lá agus daichead oíche, agus chuir tobair na doimhne uiscí aníos freisin, go dtí go raibh an domhan ar fad lán d'uisce.
25 Agus mhéadaigh na huiscí ar an talamh: cúig chubhad déag a d'ardaigh na huiscí os cionn na sléibhte arda uile, agus tógadh an áirc os cionn na talún, agus ghluais sí ar aghaidh na n-uiscí.
26 Agus bhuaigh an t-uisce ar aghaidh na talún cúig mhí - céad agus caoga lá.
27 Agus chuaigh an áirc agus stad sí ar bharr Lúbar, ceann de shléibhte Ararat.
28 Agus (ar an ngealach nua) sa cheathrú mí dúnadh tobair na doimhne móire agus cuireadh bac ar gheata na bhflaitheas; agus ar an ngealach nua den seachtú mí osclaíodh béal uile dhoimhneacht an domhain, agus thosaigh an t-uisce ag titim síos isteach sa doimhneacht thíos.
29 Agus ar ghealach nua an deichiú mí bhí bairr na sléibhte le feiceáil, agus ar ghealach nua an chéad mhí bhí an talamh le feiceáil.
30 Agus d'imigh na huiscí ó bharr na talún sa chúigiú seachtain sa seachtú bliain [1309 AM] de, agus ar an seachtú lá déag den dara mí bhí an talamh tirim.
31 Agus ar an seachtú lá is fiche de sin d'oscail sé an áirc, agus chuir sé amach aisti beithígh, agus eallach, agus éin, agus gach rud a bhí ag gluaiseacht.

CAIBIDIL 6

1 Agus ar ghealach nua an tríú mí chuaigh sé amach as an áirc, agus thóg sé altóir ar an sliabh sin.
2 Agus rinne sé réiteach ar son na talún, agus thóg sé meannán agus rinne sé réiteach lena fhuil ar son chiontacht

uile na talún; óir scriosadh gach a raibh air, seachas iad siúd a bhí san áirc le Naoi.
3 Agus chuir sé a saill ar an altóir, agus thóg sé damh, agus gabhar, agus caora agus meannáin, agus salann, agus colm turtair, agus óg colm, agus chuir sé íobairt loiscthe ar an altóir, agus dhoirt sé ofráil measctha le hola uirthi, agus chroith sé fíon agus chuir sé túis ar gach rud, agus thug sé boladh taitneamhach chun cinn, inghlactha i láthair an Tiarna.
4 Agus bholadh an Tiarna an boladh taitneamhach, agus rinne sé conradh leis nach mbeadh tuile ann a thuilleadh chun an talamh a scrios; nach mbeadh deireadh riamh le laethanta uile na talún - am síolraithe agus an fómhair; nach n-athródh an fuacht agus an teas, agus an samhradh agus an geimhreadh, agus an lá agus an oíche a n-ord, ná nach scoirfeadh siad go deo.
5 'Agus sibhse, méadaígí agus líonaigí ar an talamh, agus bígí i bhur n-iomadú air, agus bígí i bhur mbeannacht air. Cuirfidh mé bhur n-eagla agus bhur sceimhle i ngach a bhfuil ar talamh agus sa bhfarraige.'
6 Agus féach, thug mé daoibh na hainmhithe uile, agus na créatúir sciathánacha uile, agus gach rud a ghluaiseann ar an talamh, agus na héisc sna huiscí, agus gach rud le haghaidh bia; mar na luibheanna glasa, thug mé daoibh gach rud le hithe.
7 Ach ní ithfidh sibh feoil, maille lena beatha, leis an fhuil; óir tá beatha gach feola san fhuil, ar eagla go n-éileofar bhur gcuid fola féin. Ar láimh gach duine, ar láimh gach (ainmhí) éileoidh mé fuil an duine.
8 An té a dhoirteann fuil duine le duine, doirtfear a fhuil féin; óir i ndéanamh Dé an duine.
9 Agus sibhse, líonaigí agus méadaígí ar an talamh.'
10 Agus mhionnaigh Naoi agus a mhic nach n-íosfaidís aon fhuil a bheadh in aon fheoil, agus rinne sé conradh os comhair an Tiarna Dia go deo ar feadh glúnta uile an domhain sa mhí seo.
11 Ar an gcúis seo dúirt sé leat go ndéanfá conradh le clann Iosrael an mhí seo ar an sliabh le mionn, agus go ndoirtfeá fuil orthu mar gheall ar bhriathra uile an chonartha a rinne an Tiarna leo go deo.
12 Agus tá an fhianaise seo scríofa fút le go gcoimeádfá í i gcónaí, ionas nach n-íosfaidh tú aon fhuil beithíoch nó éan nó eallaigh ar aon lá i rith laethanta uile an domhain, agus an fear a itheann fuil beithíoch nó eallaigh nó éan i rith laethanta uile an domhain, déanfar é féin agus a shliocht a fhréamhú as an talamh.
13 Agus tabhair ordú do chlann Iosrael gan aon fhuil a ithe, ionas go mbeidh a n-ainmneacha agus a sliocht i láthair an Tiarna ár nDia i gcónaí.
14 Agus níl aon teorainn laethanta leis an dlí seo, óir maireann sé go deo. Coinneoidh siad é ar feadh a nglún, ionas go leanfaidh siad orthu ag guí ar bhur son le fuil os comhair na haltóra; gach lá agus ar maidin agus tráthnóna iarrfaidh siad maithiúnas ar bhur son i gcónaí os comhair an Tiarna ionas go gcoinneoidh siad é agus nach ndéanfar iad a dhíbirt go fréamhacha.
15 Agus thug sé comhartha do Naoi agus dá mhic nach mbeadh tuile ar an talamh arís.
16 Chuir sé a bhogha sa néal mar chomhartha ar an gconradh síoraí nach mbeadh tuile arís ar an talamh chun é a scriosadh ar feadh laethanta an domhain.
17 Ar an gcúis seo tá sé ordaithe agus scríofa ar na táibléid neamhaí, go gceiliúrfaidís féile na seachtainí sa mhí seo uair sa bhliain, chun an conradh a athnuachan gach bliain.
18 Agus ceiliúradh an fhéile seo ar fad ar neamh ó lá na cruthaithe go laethanta Naoi - sé bliana is fiche agus cúig seachtaine de bhlianta [1309-1659 AM]: agus chomóradh Naoi agus a mhic í ar feadh seacht mbliana agus seachtain amháin de bhlianta, go dtí lá bhás Naoi, agus ó lá bhás Naoi chuir a mhic deireadh léi go dtí laethanta Abrahám, agus itheann siad fuil.
19 Ach choinnigh Abrahám é, agus choinnigh Íosác agus Iacób agus a chlann é go dtí do laethanta féin, agus i do laethanta féin rinne clann Iosrael dearmad air go dtí gur cheiliúir sibh arís é ar an sliabh seo.
20 Agus ordaigh do chlann Iosrael an fhéile seo a cheiliúradh ina nglúin uile mar ordú dóibh: lá amháin sa bhliain sa mhí seo ceiliúrfaidh siad an fhéile.
21 Óir is féile na seachtainí í agus féile na gcéadtorthaí: tá an fhéile seo défhillte agus déthaobhach: de réir a bhfuil scríofa agus greanta faoi, ceiliúraigí í.
22 Óir scríobh mé i leabhar an chéad dlí, sa mhéid a scríobh mé duit, go gceiliúrfá é ina shéasúr, lá amháin sa bhliain, agus mhínigh mé duit a íobairtí le go gcuimhneodh clann Iosrael orthu agus go gceiliúrfadh siad iad ar feadh a nglún sa mhí seo, lá amháin i ngach bliain.
23 Agus ar ghealach nua an chéad mhí, agus ar ghealach nua an cheathrú mí, agus ar ghealach nua an seachtú mí, agus ar ghealach nua an deichiú mí, bíonn laethanta an chuimhneacháin, agus laethanta na séasúir i gceithre roinn na bliana. Tá siad seo scríofa agus ordaithe mar fhianaise go deo.
24 Agus d'ordaigh Naoi iad dó féin mar fhéilte do na glúnta go deo, ionas gur cuimhneachán a bhí iontu dó dá bharr.
25 Agus ar ghealach nua na chéad mhí tugadh orduithe dó áirc a dhéanamh dó féin, agus an lá sin thirim an talamh agus d'oscail sé (an áirc) agus chonaic sé an talamh.
26 Agus ar ghealach nua an cheathrú mí dúnadh béal dhoimhneacht an domhain thíos. Agus ar ghealach nua an seachtú mí osclaíodh béal uile dhoimhneacht an domhain, agus thosaigh na huiscí ag titim isteach iontu.
27 Agus ar ghealach nua an deichiú mí, chonacthas bairr na sléibhte, agus bhí áthas ar Naoi.
28 Agus ar an gcúis seo d'ordaigh sé iad dó féin mar fhéilte mar chuimhneachán go deo, agus is mar sin a ordaítear iad.
29 Agus chuir siad ar na táibléid neamhaí iad, agus trí sheachtain déag ag gach ceann acu; ó cheann go ceann eile (ritheadh) a gcuimhneachán, ón gcéad cheann go dtí an dara ceann, agus ón dara ceann go dtí an tríú ceann, agus ón tríú ceann go dtí an ceathrú ceann.
30 Agus beidh laethanta uile an aithne ina dhá sheachtain is caoga lá, agus (déanfaidh siad seo) an bhliain iomlán iomlán. Mar sin atá sé greanta agus ordaithe ar na táibléid neamhaí.
31 Agus níl aon fhaillí ann (an aithne seo) ar feadh bliana amháin ná ó bhliain go bliain.
32 Agus tabhair ord do chlann Iosrael na blianta a choinneáil de réir an ríomha seo - trí chéad seasca a ceathair lá, agus beidh siad seo ina mbliain iomlán, agus ní chuirfidh siad isteach ar a ham óna laethanta agus óna féilte; óir tiocfaidh gach rud amach iontu de réir a bhfianaise,

agus ní fhágfaidh siad aon lá ar lár ná ní chuirfidh siad isteach ar aon féilte.
33 Ach má dhéanann siad faillí agus mura gcomhlíonann siad iad de réir a aithne, ansin cuirfidh siad isteach ar a séasúir uile agus cuirfear na blianta as a riocht seo, [agus cuirfidh siad isteach ar na séasúir agus cuirfear na blianta as a riocht] agus déanfaidh siad faillí ar a n-orduithe.
34 Agus déanfaidh clann Iosrael uile dearmad ar chonair na mblianta agus ní bhfaighidh siad iad, agus déanfaidh siad dearmad ar na gealaí nua, agus ar na séasúir, agus ar na sabóidí agus rachaidh siad ar strae maidir le gach ord na mblianta.
35 Óir tá a fhios agam agus as seo amach cuirfidh mé in iúl duit é, agus ní de mo cheapadh féin é; óir tá an leabhar scríofa os mo chomhair, agus ar na táibléid neamhaí tá roinnt na laethanta ordaithe, ar eagla go ndéanfaidís dearmad ar fhéilte an chonartha agus go siúlfaidís de réir fhéilte na nGintlithe de réir a n-earráide agus a n-aineolais.
36 Óir beidh daoine ann a dhéanfaidh breathnuithe cinnte ar an ngealach - conas a chuireann sí isteach ar na séasúir agus a thagann sí isteach ó bhliain go bliain deich lá ró-luath.
37 Ar an gcúis seo tiocfaidh na blianta orthu ina gcuirfidh siad isteach (ar an ord), agus ina ndéanfaidh siad lá gránna de lá na fianaise, agus lá neamhghlan ina lá féile, agus cuirfidh siad na laethanta uile le chéile, an lá naofa leis an neamhghlan, agus an lá neamhghlan leis an lá naofa; óir rachaidh siad ar strae maidir leis na míonna agus na sabóidí agus na féilte agus na hIúibilé.
38 Ar an gcúis seo ordaím agus tugaim fianaise duit go dtabharfaidh tú fianaise dóibh; óir tar éis do bháis cuirfidh do chlann isteach orthu, ionas nach ndéanfaidh siad an bhliain trí chéad seasca a ceathair lá amháin, agus ar an gcúis seo rachaidh siad amú maidir leis na gealaí nua agus na séasúir agus na sabóid agus na féilte, agus íosfaidh siad gach saghas fola le gach saghas feola.

CAIBIDIL 7

1 Agus sa seachtú seachtain den chéad bhliain [1317 AM] de, sa Iúibilé seo, chuir Naoi fíniúnacha ar an sliabh ar a raibh an áirc suite, ar a dtugtar Lubar, ceann de Shléibhte Ararat, agus thug siad toradh sa cheathrú bliain, [1320 AM] agus choinnigh sé a dtorthaí i riocht maith, agus bhailigh sé iad sa bhliain seo sa seachtú mí.
2 Agus rinne sé fíon as agus chuir sé i soitheach é, agus choinnigh sé é go dtí an cúigiú bliain, [1321 AM] go dtí an chéad lá, ar ghealach nua an chéad mhí.
3 Agus cheiliúir sé lá na féile seo le lúcháir, agus rinne sé íobairt uileloiscthe don Tiarna, damh óg amháin agus reithe amháin, agus seacht gcaora, gach ceann acu bliain d'aois, agus meannán gabhar, chun go ndéanfadh sé leorghníomh ar a shon féin agus ar son a mhic.
4 Agus d'ullmhaigh sé an meannán ar dtús, agus chuir sé cuid dá fhuil ar an bhfeoil a bhí ar an altóir a rinne sé, agus an saill uile a leag sé ar an altóir inar rinne sé an íobairt loiscthe, agus an tarbh agus an reithe agus an caora, agus leag sé a bhfeoil uile ar an altóir.
5 Agus chuir sé a gcuid ofrálacha uile measctha le hola air, agus ina dhiaidh sin chroith sé fíon ar an tine a rinne sé roimhe sin ar an altóir, agus chuir sé túis ar an altóir agus thug sé boladh milis inghlactha suas os comhair an Tiarna a Dhia.
6 Agus rinne sé áthas agus d'ól sé den fhíon seo, é féin agus a chlann le lúcháir.
7 Agus tráthnóna a bhí ann, chuaigh sé isteach ina phuball, agus ar meisce luigh sé síos agus chodail sé, agus bhí sé nochtaithe ina phuball agus é ina chodladh.
8 Agus chonaic Ham Naoi a athair nocht, agus chuaigh sé amach agus d'inis sé dá bheirt dheartháireacha lasmuigh.
9 Agus thóg Sem a éadach agus d'éirigh sé, é féin agus Iafet, agus chuir siad an t-éadach ar a nguaillí agus chuaigh siad siar agus chlúdaigh siad náire a n-athar, agus a n-aghaidheanna ar gcúl.
10 Agus dhúisigh Naoi as a chodladh agus thuig sé gach a ndearna a mhac ab óige leis, agus mhallaigh sé a mhac agus dúirt: 'Mallacht ar Chanán; beidh sé ina sclábhaí dá dheartháireacha.'
11 Agus bheannaigh sé Sem agus dúirt: 'Go raibh beannacht ar an Tiarna Dia Sem, agus beidh Canán ina shearbhónta aige.'
12 Leathnóidh Dia Iafet, agus comhnóidh Dia i dteach Sem, agus beidh Canán ina shearbhónta aige.'
13 Agus bhí a fhios ag Ham gur mhallaigh a athair a mhac ab óige, agus níor thaitin leis gur mhallaigh sé a mhac. Agus scar sé óna athair, é féin agus a mhic leis, Cus agus Misraim agus Put agus Canán.
14 Agus thóg sé cathair dó féin agus thug sé ainm a mhná céile Ne'elatama'uk uirthi.
15 Chonaic Iafet é, agus tháinig éad air lena dheartháir, agus thóg sé cathair dó féin freisin, agus thug sé Adataneses mar ainm uirthi i ndiaidh ainm a mhná céile.
16 Agus chónaigh Sem lena athair Naoi, agus thóg sé cathair in aice lena athair ar an sliabh, agus thug sé Sedeqetelebab mar ainm air i ndiaidh ainm a mhná céile.
17 Agus féach, tá na trí chathair seo gar do Shliabh Lúbar; Sedeqetelebab os comhair an tsléibhe ar an taobh thoir de; agus Na'eltama'uk ar an taobh theas; 'Adatan'eses ar an taobh thiar.
18 Agus seo iad clann mhac Sheim: Éalám, agus Asúr, agus Arfachsad - rugadh an mac seo dhá bhliain i ndiaidh na tuile - agus Lúd, agus Arám.
19 Clann Iafet: Gomer agus Magog agus Madai agus Iávan, Túbal agus Meiseac agus Tíras: is iad seo clann Naoi.
20 Agus san ochtú hIúibilé is fiche [1324-1372 AM] thosaigh Naoi ag cur na n-orduithe agus na n-aithne, agus na breithiúnais uile a raibh aithne aige orthu, i bhfeidhm ar mhic a mhic, agus spreag sé a mhic chun fíréantacht a chomhlíonadh, agus náire a gcolainne a chlúdach, agus a gCruthaitheoir a bheannú, agus onóir a thabhairt dá athair agus dá mháthair, agus grá a thabhairt dá gcomharsa, agus a n-anamacha a chosaint ó striapachas agus ó neamhghlaine agus ó gach cineál éagóir.
21 Óir mar gheall ar na trí rud seo a tháinig an tuile ar an talamh, eadhon, mar gheall ar an striapachas inar chuaigh na Faireoirí i ndiaidh iníonacha na bhfear in aghaidh dhlí a n-orduithe, agus ghlac siad mná díobh siúd go léir a roghnaigh siad: agus ba iadsan tús an neamhghlaine.
22 Agus ghin siad mic na Naphidim, agus bhí siad uile difriúil, agus shlog siad a chéile: agus mharaigh na Fathaigh na Naphil, agus mharaigh na Naphil an Eljo, agus an cine daonna Eljo, agus fear eile.

23 Agus dhíol gach duine é féin chun éagóir a dhéanamh agus chun go leor fola a dhoirteadh, agus líonadh an talamh le héagóir.
24 Agus ina dhiaidh sin pheacaigh siad in aghaidh na n-ainmhithe agus na n-éan, agus gach a ghluaiseann agus a shiúlann ar an talamh: agus doirteadh mórán fola ar an talamh, agus shamhlaigh gach samhlaíocht agus mian na ndaoine díomhaoineas agus olc i gcónaí.
25 Agus scrios an Tiarna gach rud de dhromchla na talún; de bharr a n-olc a ngníomhartha, agus de bharr na fola a dhoirt siad i lár na talún, scrios sé gach rud.
26 'Agus fágadh sinn, mise agus sibhse, a mhic, agus gach a chuaigh isteach san áirc linn, agus féach, feicim bhur n-oibreacha os mo chomhair nach siúlann sibh i bhfíréantacht: óir tá tús curtha agaibh ag siúl ar chonair an scriosta, agus tá sibh ag scaradh óna chéile, agus tá éad agaibh lena chéile, agus (mar sin a tharlaíonn sé) nach bhfuil sibh i gcomhchuibheas, a mhic, gach duine lena dheartháir.'
27 Óir feicim, agus féach, tá na deamhain tosaithe ag mealladh i bhur n-aghaidh agus i gcoinne bhur gclann agus anois tá eagla orm ar bhur son, go ndoirtfidh sibh fuil daoine ar an talamh tar éis mo bháis, agus go scriosfar sibhse freisin de dhromchla na talún.
28 Óir gach duine a dhoirteann fuil duine, agus gach duine a itheann fuil aon fheola, scriosfar ón talamh é.
29 Agus ní fhágfar aon duine a itheann fuil, nó a dhoirteann fuil duine ar an talamh, agus ní fhágfar aon sliocht ná sliocht aige faoi neamh; óir rachaidh siad isteach sa tSéal, agus rachaidh siad síos go dtí áit an daorbhreithe, agus bainfear iad uile isteach i ndorchadas na doimhne le bás foréigneach.
30 Ní fheicfear aon fhuil oraibh den fhuil uile a bheidh ann sna laethanta ar fad inar mharaigh sibh aon ainmhithe nó eallach nó cibé eitleoga ar an talamh, agus déanaigí dea-obair do bhur n-anamacha trí chlúdach a dhéanamh ar a bhfuil doirteadh ar aghaidh na talún.
31 Agus ná bígí cosúil leis an té a itheann le fuil, ach bígí cúramach nach n-íosfaidh aon duine fuil os bhur láthair: clúdaigh an fhuil, óir is mar sin a ordaíodh dom fianaise a thabhairt daoibh féin agus do bhur gclann, mar aon le gach feoil.
32 Agus ná lig don anam a bheith itheta leis an bhfeoil, ar eagla nach n-éileofar bhur gcuid fola, arb í bhur saol í, ar láimh aon fheola a dhoirteann í ar an talamh.
33 Óir ní bheidh an talamh glan ón fhuil a doirteadh air; óir trí fhuil an té a dhoirt é amháin a íonófar an talamh ar feadh a ghlúnta uile.
34 Agus anois, a chlann, éistigí: oibrígí breithiúnas agus fíréantacht ionas go gcuirfear sibh i bhfíréantacht ar fud aghaidh an domhain uile, agus go n-ardófar bhur nglóir os comhair mo Dhia, a shábháil mé ó uiscí na tuile.
35 Agus féach, imeoidh sibh agus tógfaidh sibh cathracha daoibh féin, agus cuirfidh sibh iontu na plandaí uile atá ar an talamh, agus thar aon rud eile na crainn uile a thugann torthaí.
36 Ar feadh trí bliana ní bhaileofar toradh aon ní a ithetar: agus sa cheathrú bliain measfar a thoradh naofa [agus ofrálfaidh siad na chéadtorthaí], inghlactha os comhair an Dé is Airde, a chruthaigh neamh agus talamh agus gach ní. Ofráilidís go flúirseach chéadtorthaí an fhíona agus na hola (mar) chéadtorthaí ar altóir an Tiarna, a ghlacann é, agus íosfaidh seirbhísigh theach an Tiarna an méid atá fágtha os comhair na haltóra a ghlacann é.
37 Agus sa chúigiú bliain déanaigí an scaoileadh ionas go scaoilfidh sibh é i bhfíréantacht agus i ndílseacht, agus beidh sibh fíréanta, agus beidh rath ar gach a gcuirfidh sibh.
38 Óir mar seo a d'ordaigh Enoch, athair bhur n-athar, do Mhetusalah a mhac, agus do Lámhech a mhac, agus d'ordaigh Lámhech domsa na rudaí uile a d'ordaigh a shinsear dó.
39 Agus tabharfaidh mé ordú daoibh freisin, a mhic, mar a d'ordaigh Enoch dá mhac sa chéad Iúibilé: agus é fós beo, an seachtú duine ina ghlúin, d'ordaigh sé agus thug sé fianaise dá mhac agus do mhic a mhic go dtí lá a bháis.'

CAIBIDIL 8

1 Sa naoú hIúibilé is fiche, sa chéad seachtain, [1373 AM] ag tús na bliana sin, ghlac Arfachsad bean dó féin agus Rasu'eja a hainm, iníon Susan, iníon Elam, agus rug sí mac dó sa tríú bliain sa tseachtain sin, [1375 AM] agus thug sé Kainam mar ainm air.
2 Agus d'fhás an mac, agus mhúin a athair scríbhneoireacht dó, agus chuaigh sé ag lorg áite dó féin inar féidir leis cathair a shealbhú dó féin.
3 Agus fuair sé scríbhneoireacht a shnoigh (glúnta roimhe seo) ar an gcarraig, agus léigh sé a raibh air, agus scríobh sé síos é agus pheacaigh sé dá bharr; óir bhí teagasc na bhFaireoirí ann agus de réir mar a bhíodh siad ag breathnú ar chomharthaí na gréine agus na gealaí agus na réaltaí i ngach comhartha den spéir.
4 Agus scríobh sé síos é agus níor dhúirt sé tada faoi; óir bhí eagla air labhairt le Naoi faoi ar eagla go gcuirfeadh fearg air mar gheall air.
5 Agus sa tríochadú Iúibilé, [1429 AM] sa dara seachtain, sa chéad bhliain di, ghlac sé bean dó féin, agus ba í Melca a hainm, iníon Madai, mac Iafet, agus sa cheathrú bliain [1432 AM] ghin sé mac, agus thug sé Selah mar ainm air; óir dúirt sé: 'Go deimhin, cuireadh mé.'
6 [Agus sa cheathrú bliain rugadh é], agus d'fhás Selah aníos agus ghlac sé bean dó féin, agus Mu'ak a hainm, iníon Chesed, deartháir a athar, sa chéad Iúibilé is tríocha, sa chúigiú seachtain, sa chéad bhliain [1499 AM] de.
7 Agus rug sí mac dó sa chúigiú bliain [1503 AM] de, agus thug sé Éber mar ainm air: agus ghlac sé bean dó féin, agus ba é 'Azûrâd, iníon Nebrod, a hainm, sa tríochadú bliain Iúibilé, sa seachtú seachtain, sa tríú bliain de. [1564 AM]
8 Agus sa séú bliain [1567 AM] de sin, rug sí mac dó, agus thug sé Peleg mar ainm air; óir sna laethanta a rugadh é thosaigh clann Naoi ag roinnt an domhain eatarthu féin: dá bhrí sin thug sé Peleg mar ainm air.
9 Agus roinn siad (é) i ngan fhios eatarthu féin é, agus d'inis siad do Naoi é.
10 Agus tharla sé ag tús an tríú hIúibilé is tríocha [1569 AM] gur roinn siad an talamh ina thrí chuid, do Shem agus do Ham agus do Jafet, de réir oidhreacht gach duine, sa chéad bhliain sa chéad seachtain, nuair a bhí duine againn a cuireadh amach, leo.
11 Agus ghlaoigh sé ar a mhic, agus tháinig siad i ngar dó, iad féin agus a gclann, agus roinn sé an talamh ina chrannchur, a bhí le glacadh ag a thriúr mac, agus shín siad

amach a lámha, agus thóg siad an scríbhneoireacht as cíoch Naoi, a n-athair.
12 Agus tháinig amach ar an scríbhinn mar chrannchur Shem lár an domhain a ghlacfadh sé mar oidhreacht dó féin agus dá chlann mhac ar feadh na nglún síoraíochta, ó lár shliabhraon Rafa, ó bhéal uisce abhainn Tina, agus téann a chuid siar trí lár na habhann seo, agus síneann sé go dtí go sroicheann sé uisce na n-aibhneacha, as a dtéann an abhainn seo amach agus a doirteann sí a huiscí isteach sa mhuir Me'at, agus sreabhann an abhainn seo isteach sa mhuir mhór. Agus is le Jafet gach a bhfuil ó thuaidh, agus is le Shem gach a bhfuil ó dheas.
13 Agus síneann sé go dtí go sroicheann sé Karaso: tá sé seo i mbrollach na teanga a fhéachann i dtreo an deiscirt.
14 Agus síneann a chuid feadh na farraige móire, agus síneann sé i líne dhíreach go dtí go sroicheann sé taobh thiar den teanga a fhéachann i dtreo an deiscirt: óir tugtar teanga Mhuir na hÉigipte ar an bhfarraige seo.
15 Agus casann sé as seo i dtreo an deiscirt i dtreo bhéal na farraige móire ar bhruach a uiscí, agus síneann sé siar go dtí 'Afra, agus síneann sé go dtí go sroicheann sé uiscí abhainn Gihon, agus ó dheas d'uiscí Gihon, go dtí bruacha na habhann seo.
16 Agus síneann sé soir, go dtí go sroicheann sé Gairdín Éidin, ó dheas de, [ó dheas] agus ó oirthear thír Éidin ar fad agus an oirthear ar fad, casann sé soir agus leanann sé ar aghaidh go dtí go sroicheann sé soir ón sliabh ar a dtugtar Rafa, agus téann sé síos go dtí bruach bhéal abhainn Tina.
17 Tháinig an chuid seo amach trí chrannchur do Shem agus dá mhic, le go mbeadh sé ina sheilbh acu go deo ar feadh a ghlúine go deo.
18 Agus rinne Naoi áthas gur tháinig an chuid seo amach do Shem agus dá mhic, agus chuimhnigh sé ar gach a raibh ráite aige lena bhéal i dtairngreacht; óir dúirt sé: 'Go raibh beannacht ar an Tiarna Dia Shem agus go raibh cónaí ar an Tiarna i dteach Shem.'
19 Agus bhí a fhios aige gurb é Gairdín Éidin an áit naofa naofa, agus áit chónaithe an Tiarna, agus Sliabh Shíónáí lár an fhásaigh, agus Sliabh Shión lár imleacán na talún: cruthaíodh an triúr seo mar áiteanna naofa os comhair a chéile.
20 Agus bheannaigh sé Dia na ndéithe, a chuir focal an Tiarna ina bhéal, agus an Tiarna go deo na ndeor.
21 Agus bhí a fhios aige gur tháinig cuid bheannaithe agus beannacht chuig Sem agus a mhic ó ghlúin go glúin go deo - tír Éidin ar fad agus tír na Mara Rua ar fad, agus tír an oirthir ar fad agus na hIndia, agus ar an Muir Rua agus a sléibhte, agus tír Bhaisín ar fad, agus tír na Liobáine ar fad agus oileáin Chaftúir, agus sléibhte Sanír agus Amana ar fad, agus sléibhte Assúr ar fad sa tuaisceart, agus tír Elam, Assúr, agus Bhabil, agus Súsán agus Maedai ar fad, agus sléibhte Ararat ar fad, agus an réigiún ar fad thar an bhfarraige, atá thar shléibhte Assúr i dtreo an tuaiscirt, tír bheannaithe agus fairsing, agus gach a bhfuil ann an-mhaith.
22 Agus tháinig an dara cuid amach do Ham, thar an Gihon i dtreo an deiscirt ar dheis an Ghairdín, agus síneann sé i dtreo an deiscirt agus síneann sé go dtí na sléibhte tine go léir, agus síneann sé i dtreo an iarthair go dtí farraige 'Atel agus síneann sé i dtreo an iarthair go dtí go sroicheann sé farraige Ma'uk - an fharraige sin ina dtiteann gach rud nach scriostar anuas.
23 Agus téann sé amach ó thuaidh go dtí teorainneacha Ghadir, agus téann sé amach go dtí cósta uiscí na farraige go dtí uiscí na farraige móire go dtí go dtagann sé i ngar d'abhainn Ghihon, agus leanann sé abhainn Ghihon go dtí go sroicheann sé deas Ghairdín Éidin.
24 Agus seo an talamh a tháinig amach do Ham mar an chuid a bhí le seilbh aige go deo dó féin agus dá chlann mhac ar feadh a nglún go deo.
25 Agus tháinig an tríú cuid amach do Iafet thar abhainn Tína ó thuaidh ó shreabhadh a huiscí amach, agus síneann sé soir ó thuaidh go dtí réigiún iomlán Ghog, agus go dtí an tír uile soir de.
26 Agus síneann sé ó thuaidh go dtí an taobh thuaidh, agus síneann sé go sléibhte Qelt i dtreo an tuaiscirt, agus i dtreo farraige Ma'uk, agus téann sé amach soir ó Gadir chomh fada le réigiún uiscí na farraige.
27 Agus síneann sé go dtí go sroicheann sé siar ó Fara agus filleann sé i dtreo Aferag, agus síneann sé soir go dtí uiscí Mhuir Me'at.
28 Agus síneann sé go dtí réigiún abhainn Tina i dtreo an oirthir thuaidh go dtí go dtagann sé i dtreo theorainn a huiscí i dtreo shliabh Rafa, agus casann sé timpeall i dtreo an tuaiscirt.
29 Seo an talamh a tháinig amach do Iafet agus dá mhic mar chuid dá oidhreacht a bheadh i seilbh aige dó féin agus dá mhic, ar feadh a nglún go deo; cúig oileán mhóra, agus talamh mór sa tuaisceart.
30 Ach tá sé fuar, agus tá tír Ham te, agus níl tír Shem te ná fuar, ach is meascán de fhuacht agus teas é.

CAIBIDIL 9

1 Agus roinn Ham idir a mhic, agus tháinig an chéad chuid amach do Chúis soir, agus siar uaidh do Mhizraim, agus siar uaidh do Phút, agus siar uaidh ar an bhfarraige do Chanán.
2 Agus roinn Sem i measc a mhic freisin, agus tháinig an chéad chuid amach do Ham agus a mhic, soir ó abhainn na Tígris go dtí go sroicheann sí an oirthear, tír na hIndia ar fad, agus ar an Muir Rua ar a cósta, agus uiscí Dhédan, agus sléibhte Mebri agus Ela ar fad, agus tír Shusáin ar fad agus gach a bhfuil ar thaobh Pharnac go dtí an Mhuir Rua agus abhainn Tina.
3 Agus tháinig an dara cuid amach d'Asúir, talamh uile Asúir agus Nínivé agus Shinar agus go dtí teorainn na hIndia, agus téann sé suas agus timpeall na habhann.
4 Agus tháinig an tríú cuid d'Arfachsad, talamh uile réigiún na gCaldéach soir ón Euphrates, ar theorainn na Mara Rua, agus uiscí uile an fhásaigh in aice le teanga na farraige atá ag breathnú i dtreo na hÉigipte, talamh uile na Liobáine agus Sanir agus Amana go dtí teorainn na Euphrates.
5 Agus tháinig an ceathrú cuid amach do Aram, talamh na Mesopotamia uile idir an Tigris agus an Euphrates ó thuaidh na Caldéach go dtí teorainn shléibhte na hAsúire agus talamh Arara.
6 Agus tháinig an cúigiú cuid amach do Lud, sléibhte Assur agus gach a bhain leo go dtí go sroicheann sé an

Mhuir Mhór, agus go dtí go sroicheann sé soir Assur a dheartháir.
7 Agus roinn Iafet talamh a oidhreachta i measc a mhic freisin.
8 Agus tháinig an chéad chuid amach do Ghomer soir ón taobh thuaidh go dtí abhainn Tína; agus sa tuaisceart tháinig amach do Mhagog na codanna istigh uile den tuaisceart go dtí go sroicheann sí Muir Mheat.
9 Agus tháinig Madai amach mar a chuid féin go mbeadh seilbh aige ó iarthar a bheirt deartháireacha go dtí na hoileáin, agus go dtí cóstaí na n-oileán.
10 Agus tháinig an ceathrú cuid amach do Iáván, gach oileán agus na hoileáin atá i dtreo theorainn Lúd.
11 Agus tháinig an cúigiú cuid amach i lár na teanga a théann i dtreo theorainn chuid Lud go dtí an dara teanga, go dtí an réigiún thar an dara teanga go dtí an tríú teanga.
12 Agus tháinig an séú cuid amach do Mhesech, an réigiún ar fad thar an tríú teanga go dtí go sroicheann sé soir ó Ghadír.
13 Agus tháinig an seachtú cuid amach do Thiras, ceithre oileán mhóra i lár na farraige, a shroicheann cuid Ham [agus tháinig oileáin Kamaturi amach trí chrannchur do mhic Arphacshad mar a oidhreacht].
14 Agus mar sin roinn mic Naoi ar a mic i láthair a n-athar Naoi, agus cheangail sé iad uile le mionn, ag cur mallachta ar gach duine a dhéanfadh iarracht an chuid nár thit (air) de bharr a chrannchuir a ghabháil.
15 Agus dúirt siad uile, 'Mar sin a bhí; mar sin a bhí' dóibh féin agus dá gclann go deo na nglún go dtí lá an bhreithiúnais, ar a dtabharfaidh an Tiarna Dia breithiúnas orthu le claíomh agus le tine as a n-olc neamhghlan uile a n-earráidí, lenar líon siad an talamh le cionta agus le neamhghlaine agus le striapachas agus le peaca.

CAIBIDIL 10

1 Agus sa tríú seachtain den Iúibilé seo thosaigh na deamhain neamhghlana ag mealladh clann mhac Naoi, agus ag cur amú orthu agus ag scriosadh iad.
2 Agus tháinig mic Naoi chuig a n-athair Naoi, agus d'inis siad dó faoi na deamhain a bhí ag mealladh agus ag dallú agus ag marú mic a mhac.
3 Agus ghuigh sé os comhair an Tiarna a Dhia, agus dúirt: 'A Dhia spiorad gach feola, a thaispeáin trócaire dom. Agus a shábháil mé féin agus mo mhic ó uiscí na tuile, Agus nár chuir tú i mbaol mé mar a rinne tú ar mhic an scriosta; Óir is mór do ghrásta domsa, Agus is mór do thrócaire do m'anam; Ardaigh do ghrásta ar mo mhic, Agus ná lig do spioraid dhona smacht a bheith orthu. Ar eagla go scriosfaidís iad ón talamh.'
4 Ach beannaigh mé féin agus mo mhic, ionas go méadóimid agus go n-iolróimid agus go líonfaimid an talamh.
5 Agus tá a fhios agat conas a ghníomhaigh do lucht faire, aithreacha na spioraid seo, i mo ré: agus maidir leis na spioraid seo atá beo, cuir i ngéibheann iad agus coinnigh go daingean iad in áit an cháinte, agus ná lig dóibh scrios a dhéanamh ar mhic do sheirbhísigh, mo Dhia; óir is mailíseacha iad seo, agus cruthaíodh iad chun scrios a dhéanamh.
6 Agus ná lig dóibh smacht a bheith acu ar spioraid na mbeo; óir is tusa amháin atá in ann smacht a bheith acu orthu. Agus ná lig dóibh cumhacht a bheith acu ar chlann na bhfíréan ó seo amach agus go deo na ndeor.'
7 Agus d'ordaigh an Tiarna ár nDia dúinn iad uile a cheangal.
8 Agus tháinig ceannasaí na spioraid, Mastêmâ, agus dúirt sé: 'A Thiarna, a Chruthaitheoir, lig cuid acu fanacht os mo chomhair, agus lig dóibh éisteacht le mo ghlór, agus déan gach a ndéarfaidh mé leo; óir mura bhfágtar cuid acu agam, ní bheidh mé in ann cumhacht mo thola a chur i bhfeidhm ar chlann na ndaoine; óir is chun truaillithe agus chun meabhlaireachta atá siad seo os comhair mo bhreithiúnais, óir is mór olc chlann na ndaoine.'
9 Agus dúirt sé: Fanadh an deichiú cuid díobh os a chomhair, agus rachaidís naoi gcuid síos go dtí áit an bhreithiúnais.
10 Agus d'ordaigh sé do dhuine againn a gcuid leigheasanna go léir a mhúineadh do Naoi; óir bhí a fhios aige nach siúlfaidís in ionracas, ná nach ndéanfaidís streachailt i bhfíréantacht.
11 Agus rinneamar de réir a bhriathar uile: cheangail muid na drochdhaoine uile in áit an daorbhreithe agus d'fhágamar deichiú cuid díobh le go mbeadh siad faoi réir Shátain ar an talamh.
12 Agus mhínigh muid do Naoi na leigheasanna uile a bhí acu dá ngalair, mar aon lena mealladh, conas a d'fhéadfadh sé iad a leigheas le luibheanna na talún.
13 Agus scríobh Naoi síos gach rud i leabhar mar a thugamar treoir dó maidir le gach cineál leighis. Ar an gcaoi sin cuireadh cosc ar na drochspioraid mic Naoi a ghortú.
14 Agus thug sé gach a raibh scríofa aige do Shem, a mhac ba shine; óir ba mhó a ghráigh sé ná a chlann mhac uile.
15 Agus chodail Naoi lena shinsear, agus cuireadh é ar Shliabh Lúbar i dtír Ararat.
16 Naoi gcéad agus caoga bliain a chomhlánaigh sé ina shaol, naoi mbliana déag d'iubhaile agus dhá sheachtain agus cúig bliana. [1659 AM]
17 Agus ina shaol ar talamh, sháraigh sé clann na ndaoine seachas Enoch de bharr na fíréantachta, inar éirigh sé foirfe. Óir ordaíodh oifig Enoch mar fhianaise do ghlúnta an domhain, ionas go n-inseoidh sé gach gníomh ó ghlúin go glúin, go dtí lá an bhreithiúnais.
18 Agus sa tríú tríochadú Iúibilé, sa chéad bhliain sa dara seachtain, ghlac Peleg bean dó féin, Lomna iníon Shinár a bhí inti, agus rug sí mac dó sa cheathrú bliain den tseachtain seo, agus thug sé Reu mar ainm air; óir dúirt sé: 'Féach, tá clann na ndaoine tar éis dul i léig trína ndrochchuspóir cathair agus túr a thógáil dóibh féin i dtír Shinár.'
19 Óir d'imigh siad ó thír Ararat soir go Sinear; óir ina laethanta thóg siad an chathair agus an túr, ag rá, 'Téigh, rachaimis suas ar neamh.'
20 Agus thosaigh siad ag tógáil, agus sa cheathrú seachtain rinne siad brící le tine, agus d'fheidhmigh na brící mar chloch dóibh, agus ba asfalt a thagann as an bhfarraige, agus as tobair uisce thír Shinar, an chré lenar cheangail siad le chéile iad.
21 Agus thóg siad é: trí bliana is daichead [1645-1688 AM] bhí siad á thógáil; ba é 203 bríce a leithead, agus ba é an

tríú cuid de bhríce amháin a airde; ba é 5433 cubhad agus 2 phailme a airde, agus trí staid déag balla amháin (agus tríocha staid eile).
22 Agus dúirt an Tiarna ár nDia linn: Féach, is aon phobal amháin iad, agus tá siad ag tosú ar seo a dhéanamh, agus anois ní choinneofar aon rud uathu. Téimis síos agus cuirimis mearbhall ar a dteanga, ionas nach dtuigfidh siad cainte a chéile, agus go scaipfear iad i gcathracha agus i náisiúin, agus ní bheidh aon aidhm amháin acu a thuilleadh go dtí lá an bhreithiúnais.
23 Agus tháinig an Tiarna anuas, agus tháinig muid anuas leis chun an chathair agus an túr a thóg clann na ndaoine a fheiceáil.
24 Agus chuir sé mearbhall ar a dteanga, agus níor thuig siad cainte a chéile a thuilleadh, agus ansin scoir siad de bheith ag tógáil na cathrach agus an túir.
25 Ar an gcúis seo tugtar Báibil ar thír Shinar ar fad, mar gur chuir an Tiarna mearbhall ar theanga uile chlann na ndaoine ansin, agus as sin scaipeadh iad ina gcathracha féin, gach duine de réir a theanga agus a náisiúin.
26 Agus chuir an Tiarna gaoth mhór i gcoinne an túir agus leag sé ar an talamh é, agus féach, bhí sé idir Asúr agus Bablóin i dtír Shinar, agus thug siad 'Leagan' mar ainm air.
27 Sa cheathrú seachtain den chéad bhliain [1688 AM] ag tús na bliana sin sa cheathrú tríochadú Iúibilé, scaipeadh iad ó thír Shinar.
28 Agus chuaigh Ham agus a mhic isteach sa tír a raibh sé le háitiú aici, a fuair sé mar chuid dá chuid féin i dtír an deiscirt.
29 Agus chonaic Canán talamh na Liobáine go habhainn na hÉigipte, go raibh sé an-mhaith, agus níor chuaigh sé isteach i dtír a oidhreachta siar (is é sin go dtí) an fharraige, agus chónaigh sé i dtír na Liobáine, soir agus siar ó theorainn na hIordáine agus ó theorainn na farraige.
30 Agus dúirt Ham, a athair, agus Cush agus Mizraim a dheartháireacha leis: 'Tá tú tar éis socrú síos i dtír nach leatsa í, agus nár thit orainn le crannchur: ná déan amhlaidh; óir má dhéanann tú amhlaidh, titfidh tú féin agus do mhic sa tír agus beidh tú mallaithe trí cheannairc; óir is trí cheannairc a shocraigh tú síos, agus trí cheannairc a thitfidh do chlann, agus beidh tú fréamhaithe amach go deo.'
31 Ná fan i dteach Sem; óir is do Sem agus dá mhic a tháinig sé de réir a gcrannchuir.
32 Mallacht atá ort, agus mallacht atá ort thar chlann Naoi uile, faoin mallacht a cheangail muid féin le mionn i láthair an bhreithimh naoimh, agus i láthair Naoi ár n-athar.
33 Ach níor éist sé leo, agus d'fhan sé i dtír na Liobáine ó Hamat go dtí bealach isteach na hÉigipte, é féin agus a mhic go dtí an lá inniu.
34 Agus is é sin an fáth a dtugtar Canán ar an tír sin.
35 Agus chuaigh Iafet agus a mhic i dtreo na farraige agus chónaigh siad i dtír a gcuid féin, agus chonaic Madai tír na farraige agus níor thaitin sé leis, agus d'iarr sé (cuid) ar Ham agus Assur agus Arpachsad, deartháir a mhná céile, agus chónaigh sé i dtír Mhéide, in aice le deartháir a mhná céile go dtí an lá inniu.
36 Agus thug sé Meada ar a áit chónaithe féin agus ar áit chónaithe a mhic, i ndiaidh ainm a n-athar Madai.

CAIBIDIL 11

1 Agus sa chúigiú bliain is tríocha Iúibilé, sa tríú seachtain, sa chéad bhliain [1681 AM] de, ghlac Reu bean dó féin, agus ba é 'Ôrâ a hainm, iníon 'Ûr, mac Chesed, agus rug sí mac dó, agus thug sé Sêrôh mar ainm air, sa seachtú bliain den tseachtain seo san Iúibilé seo. [1687 AM]
2 Agus thosaigh mic Naoi ag cogadh ar a chéile, ag gabháil i mbraighdeanas agus ag marú a chéile, agus ag doirteadh fuil daoine ar an talamh, agus ag ithe fola, agus ag tógáil cathracha láidre, agus ballaí, agus túir, agus thosaigh daoine aonair ag ardú iad féin os cionn an náisiúin, agus ag bunú tús ríocht, agus ag dul chun cogaidh daoine in aghaidh daoine, agus náisiún in aghaidh náisiúin, agus cathair in aghaidh cathrach, agus thosaigh gach duine ag déanamh uilc, agus ag fáil airm, agus ag múineadh cogadh dá mic, agus thosaigh siad ag gabháil cathracha, agus ag díol sclábhaithe fireann agus baineann.
3 Agus thóg Úr mac Cheséid cathair Ára na gCaldéach, agus thug sé a ainm féin agus ainm a athar uirthi. Agus rinne siad íomhánna leáite dóibh féin, agus rinne siad adhradh don íol, an íomhá leáite a rinne siad dóibh féin, agus thosaigh siad ag déanamh íomhánna greanta agus samhlaíochtaí neamhghlana, agus chabhraigh agus mheall spioraid mailíseacha iad chun cionta agus neamhghlaine a dhéanamh.
4 Agus rinne an prionsa Mastêmâ a dhícheall chun seo go léir a dhéanamh, agus chuir sé spioraid eile amach, iad siúd a cuireadh faoina láimh, chun gach cineál éagóra agus peaca a dhéanamh, agus gach cineál cionta, chun truailliú agus scrios, agus chun fuil a dhoirteadh ar an talamh.
5 Ar an gcúis seo thug sé Serug mar ainm ar Sheró, as ucht gach duine a thiontaigh chun gach cineál peaca agus ciontachta a dhéanamh.
6 Agus d'fhás sé aníos, agus chónaigh sé in Úr na gCaldéach, gar d'athair mháthair a mhná céile, agus rinne sé adhradh d'íodail, agus ghlac sé bean chéile dó féin sa séú hIúbaile tríocha, sa chúigiú seachtain, sa chéad bhliain de, [1744 AM] agus ba í Melka a hainm, iníon Kaber, iníon deartháir a athar.
7 Agus rug sí Náhor dó sa chéad bhliain den tseachtain seo, agus d'fhás sé agus chónaigh sé in Úr na gCaldéach, agus mhúin a athair dó taighde na gCaldéach chun fáistine agus fionnachtana a dhéanamh, de réir chomharthaí na bhflaitheas.
8 Agus sa seachtú tríocha Iúibilé sa séú seachtain, sa chéad bhliain di, [1800 AM] ghlac sé bean dó féin, agus ba é 'Ijaska, iníon Nestag na gCaldéach, a hainm.
9 Agus rug sí Terah dó sa seachtú bliain den tseachtain seo. [1806 AM]
10 Agus chuir an prionsa Mastêmâ préacháin agus éin chun an síol a cuireadh sa tír a shlogadh, d'fhonn an talamh a scrios, agus saothair na ndaoine a ghoid. Sula bhféadfaidís an síol a threabhadh isteach, bhain na préacháin é ó dhromchla na talún.
11 Agus ar an gcúis seo thug sé Terah mar ainm air mar gur chuir na préacháin agus na héin i mbaol iad agus gur shlog siad a síol.
12 Agus thosaigh na blianta ag dul gann, de bharr na n-éan, agus d'ith siad toradh na gcrann go léir ó na crainn: ní raibh siad in ann ach beagán de thoradh na talún go léir a shábháil ina laethanta.

13 Agus sa naoú hIúbaile tríocha seo, sa dara seachtain den chéad bhliain, [1870 AM] ghlac Terah bean dó féin, agus Edna a hainm, iníon Abram, iníon deirfiúr a athar. Agus sa seachtú bliain den tseachtain seo [1876 AM] rug sí mac dó, agus thug sé Abram mar ainm air, de réir ainm athar a mháthar;
14 óir bhí sé básaithe sular rugadh mac dá iníon.
15 Agus thosaigh an leanbh ag tuiscint earráidí na talún a chuaigh ar strae i ndiaidh íomhánna greanta agus i ndiaidh neamhghlaine, agus mhúin a athair scríbhneoireacht dó, agus bhí sé dhá sheachtain d'aois, [1890 AM] agus scar sé é féin óna athair, ionas nach n-adhrfadh sé íodail leis.
16 Agus thosaigh sé ag guí ar Chruthaitheoir na n-uile ní go sábhálfadh sé é ó earráidí chlann na ndaoine, agus nach dtitfeadh a chuid féin i mbotún tar éis neamhghlaine agus gráin.
17 Agus tháinig am an tsíl chun síol a chur ar an talamh, agus chuaigh siad uile amach le chéile chun a síol a chosaint ar na préacháin, agus chuaigh Abram amach leo siúd a chuaigh, agus bhí an leanbh ina bhuachaill ceithre bliana déag d’aois.
18 Agus tháinig scamall fiach chun an síol a shlogadh, agus rith Abram ina gcoinne sula ndeachaigh siad i bhfostú ar an talamh, agus ghlaoigh sé orthu sula ndeachaigh siad i bhfostú ar an talamh chun an síol a shlogadh, agus dúirt sé, ‘Ná téigí anuas: filligí ar an áit as ar tháinig sibh,’ agus d’fhill siad ar ais.
19 Agus thug sé ar scamaill na bhfiach dul ar ais seachtó uair an lá sin, agus ní raibh fiú duine amháin ina chónaí ann de na fiachaibh uile ar fud na tíre inar raibh Abram.
20Agus chonaic gach duine a bhí leis ar fud na tíre é ag béicíl amach, agus d’fhill na préacháin uile ar ais, agus mhéadaigh a ainm i dtír na gCaldéach uile.
21 Agus tháinig chuige an bhliain sin iad siúd ar mian leo cur, agus d’imigh sé leo go dtí gur tháinig deireadh leis an am cur: agus chuir siad a gcuid talún, agus an bhliain sin thug siad go leor arbhair abhaile agus d’ith siad agus bhí siad sásta.
22 Agus sa chéad bhliain den chúigiú seachtain [1891 AM] mhúin Abram dóibh siúd a rinne uirlisí do dhaimh, na ceardaithe adhmaid, agus rinne siad soitheach os cionn na talún, os comhair fhráma an chéachta, chun an síol a chur air, agus thit an síol síos as sin ar sciar an chéachta, agus cuireadh i bhfolach sa talamh é, agus ní raibh eagla orthu roimh na préacháin a thuilleadh.
23 Agus ar an mbealach seo rinne siad (soithí) os cionn na talún ar fhrámaí uile na dtreabhadóirí, agus chuir siad síol agus saothraigh siad an talamh go léir, de réir mar a d’ordaigh Abram dóibh, agus ní raibh eagla orthu roimh na héin a thuilleadh.

CAIBIDIL 12

1 Agus tharla sa séú seachtain, sa seachtú bliain de, [1904 AM] gur dhúirt Abram le Terah a athair, ag rá, ‘A athair!’
2 Agus dúirt sé, ‘Féach, seo mé, a mhic.’ Agus dúirt sé,
"Cén chabhair agus an tairbhe atá againn ó na hiodail sin a adhraíonn tú,
Agus cé a gcromfaidh tú thú féin roimhe?
3 Óir níl aon spiorad iontu,
Óir is foirmeacha balbha iad, agus mealladh an chroí.
Ná déan adhradh dóibh:
4 Déanaigí adhradh do Dhia na bhflaitheas,
Cé a thugann an bháisteach agus an drúcht anuas ar an talamh
Agus déanann sé gach rud ar an talamh,
Agus chruthaigh sé gach rud de réir a bhriathair,
Agus tá an bheatha uile ó os comhair a aghaidhe.
5 Cén fáth a n-adhraíonn sibh rudaí nach bhfuil aon spiorad iontu?
Óir is saothar lámha (fir) iad,
Agus ar bhur nguaillí a iompraíonn sibh iad,
Agus níl aon chabhair agaibh uathu,
Ach is cúis mhór náire iad dóibh siúd a dhéanann iad,
Agus mealladh croí dóibh siúd a adhrann iad:
Ná déan adhradh dóibh.
6 Agus dúirt a athair leis, Tá a fhios agamsa é sin freisin, a mhic, ach cad a dhéanfaidh mé le pobal a chuir orm freastal orthu?
7 Agus má inseoidh mé an fhírinne dóibh, maróidh siad mé; óir cloíonn a n-anam leo chun adhradh agus onóir a thabhairt dóibh.
8 Bí i do thost, a mhic, ar eagla go maróidh siad thú.’ Agus labhair sé na focail seo lena bheirt deartháireacha, agus bhí siad i bhfeirg leis agus d’fhan sé ina thost.
9 Agus sa daicheadú Iúibilé, sa dara seachtain, sa seachtú bliain de, [1925 AM] ghlac Abram bean dó féin, agus Sáraí a hainm, iníon a athar, agus ba í a bhean chéile í.
10 Agus ghlac Haran, a dheartháir, bean leis féin sa tríú bliain den tríú seachtain, [1928 AM] agus rug sí mac dó sa seachtú bliain den tseachtain seo, [1932 AM] agus thug sé Lot mar ainm air.
11 Agus ghlac Nahor, a dheartháir, bean dó féin.
12 Agus sa seascadú bliain de shaol Abram, is é sin, sa cheathrú seachtain, sa cheathrú bliain de, [1936 AM] d’éirigh Abram san oíche, agus dhóigh sé teach na n-íodal, agus dhóigh sé gach a raibh sa teach agus ní raibh a fhios ag aon duine é.
13 Agus d’éirigh siad san oíche agus rinne siad iarracht a ndéithe a shábháil ó lár na tine.
14 Agus rinne Haran deifir chun iad a shábháil, ach las an tine air, agus dódh sa tine é, agus fuair sé bás in Úr na gCaldéach os comhair a athar Terah, agus cuireadh é in Úr na gCaldéach.
15 Agus chuaigh Terach amach ó Úr na gCaldéach, é féin agus a mhic, le dul go tír na Liobáine agus go tír Chanán, agus d’fhan sé i dtír Harán, agus d’fhan Abram lena athair Terach i Harán ar feadh dhá sheachtain de bhlianta.
16 Agus sa séú seachtain, sa chúigiú bliain de, [1951 AM] shuigh Abram suas ar feadh na hoíche ar ghealach nua an seachtú mí chun breathnú ar na réaltaí ó thráthnóna go maidin, d’fhonn a fheiceáil cén tréith a bheadh i gceist leis an mbáisteach sa bhliain, agus bhí sé ina aonar agus é ina shuí ag breathnú.
17 Agus tháinig focal ina chroí agus dúirt sé: Tá comharthaí na réaltaí uile, agus comharthaí na gealaí agus na gréine uile i láimh an Tiarna. Cén fáth a bhfuilim á gcuardach amach?
18 Más mian leis, cuireann sé báisteach ann, maidin agus tráthnóna;
Agus más mian leis, coinníonn sé siar é,
Agus tá gach ní ina láimh.

19 Agus ghuigh sé an oíche sin agus dúirt sé,
'Mo Dhia, a Dhia is Airde, is tusa amháin mo Dhia,
Agus thusa agus do riail a roghnaigh mé.
Agus chruthaigh Tú gach ní,
Agus gach ní is obair do lámha.
20 Saor mé ó lámha na ndrochspiorad a bhfuil smacht acu ar smaointe chroí an duine,
Agus ná lig dóibh mé a chur ar strae uait, a Dhia.
Agus daingnigh mé féin agus mo shliocht go deo.
Nach rachaimid ar strae feasta agus go deo na ndeor.
21 Agus dúirt sé, 'An bhfillfidh mé ar Úr na gCaldéach atá ag lorg m'aghaidhe ionas go bhfillfidh mé orthu, an bhfanfaidh mé anseo san áit seo? Go n-éireoidh leis an gcosán ceart atá romhat i lámha do sheirbhísigh ionas go gcomhlíonfaidh sé é agus nach siúlfaidh mé i gcealltóireacht mo chroí, a Dhia.'
22 Agus chríochnaigh sé ag labhairt agus ag guí, agus féach, seoladh focal an Tiarna chuige tríomsa, ag rá: 'Imigh leat ó do thír dhúchais, agus ó do mhuintir agus ó theach d'athar go dtí an tír a thaispeánfaidh mé duit, agus déanfaidh mé náisiún mór agus líonmhar díot.'
23 Agus beannóidh mé thú
Agus déanfaidh mé d'ainm mór,
Agus beidh tú beannaithe ar talamh,
Agus beannófar gach teaghlach ar domhan ionat,
Agus beannóidh mé iad siúd a bheannaíonn thú,
Agus mallaigh iadsan a mhallaíonn thú.
24 Agus beidh mé i mo Dhia duit féin agus do do mhac, agus do mhac do mhic, agus do do shliocht uile: ná bíodh eagla ort, ó seo amach agus go glúin uile an domhain is mise do Dhia.'
25 Agus dúirt an Tiarna Dia: 'Oscail a bhéal agus a chluasa, ionas go gcloisfidh sé agus go labhróidh sé lena bhéal, leis an teanga a nochtadh'; óir bhí sí scortha ó bhéal chlann uile na ndaoine ó lá an scriosta (ar Bhabilón).
26 Agus d'oscail mé a bhéal, agus a chluasa agus a liopaí, agus thosaigh mé ag labhairt leis in Eabhrais i dteanga na cruthaithe.
27 Agus ghlac sé leabhair a shinsear, agus bhí siad seo scríofa in Eabhrais, agus rinne sé trascríobh orthu, agus thosaigh sé ag déanamh staidéir orthu ó shin i leith, agus chuir mé in iúl dó an rud nárbh fhéidir leis (a thuiscint), agus rinne sé staidéar orthu le linn na sé mhí báistí.
28 Agus tharla sa seachtú bliain den séú seachtain [1953 AM] gur labhair sé lena athair agus gur inis sé dó go bhfágfadh sé Haran le dul go tír Chanán chun í a fheiceáil agus filleadh air.
29 Agus dúirt Terah a athair leis: Imigh i síocháin.
Go ndéanaidh Dia síoraí do chosán díreach.
Agus go raibh an Tiarna leat, agus go gcosain sé thú ó gach olc,
Agus trócaire, grásta agus fabhar a thabhairt duit os comhair na ndaoine a fheiceann thú,
Agus ná bíodh cumhacht ag aon duine de chlann na ndaoine ort chun dochar a dhéanamh duit;
Imigh i síocháin.
30 Agus má fheiceann tú tír is taitneamhach do do shúile le cónaí inti, éirigh agus tabhair liom chugat agus tabhair Lót mac do dhearthár leat mar do mhac féin: Go raibh an Tiarna leat.
31 Agus fág do dhearthair Nahor liom go dtí go bhfillfidh tú slán, agus imeoidh muid leat go léir le chéile.'

CAIBIDIL 13

1 Agus d'imigh Abram ó Harán, agus thug sé Sáraí a bhean chéile agus Lót mac a dhearthár Harán leis go tír Chanán, agus tháinig sé go hAsúir, agus chuaigh sé ar aghaidh go Seicim, agus chónaigh sé in aice le dair ard.
2 Agus chonaic sé, agus féach, bhí an tír an-taitneamhach ó bhealach isteach Hamat go dtí an dair ard.
3 Agus dúirt an Tiarna leis: 'Duitse agus do do shliocht a thabharfaidh mé an talamh seo.'
4 Agus thóg sé altóir ann, agus d'ofráil sé íobairt loiscthe air don Tiarna, a bhí le feiceáil dó.
5 Agus d'imigh sé as sin go dtí an sliabh...Béitel ar an taobh thiar agus Aí ar an taobh thoir, agus chuir sé a phuball suas ann.
6 Agus chonaic sé agus féach, bhí an talamh an-leathan agus maith, agus gach rud ag fás air - fíniúnacha agus fígí agus pomegranáití, darach agus ilex, agus teirebinth agus crainn ola, agus céadar agus cufróga agus crainn dáta, agus gach crann den réimse, agus bhí uisce ar na sléibhte.
7 Agus bheannaigh sé an Tiarna a threoraigh amach as Úr na gCaldéach é, agus a thug go dtí an tír seo é.
8 Agus tharla sa chéad bhliain, sa seachtú seachtain, ar ghealach nua an chéad mhí, 1954 AM] gur thóg sé altóir ar an sliabh seo, agus gur ghlaoigh sé ar ainm an Tiarna: 'Tusa, an Dia síoraí, is mo Dhia.'
9 Agus d'ofráil sé íobairt uileloiscthe ar an altóir don Tiarna, ionas go mbeadh sé leis agus nach dtréigfeadh sé é ar feadh a shaoil.
10 Agus d'imigh sé as sin agus chuaigh sé i dtreo an deiscirt, agus tháinig sé go Heabrón agus tógadh Heabrón ag an am sin, agus d'fhan sé ann ar feadh dhá bhliain, agus chuaigh sé (as sin) go dtí tír an deiscirt, go Bealoth, agus bhí gorta sa tír.
11 Agus chuaigh Abram isteach san Éigipt sa tríú bliain den tseachtain, agus d'fhan sé san Éigipt cúig bliana sular stróiceadh a bhean uaidh.
12 Tógadh Tanais san Éigipt ag an am sin - seacht mbliana i ndiaidh Heabrón.
13 Agus nuair a ghabh Faraó Sáraí, bean Abrám, bhuail an Tiarna Faraó agus a theaghlach le plá móra de bharr Sáraí, bean Abrám.
14 Agus bhí Abram an-ghlórmhar de bharr a sheilbh i gcaoraigh, agus i mbólacht, agus in asail, agus i gcapaill, agus i gcamaill, agus i seirbhísigh fhir, agus i mban-sheirbhísigh, agus in airgead agus in ór thar a bheith saibhir. Agus bhí mac a dhearthár, Lót, saibhir freisin.
15 Agus thug an Fharó Sáraí, bean chéile Abrám, ar ais, agus chuir sé amach as tír na hÉigipte é, agus d'imigh sé go dtí an áit inar chuir sé a phuball suas ar dtús, go dtí áit na haltóra, agus Aí soir agus Béitéal siar, agus bheannaigh sé an Tiarna a Dhia a thug ar ais é i síocháin.
16 Agus tharla san aonú bliain is daichead Iúibilé sa tríú bliain den chéad seachtain, [1963 AM] gur fhill sé ar an áit seo agus gur ofráil sé íobairt loiscthe air, agus gur ghlaoigh sé ar ainm an Tiarna, agus dúirt: 'Tusa, an Dia is Airde, is mo Dhia go deo na ndeor.'

17 Agus sa cheathrú bliain den tseachtain seo [1964 AM] scar Lot leis, agus d'fhan Lot i Sodom, agus ba pheacaigh mhóra fir Shodom.
18 Agus chuir sé brón air ina chroí gur scaradh mac a dhearthár leis; óir ní raibh aon chlann aige.
19 Sa bhliain sin a gabhadh Lót i mbraighdeanas, dúirt an Tiarna le hAbram, tar éis do Lót scaradh leis, sa cheathrú bliain den tseachtain seo: 'Tóg do shúile ón áit ina bhfuil cónaí ort, ó thuaidh agus ó dheas, agus siar agus soir.'
20 Óir tabharfaidh mé an talamh uile a fheiceann tú duit féin agus do do shliocht go deo, agus déanfaidh mé do shliocht mar ghaineamh na farraige: cé go bhféadfadh duine deannach na talún a chomhaireamh, ní bheidh do shliocht inchomórta.
21 Éirigh, siúil (tríd an tír) ina fad agus ina leithead, agus féach air go léir; óir do do shliocht a thabharfaidh mé é.' Agus chuaigh Abram go Heabrón, agus chónaigh sé ann.
22 Agus sa bhliain sin tháinig Cedorlaomer rí Elam, agus Amrafel rí Shinar, agus Arioch rí Sellasar, agus Tergal rí na náisiún, agus mharaigh siad rí Gomorrah, agus theith rí Shodom, agus thit go leor de bharr créachta i ngleann Siddim, cois na Mara Salainn.
23 Agus ghabh siad Sodom agus Ádhamh agus Zeboim i mbraighdeanas, agus ghabh siad Lot mac deartháir Abram i mbraighdeanas freisin, agus a chuid maoine go léir, agus chuaigh siad go Dán.
24 Agus tháinig duine a d'éalaigh agus d'inis sé d'Abram gur gabhadh mac a dhearthár i mbraighdeanas agus gur chuir (Abram) arm ar shearbhóntaí a thí…
25 ... d'Abram agus dá shliocht, deichiú cuid den chéad toradh don Tiarna, agus d'ordaigh an Tiarna é mar reacht shíoraí, go dtabharfaidís do na sagairt a bhí ag fónamh os a chomhair é, ionas go sealbhóidís é go deo.
26 Agus níl aon teorainn laethanta leis an dlí seo; óir d'ordaigh sé é do na glúnta go deo go dtabharfaidís don Tiarna an deichiú cuid de gach ní, den síol agus den fhíon agus den ola agus den eallach agus de na caoirigh.
27 Agus thug sé dá shagairt é le hithe agus le hól le lúcháir ina láthair.
28 Agus tháinig rí Shodaim chuige agus chrom sé é féin os a chomhair, agus dúirt sé: 'A Thiarna Abram, tabhair dúinn na hanamacha a tharrtháil tú, ach lig an chreach leatsa.'
29 Agus dúirt Abram leis: 'Tógfaidh mé mo lámha suas don Dia is Airde, nach nglacfaidh mé aon rud is leatsa, ó shnáithe go gais bróige, ar eagla go ndéarfá, 'Rinne mé Abram saibhir'; ach amháin an méid a d'ith na fir óga, agus cuid na bhfear a chuaigh liom – Aner, Eschol agus Mamre. Glacfaidh siadsan a gcuid féin.'

CAIBIDIL 14

1 Tar éis na n-imeachtaí seo, sa cheathrú bliain den tseachtain seo, ar ghealach nua an tríú mí, tháinig focal an Tiarna chuig Abram i mbrionglóid, ag rá: 'Ná bíodh eagla ort, a Abram; is mise do chosantóir, agus beidh do luach saothair thar a bheith mór.'
2 Agus dúirt sé: 'A Thiarna, a Thiarna, cad a thabharfaidh tú dom, ó imím as seo gan chlann, agus mac Maseq, mac mo bhan-mhaighdeana, is é Eliezer Dammasek: beidh sé ina oidhre orm, agus níor thug tú aon slíocht domsa.'
3 Agus dúirt sé leis: 'Ní bheidh an fear seo ina oidhre ort, ach fear a thiocfaidh as do bhroinn féin; beidh sé ina oidhre ort.'
4 Agus thug sé amach é, agus dúirt sé leis: 'Féach ar neamh agus líon na réaltaí más féidir leat iad a chomhaireamh.'
5 Agus d'fhéach sé suas chun na bhflaitheas, agus chonaic sé na réaltaí. Agus dúirt sé leis: 'Mar sin a bheidh do shliocht.'
6 Agus chreid sé sa Tiarna, agus measadh é sin dó mar fhíréantacht.
7 Agus dúirt sé leis: 'Is mise an Tiarna a thug amach thú as Úr na gCaldéach, chun tír na gCanánach a thabhairt duit le go sealbhófá í go deo; agus beidh mé i mo Dhia duit féin agus do do shliocht i do dhiaidh.'
8 Agus dúirt sé: 'A Thiarna, a Thiarna, conas a bheidh a fhios agam go mbeidh mé i mo oidhreacht?'
9 Agus dúirt sé leis: 'Tóg dom collóg trí bliana d'aois, agus gabhar trí bliana d'aois, agus caora trí bliana d'aois, agus colm turtair, agus colmán.'
10 Agus rug sé leis na rudaí seo go léir i lár na míosa agus d'fhan sé ag darach Mhamre, atá in aice le Heabrón.
11 Agus thóg sé altóir ann, agus d'íobair sé iad seo go léir; agus dhoirt sé a gcuid fola ar an altóir, agus roinn sé iad ina lár, agus chuir sé iad os comhair a chéile; ach níor roinn sé na héin.
12 Agus tháinig éin anuas ar na píosaí, agus thiomáin Abram iad leis, agus níor lig sé do na héin teagmháil a dhéanamh leo.
13 Agus nuair a chuaigh an ghrian faoi, thit uafás ar Abram, agus féuch! thit uafás dorchadais mhóir air, agus dúradh le Abram: 'Bíodh a fhios agat go cinnte go mbeidh do shliocht ina strainséirí i dtír nach leo, agus cuirfidh siad i mbraighdeanas iad, agus cuirfidh siad i ndaoirse iad, ar feadh ceithre chéad bliain.'
14 Agus tabharfaidh mé breithiúnas ar an náisiún freisin a mbeidh siad i mbraighdeanas dóibh, agus ina dhiaidh sin tiocfaidh siad amach as sin le go leor maoine.
15 Agus rachaidh tú chuig d'aithreacha i síocháin, agus cuirfear thú i seanaois mhaith.
16 Ach sa cheathrú glúin fillfidh siad anseo; óir níl cion na nAmórach iomlán fós.'
17 Agus dhúisigh sé as a chodladh, agus d'éirigh sé, agus bhí an ghrian imithe faoi; agus bhí lasair ann, agus féach! bhí foirnéis ag deatach, agus lasair tine ag dul idir na píosaí.
18 Agus an lá sin rinne an Tiarna conradh le hAbram, ag rá: 'Do do shliocht tabharfaidh mé an talamh seo, ó abhainn na hÉigipte go dtí an abhainn mhór, abhainn Euphrates, na Céinigh, na Céinizigh, na Cadmonigh, na Perizigh, agus na Refaimigh, na Phacorigh, agus na Hivigh, agus na hAmóraigh, agus na Canánaigh, agus na Girgasaigh, agus na Iebusaigh.'
19 Agus chuaigh an lá thart, agus d'ofráil Abram na píosaí, agus na héin, agus a n-ofrálacha torthaí, agus a n-ofrálacha deochanna, agus dhóigh an tine iad.
20 Agus an lá sin rinneamar conradh le hAbram, de réir mar a rinneamar conradh le Naoi sa mhí seo; agus d'athnuaigh Abram an fhéile agus an t-ordachán dó féin go deo.

21 Agus rinne Abram áthas agus chuir sé na nithe seo uile in iúl dá bhean Sáraí; agus chreid sé go mbeadh síol aige, ach níor rugadh sí.

22 Agus thug Sáraí comhairle dá fear céile Abram, agus dúirt sí leis: ‘Téigh isteach go Hágar, mo bhanríon Éigipteach; b’fhéidir go dtógfaidh mé síol duit léi.’

23 Agus d’éist Abram le guth Sháraí a mhná, agus dúirt sé léi, “Déan amhlaidh.” Agus rug Sháraí Hágar, a ban-chailín, an Éigipteach, agus thug sí d’Abram, a fear céile, í mar bhean chéile aige.

24 Agus chuaigh sé isteach chuici, agus ghabh sí torrach agus rug sí mac dó, agus thug sé Íosmael mar ainm air, sa chúigiú bliain den tseachtain seo [1965 AM]; agus ba í seo an ochtó a séú bliain i saol Abram.

CAIBIDIL 15

1 Agus sa chúigiú bliain den cheathrú seachtain den Iúibilé seo, [1979 AM] sa tríú mí, i lár na míosa, cheiliúir Abram féasta chéadtorthaí an fhómhair arbhair.

2 Agus d’ofráil sé íobairtí nua ar an altóir, céadtorthaí an toradh, don Tiarna, colpa, gabhar agus caora ar an altóir mar íobairt loiscthe don Tiarna; a n-íobairtí torthaí agus a n-íobairtí dí d’ofráil sé ar an altóir mar aon le túis.

3 Agus thaispeáin an Tiarna d’Abram agus dúirt leis: ‘Is mise Dia Uilechumhachtach; faigh aitheantas i mo láthair agus bí foirfe.’

4 Agus déanfaidh mé mo chonradh idir mise agus tusa, agus cuirfidh mé go mór le do líon.’

5 Agus thit Abram ar a aghaidh, agus labhair Dia leis, agus dúirt:

6 ‘Féach, tá mo reacht leat,
Agus beidh tú i d’athair do go leor náisiún.
7 Ní gheofar Abram mar ainm ort feasta,
Ach is é Abrahám d'ainm ó seo amach go deo.
Óir rinne mé athair go leor náisiún thú.
8 Agus déanfaidh mé mórán díot,
Agus déanfaidh mé náisiúin díot,
Agus tiocfaidh ríthe amach uait.

9 Agus daingneoidh mé mo chonradh idir mise agus tusa, agus do shliocht i do dhiaidh, ar feadh a nglún, mar chonradh síoraí, ionas go mbeidh mé i mo Dhia duitse, agus do do shliocht i do dhiaidh.

10 <Agus tabharfaidh mé duit féin agus do do shliocht i do dhiaidh> an tír inar chaith tú tréimhse mar choigríoch, tír Chanán, chun go sealbhóidh tú í go deo, agus beidh mise i mo Dhia acu.’

11 Agus dúirt an Tiarna le hAbrahám: ‘Agus maidir leatsa, coimeád mo chonradh, tú féin agus do shliocht i do dhiaidh: agus timpeallghearr gach fireannach in bhur measc, agus timpeallghearr bhur réamhchraicinn, agus beidh sé ina chomhartha ar chonradh síoraí idir mise agus sibhse.’

12 Agus ar an ochtú lá déanfaidh sibh timpeallghearradh ar gach fireannach ar feadh bhur nglún, an té a rugadh sa teach, nó an té a cheannaigh sibh le hairgead ó aon strainséir, a fuair sibh nach de do shliocht é.

13 An té a bheirtear i do theach, déanfar é a thimpeallghearradh, agus iad siúd a cheannaigh tú le hairgead, déanfar é a thimpeallghearradh, agus beidh mo chonradh i do fheoil mar reacht shíoraí.

14 Agus an fireannach neamhthimpeallghearrtha nach dtimpeallghearrfar feoil a réamhchraicinn ar an ochtú lá, gearrfar an t-anam sin amach óna phobal, óir bhris sé mo chonradh.’

15 Agus dúirt Dia le hAbrahám: ‘Maidir le Sáraí do bhean chéile, ní thabharfar Sáraí uirthi feasta, ach Sárá a hainm.’

16 Agus beannóidh mé í, agus tabharfaidh mé mac duit léi, agus beannóidh mé é, agus beidh sé ina náisiún, agus tiocfaidh ríthe náisiún uaidh.’

17 Agus thit Abrahám ar a aghaidh, agus rinne sé áthas, agus dúirt sé ina chroí: ‘An mbeidh mac á bhreith dó atá céad bliain d’aois, agus an mbeidh Sárá, atá nócha bliain d’aois, ag breith?’

18 Agus dúirt Abrahám le Dia: ‘Ó, dá mairfeadh Íosmael i do láthair!’

19 Agus dúirt Dia: ‘Sea, agus beirfidh Sárá mac duit freisin, agus tabharfaidh tú Íosác mar ainm air, agus daingneoidh mé mo chonradh leis, conradh síoraí, agus dá shliocht ina dhiaidh.’

20 Agus maidir le hÍosmael freisin, chuala mé tú, agus féach, beannóidh mé é, agus déanfaidh mé mór é, agus méadóidh mé go mór é, agus ginfidh sé dháréag prionsaí, agus déanfaidh mé náisiún mór de.

21 Ach mo chonradh a dhaingneoidh mé le hÍosác, a bhéarfaidh Sárá duit, sna laethanta seo, an bhliain seo chugainn.’

22 Agus scoir sé de bheith ag caint leis, agus chuaigh Dia suas ó Abrahám.

23 Agus rinne Abrahám mar a dúirt Dia leis, agus rug sé le hÍosmael a mhac, agus le gach a rugadh ina theach, agus a cheannaigh sé lena chuid airgid, gach fireannach ina theach, agus thimpeallghearr sé feoil a réamhchraicinn.

24 Agus ar an lá céanna sin a thimpeallghearradh Abrahám, agus a thimpeallghearradh leis gach duine dá thí, <agus iad siúd a rugadh sa teach>, agus iad siúd uile a cheannaigh sé le hairgead ó chlann na strainséirí.

25 Tá an dlí seo ann do na glúnta go léir go deo, agus níl aon timpeallghearradh ar na laethanta, agus níl aon lá amháin fágtha ar lár as na hocht lá; óir is ordanás síoraí é, atá ordaithe agus scríofa ar na táibléid neamhaí.

26 Agus gach duine a bheirtear, nach ndéantar a réamhchraiceann a thimpeallghearradh ar an ochtú lá, ní le clann an chonartha a rinne an Tiarna le hAbrahám é, ach le clann an scriosta; agus níl aon chomhartha air, thar aon rud eile, gur leis an Tiarna é, ach (tá sé i ndán dó) a bheith scriosta agus maraithe ón talamh, agus a bheith fréamhaithe as an talamh, óir bhris sé conradh an Tiarna ár nDia.

27 Óir cruthaíodh aingil uile an Tiarna agus aingil na naomhaithe ó lá a gcruthaithe, agus os comhair aingil an Tiarna agus aingil na naomhaithe naomhaigh sé Iosrael, ionas go mbeadh siad leis agus lena aingil naofa.

28 Agus tabhair orduithe do chlann Iosrael agus lig dóibh comhartha an chonartha seo a chomhlíonadh dá nglúnta mar ordanás síoraí, agus ní dhíbreofar as an tír iad.

29 Óir is conradh é an t-ordú, go gcoimeádfaidís é go deo i measc chlann uile Iosrael.

30 Maidir le hÍosmael agus a mhic agus a dheartháireacha agus Éasau, níor chuir an Tiarna faoi deara go mbeadh siad i ngar dó, agus ní toisc gur clann Abrahám iad a thogh sé

iad, mar gur aithin sé iad, ach roghnaigh sé Iosrael le bheith ina phobal aige.

31 Agus naomhaigh sé é, agus bhailigh sé é ó measc uile chlann na ndaoine; óir tá go leor náisiún agus go leor pobail ann, agus is leis iad uile, agus chuir sé spioraid i gcumhacht os a chionn chun iad a chur ar strae uaidh.

32 Ach níor cheap sé aon aingeal ná spiorad thar Iosrael, óir is é féin amháin a rialóir, agus caomhnóidh sé iad agus beidh sé ag teastáil uathu ó láimh a aingeal agus a spiorad, agus ó láimh a chumhachtaí uile d'fhonn iad a chaomhnú agus a bheannú, agus go mbeadh siad leis agus go mbeadh sé leo ó seo amach go deo.

33 Agus anois fógraím duit nach gcomhlíonfaidh clann Iosrael an t-ordachán seo, agus nach ndéanfaidh siad timpeallghearradh ar a gcuid mac de réir an dlí seo go léir; óir i bhfeoil a dtimpeallghearrtha fágfaidh siad an timpeallghearradh seo ar a gcuid mac ar lár, agus fágfaidh siad uile, mic Bheiliar, a gcuid mac gan timpeallghearradh mar a rugadh iad.

34 Agus beidh fearg mhór ón Tiarna i gcoinne chlann Iosrael, mar gur thréig siad a chonradh agus gur chlaon siad óna bhriathar, agus gur spreag siad agus gur cháin siad, sa mhéid nach gcomhlíonann siad ordanás an dlí seo; óir chaith siad lena mbaill cosúil leis na Gintlithe, ionas go mbainfí agus go bhfréamhófaí iad as an tír. Agus ní bheidh maithiúnas ná maithiúnas ann dóibh a thuilleadh [ionas go mbeadh maithiúnas agus maithiúnas ann] as peaca uile an earráide síoraí seo.

CAIBIDIL 16

1 Agus ar an ngealach nua den cheathrú mí, thaispeánamar dúinn Abraham ag darach Mhamre, agus labhair muid leis, agus d'fhógair muid dó go dtabharfadh Sárá a bhean mac dó.

2 Agus rinne Sárá gáire, óir chuala sí gur labhair muid na focail seo le hAbrahám, agus thugamar rabhadh di, agus tháinig eagla uirthi, agus shéan sí gur gáir sí de bharr na bhfocal.

3 Agus d'inis muid di ainm a mic, mar atá a ainm ordaithe agus scríofa sna táibléid neamhaí (i.e. Íosác,

4 Agus (go) mbeadh mac aici nuair a fhillfimis chuici ag am socraithe.

5 Agus sa mhí seo chuir an Tiarna a bhreithiúnais i bhfeidhm ar Shodom, ar Ghomorra, ar Sheaboim, agus ar cheantar na hIordáine go léir, agus dhóigh sé iad le tine agus le bríste, agus scrios sé iad go dtí an lá inniu, mar a d'fhógair mé duit a gcuid oibreacha go léir, go bhfuil siad olc agus peacach go mór, agus go dtruaillíonn siad iad féin agus go ndéanann siad striapachas ina gcolainn, agus go n-oibríonn siad neamhghlaine ar an talamh.

6 Agus ar an gcaoi chéanna, cuirfidh Dia breithiúnas i bhfeidhm ar na háiteanna inar ghníomhaigh siad de réir neamhghlaine na Sodomach, cosúil le breithiúnas Shodom.

7 Ach shábháil muid Lot; óir chuimhnigh Dia ar Abrahám, agus chuir sé amach é ó lár an scriosta.

8 Agus rinne sé féin agus a iníonacha peaca ar an talamh, nach raibh a leithéid ar an talamh ó laethanta Ádhaimh go dtí a aimsir féin; óir luigh an fear lena iníonacha.

9 Agus, féach, ordaíodh agus greanta maidir lena shliocht uile, ar na táibléid neamhaí, iad a bhaint agus a fhréamhú amach, agus breithiúnas a chur i bhfeidhm orthu cosúil le breithiúnas Shodom, agus gan aon shíol den duine a fhágáil ar an talamh lá an daorbhreithe.

10 Agus sa mhí sin bhog Abrahám ó Heabrón, agus d'imigh sé agus chónaigh sé idir Cadesh agus Sur i sléibhte Ghearar.

11 Agus i lár an chúigiú mí bhog sé as sin, agus chónaigh sé ag Tobar na Mionn.

12 Agus i lár an séú mí thug an Tiarna cuairt ar Shárá agus rinne sé léi mar a dúirt sé agus d'fhás sí torrach.

13 Agus rug sí mac sa tríú mí, agus i lár na míosa, an tráth a labhair an Tiarna le hAbrahám, ar fhéile chéadtorthaí an fhómhair, rugadh Íosác.

14 Agus thimpeallghearr Abrahám a mhac ar an ochtú lá: ba é an chéad duine a thimpeallghearradh de réir an chonartha atá ordaithe go deo.

15 Agus sa séú bliain den cheathrú seachtain tháinig muid go dtí Abrahám, go dtí Tobar na Mionn, agus thaispeánamar dúinn é [mar a dúirt muid le Sárá go bhfillfimis chuici, agus go mbeadh mac aici].

16 Agus d'fhill muid sa seachtú mí, agus fuaireamar Sárá torrach os ár gcomhair] agus bheannaíomar é, agus d'fhógair muid dó na rudaí uile a bhí forordaithe ina leith, nach bhfaigheadh sé bás go dtí go nginfeadh sé seisear mac eile, agus go bhfeicfeadh sé iad sula bhfaigheadh sé bás; ach gur in Íosác a thabharfaí a ainm agus a shliocht:

17 Agus go mbeadh sliocht a chlann uile ina nGintlithe, agus go n-áireofaí iad i measc na nGintlithe; ach go mbeadh duine amháin de chlann Íosác ina shliocht naofa, agus nach n-áireofaí é i measc na nGintlithe.

18 Óir ba cheart go mbeadh sé ina chuid den Té is Airde, agus go mbeadh a shliocht uile tite i seilbh Dé, ionas go mbeadh sé ina phobal don Tiarna mar sheilbh os cionn na náisiún uile agus go mbeadh sé ina ríocht agus ina shagairt agus ina náisiún naofa.

19 Agus d'imíomar ár mbealach, agus d'inis muid do Shárá gach a raibh ráite againn leis, agus bhí áthas an domhain orthu beirt.

20 Agus thóg sé altóir ann don Tiarna a shaor é, agus a bhí ag déanamh áthais dó i dtír a choigríche, agus cheiliúir sé féile áthais sa mhí seo seacht lá, in aice leis an altóir a thóg sé ag Tobar na Mionn.

21 Agus thóg sé botháin dó féin agus dá shearbhóntaí ar an bhféile seo, agus ba é an chéad duine a cheiliúir féile na dtaibearnacal ar an talamh.

22 Agus le linn na seacht lá sin thug sé gach lá chuig an altóir íobairt uileloiscthe don Tiarna, dhá tharbh, dhá reithe, seacht gcaora, gabhar amháin, mar íobairt pheaca, chun go ndéanfadh sé leorghníomh leis sin ar a shon féin agus ar son a shliocht.

23 Agus, mar íobairt bhuíochais, seacht reithe, seacht meannán, seacht gcaora, agus seacht ngabhar, agus a n-íobairtí torthaí agus a n-íobairtí deochanna; agus dhóigh sé a saill go léir ar an altóir, íobairt roghnaithe don Tiarna le haghaidh boladh milis.

24 Agus ar maidin agus tráthnóna dhóigh sé substaintí cumhra, túis agus galbanum, agus stac, agus nard, agus mirr, agus spíosraí, agus cóstum; d'ofráil sé na seacht gcinn seo go léir, brúite, measctha le chéile i gcodanna cothroma (agus) íon.

25 Agus cheiliúir sé an fhéile seo ar feadh seacht lá, ag déanamh lúcháire lena chroí go léir agus lena anam go léir, é féin agus gach duine a bhí ina theach, agus ní raibh aon strainséir leis, ná aon duine gan thimpeallghearradh.
26 Agus bheannaigh sé a Chruthaitheoir a chruthaigh é ina ghlúin féin, óir chruthaigh sé é de réir a thoile féin; óir bhí a fhios aige agus thuig sé gur as sin a thiocfadh planda na fíréantachta do na glúnta síoraí, agus as sin síol naofa, ionas go mbeadh sé cosúil leis an té a chruthaigh gach ní.
27 Agus bheannaigh sé agus rinne sé áthas, agus thug sé féile an Tiarna mar ainm ar an bhféile seo, áthas atá inghlactha ag an Dia is Airde.
28 Agus bheannaíomar é go deo, agus a shliocht uile ina dhiaidh ar feadh glúnta an domhain, mar gur cheiliúir sé an fhéile seo ina séasúr féin, de réir fhianaise na dtáibléad neamhaí.
29 Ar an gcúis seo atá sé ordaithe ar na táibléid neamhaí maidir le hIosrael, go gceiliúrfaidh siad féile na dtaibearnacal seacht lá le lúcháir, sa seachtú mí, inghlactha os comhair an Tiarna - reacht shíoraí ar feadh a nglún gach bliain.
30 Agus níl aon teorainn laethanta leis seo; óir tá sé ordaithe go deo maidir le hIosrael go gceiliúrfaidís é agus go mairfidís i mbotháin, agus go gcuirfidís fleasca ar a gcinn, agus go dtógfaidís craobhacha duilleacha, agus saileach ón sruthán.
31 Agus ghlac Abrahám craobhacha pailme agus torthaí crann áille, agus gach lá ag dul timpeall na haltóra leis na craobhacha seacht n-uaire ar maidin, ag moladh agus ag buíochas lena Dhia as gach ní le lúcháir.

CAIBIDIL 17

1 Agus sa chéad bhliain den chúigiú seachtain, baineadh Íosác den bhroinn sa Iúibilé seo, [1982 AM] agus rinne Abrahám fleá mhór sa tríú mí, an lá a baineadh a mhac Íosác den bhroinn.
2 Agus bhí Íosmael mac Hágar na hÉigipte i láthair Abrahám a athar ina áit, agus rinne Abrahám áthas agus mhol sé Dia mar gheall gur chonaic sé a mhic agus nár bhásaigh sé gan chlann.
3 Agus chuimhnigh sé ar na focail a labhair sé leis an lá a scar Lót leis, agus rinne sé áthas mar gur thug an Tiarna síol dó ar an talamh chun an talamh a oidhreachtú, agus bheannaigh sé le gach a bhéal Cruthaitheoir na n-uile ní.
4 Agus chonaic Sárá Íosmael ag seinm agus ag damhsa, agus Abrahám ag déanamh áthais mhóir, agus tháinig éad uirthi le hÍosmael agus dúirt sí le hAbrahám, 'Caith amach an bhan-daor seo agus a mac; óir ní bheidh mac na ban-daor seo ina oidhre le mo mhac Íosác.'
5 Agus bhí an scéal olc i súile Abrahám, mar gheall ar a bhan-sheirbhíseach agus mar gheall ar a mhac, gur thiomáin sé uaidh iad.
6 Agus dúirt Dia le hAbrahám, 'Ná bíodh sé ina dhroch-rud i do shúile mar gheall ar an leanbh agus mar gheall ar an mban-tróil; i ngach a ndúirt Sárá leat, éist lena briathra agus déan iad; óir is in Íosác a ghlaofar d'ainm agus do shliocht.'
7 Ach maidir le mac na ban-tróile seo déanfaidh mé náisiún mór de, mar is de do shliocht é.'
8 Agus d'éirigh Abrahám go moch ar maidin, agus thug sé arán agus buidéal uisce leis, agus chuir sé iad ar ghuaillí Hágar agus an linbh, agus chuir sé ar shiúl í.
9 Agus d'imigh sí agus d'imigh sí ar seachrán i bhfásach Bhéar Seaba, agus bhí an t-uisce sa bhuidéal ídithe, agus bhí tart ar an leanbh, agus ní raibh sé in ann dul ar aghaidh, agus thit sé síos.
10 Agus rug a mháthair leis é agus chaith sí faoi chrann olóige é, agus chuaigh sí agus shuigh sí síos os a chomhair, i bhfad ó urchar bogha; óir dúirt sí, 'Ná lig dom bás mo linbh a fheiceáil,' agus agus í ina suí, ghuil sí.
11 Agus dúirt aingeal Dé, duine de na daoine naofa, léi: "Cén fáth a bhfuil tú ag gol, a Hágar? Éirigh, glac an leanbh agus coinnigh i do láimh é; óir chuala Dia do ghlór agus chonaic sé an leanbh."
12 Agus d'oscail sí a súile, agus chonaic sí tobar uisce, agus chuaigh sí agus líon sí a buidéal le huisce, agus thug sí dá leanbh le n-ól, agus d'éirigh sí agus chuaigh sí i dtreo fhásach Phárán.
13 Agus d'fhás an leanbh agus rinneadh bogha de, agus bhí Dia leis, agus thóg a mháthair bean dó ó measc iníonacha na hÉigipte.
14 Agus rug sí mac dó, agus thug sé Nebaiot mar ainm air; óir dúirt sí, 'Bhí an Tiarna gar dom nuair a ghlaoigh mé air.'
15 Agus tharla sa seachtú seachtain, sa chéad bhliain de, [2003 AM] sa chéad mhí den Iúibilé seo, ar an dara lá déag den mhí seo, go raibh guthanna ar neamh faoi Abrahám, go raibh sé dílis i ngach a ndúirt Sé leis, agus go raibh grá aige don Tiarna, agus go raibh sé dílis i ngach trioblóid.
16 Agus tháinig an prionsa Mastêmâ agus dúirt sé os comhair Dé, 'Féach, is breá le hAbrahám a mhac Íosác, agus is mó a thaitníonn sé leis ná aon rud eile; iarr air é a ofráil mar íobairt uileloiscthe ar an altóir, agus feicfidh tú an gcomhlíonfaidh sé an t-ordú seo, agus beidh a fhios agat an bhfuil sé dílis i ngach rud a ndéanann tú tástáil air.'
17 Agus bhí a fhios ag an Tiarna go raibh Abrahám dílis ina chuid trioblóidí uile; óir bhí sé tar éis é a thriail trína thír agus le gorta, agus bhí sé tar éis é a thriail le saibhreas ríthe, agus bhí sé tar éis é a thriail arís trína bhean chéile, nuair a stróiceadh í (uaidh), agus le timpeallghearradh; agus bhí sé tar éis é a thriail trí Íosmael agus Hágar, a bhanfhorsaí, nuair a chuir sé ar shiúl iad.
18 Agus i ngach rud inar thriail sé é, fuarthas amach go raibh sé dílis, agus ní raibh a anam mífhoighneach, agus ní raibh sé mall ag gníomhú; óir bhí sé dílis agus grá aige don Tiarna.

CAIBIDIL 18

1 Agus dúirt Dia leis, 'A Abrahám, Abrahám'; agus dúirt sé, 'Féach, (seo mé)'.
2 Agus dúirt sé, 'Gabh do mhac ionúin a bhfuil grá agat dó, Íosác, agus téigh go dtí an tír ard, agus ofráil é ar cheann de na sléibhte a thaispeánfaidh mé duit.'
3 Agus d'éirigh sé go moch ar maidin agus chuir sé diallait ar a asal, agus thug sé a bheirt ógánach leis, agus a mhac Íosác, agus scoilt sé adhmad na híobairte loiscthe, agus chuaigh sé go dtí an áit ar an tríú lá, agus chonaic sé an áit i bhfad uaidh.
4 Agus tháinig sé go tobar uisce, agus dúirt sé lena chuid fear óg, 'Fanaigí anseo leis an asal, agus rachaimid mise

agus an buachaill (ansin), agus nuair a bheidh adhradh déanta againn fillfimid ar ais chugaibh.'
5 Agus thóg sé adhmad na híobairte loiscthe agus chuir sé ar a mhac Íosác é, agus rug sé an tine agus an scian ina láimh, agus chuaigh siad beirt le chéile go dtí an áit sin.
6 Agus dúirt Íosác lena athair, 'A athair;' agus dúirt sé, 'Seo mé, a mhic.' Agus dúirt sé leis, 'Féach an tine, agus an scian, agus an t-adhmad; ach cá bhfuil an caora don íobairt uileloiscthe, a athair?'
7 Agus dúirt sé, 'Cuirfidh Dia caora ar fáil dó féin le haghaidh íobairt uileloiscthe, a mhic.' Agus tháinig sé i ngar do shliabh Dé.
8 Agus thóg sé altóir, agus chuir sé an t-adhmad ar an altóir, agus cheangail sé a mhac Íosác, agus chuir sé ar an adhmad a bhí ar an altóir é, agus shín sé a lámh amach chun an scian a thógáil chun Íosác a mhac a mharú.
9 Agus sheas mé os a chomhair, agus os comhair an phrionsa Mastêmâ, agus dúirt an Tiarna, 'Ná habair leis a lámh a leagan ar an mbuachaill, ná aon rud a dhéanamh leis, óir léirigh mé go bhfuil eagla an Tiarna air.'
10 Agus ghlaoigh mé air ó neamh, agus dúirt mé leis: 'A Abrahám, Abrahám;' agus bhí uafás air agus dúirt sé: 'Féach, (seo) mé.'
11 Agus dúirt mé leis: 'Ná leag do lámh ar an mbuachaill, agus ná déan aon rud leis; óir anois tá sé léirithe agam go bhfuil eagla an Tiarna ort, agus nár choinnigh tú do mhac, do chéadghin mac, uaim.'
12 Agus cuireadh náire ar an bprionsa Mastêmâ; agus thóg Abrahám a shúile agus d'fhéach sé, agus, féach, reithe gafa ... ina adharca, agus chuaigh Abrahám agus thóg an reithe agus d'ofráil sé é mar íobairt uileloiscthe in ionad a mhic.
13 Agus thug Abrahám 'Chonaic an Tiarna' ar an áit sin, agus mar sin deirtear sa sliabh gur chonaic an Tiarna é: is é sin Sliabh Shión.
14 Agus ghlaoigh an Tiarna ar Abrahám ar a ainm an dara huair ó neamh, mar a thug sé orainn labhairt leis in ainm an Tiarna.
15 Agus dúirt sé: 'Mionnaigh mé liom féin,' a deir an Tiarna, 'Ós rud é gur dhein tú an rud seo, agus nár choinnigh tú do mhac, do mhac ionúin, uaimse, go mbeannaím thú go mór, agus go méadóidh mé do shliocht go mór. Mar réaltaí na bhflaitheas, agus mar an gaineamh atá ar an trá. Agus gheobhaidh do shliocht oidhreacht ar chathracha a naimhde,
16 Agus beannófar gach náisiún ar domhan i do shliocht; mar gheall gur ghéill tú do mo ghlór, agus gur léirigh mé do chách go bhfuil tú dílis dom i ngach a ndúirt mé leat: 'Imigh i síocháin.'
17 Agus chuaigh Abrahám chuig a chuid fear óg, agus d'éirigh siad agus chuaigh siad le chéile go Beersheba, agus d'fhan Abrahám [2010 AM] ag Tobar na Mionn.
18 Agus cheiliúir sé an fhéile seo gach bliain, seacht lá le lúcháir, agus thug sé féile an Tiarna uirthi de réir na seacht lá a ndeachaigh sé agus a d'fhill sé i síocháin.
19 Agus dá réir sin tá sé ordaithe agus scríofa ar na táibléid neamhaí maidir le hIosrael agus a shíol go gceiliúrfaidís an fhéile seo seacht lá le lúcháir na féile.

CAIBIDIL 19

1 Agus sa chéad bhliain den chéad seachtain den daicheadú Iúibilé, d'fhill Abrahám agus chónaigh sé os comhair Heabrón, is é sin Cirjat Arba, dhá sheachtain de bhlianta.
2 Agus sa chéad bhliain den tríú seachtain den Iúibilé seo, comhlánaíodh laethanta shaol Shárá, agus fuair sí bás i Heabrón.
3 Agus chuaigh Abrahám chun caoineadh a dhéanamh uirthi agus í a adhlacadh, agus rinneamar tástáil air [le feiceáil] an raibh a spiorad foighneach agus nach raibh sé feargach i bhfocail a bhéil; agus fuarthas go raibh sé foighneach leis seo, agus níor cuireadh isteach air.
4 Óir le foighne spioraid labhair sé le clann Heth, leis an aidhm go dtabharfaidís áit dó chun a mhairbh a adhlacadh.
5 Agus thug an Tiarna grásta dó os comhair gach duine a chonaic é, agus d'impigh sé go cineálta ar mhic Het, agus thug siad dó talamh na huaimhe dúbailte os comhair Mhamre, is é sin Heabrón, ar cheithre chéad píosa airgid.
6 Agus d'impigh siad air ag rá, "Tabharfaimid duit é saor in aisce; ach ní ghlacfadh sé as a lámha é saor in aisce, óir thug sé luach na háite, an t-airgead go hiomlán, agus chrom sé síos os a gcomhair faoi dhó, agus ina dhiaidh sin chuir sé a mhairbh sa phluais dhúbailte.
7 Agus ba iad céad is seacht mbliana is fiche saolré Shárá, is é sin, dhá iúbail agus ceithre seachtaine agus bliain amháin: is iad sin laethanta bhlianta shaol Shárá.
8 Seo í an deichiú triail lenar cuireadh Abrahám ar a thriail, agus fuarthas amach go raibh sé dílis agus foighneach ó spiorad.
9 Agus níor dhúirt sé focal amháin faoin ráfla sa tír gur dhúirt Dia go dtabharfadh sé dó féin í agus dá shliocht ina dhiaidh, agus gur iarr sé áit ann chun a mhairbh a adhlacadh; óir fuarthas amach go raibh sé dílis, agus taifeadadh ar na táibléid neamhaí é mar chara Dé.
10 Agus sa cheathrú bliain de sin, ghlac sé bean dá mhac Íosác agus ba í Rebecca a hainm [iníon Bhéituel, mac Nahor, deartháir Abrahám], deirfiúr Labán agus iníon Bhéituel; agus ba é Bethuel mac Melca, bean chéile Nahor, deartháir Abrahám.
11 Agus ghlac Abrahám tríú bean dó féin, agus Cetúrá a hainm, as measc iníonacha a shearbhóntaí tí, óir bhí Hágar tar éis bháis roimh Shárá. Agus rug sí seisear mac dó, Zimram, agus Iócsan, agus Medán, agus Midian, agus Ísbac, agus Suá, sna coicísí de bhlianta.
12 Agus sa séú seachtain, sa dara bliain de, rug Rebecca beirt mhac d'Íosác, Iacób agus Éasau,
13 Agus [2046 AM] Fear mín agus díreach ab ea Iacób, agus fear fíochmhar ab ea Éasau, fear na páirce agus clúmhach, agus chónaigh Iacób i bpubaill.
14 Agus d'fhás na hógánaigh, agus d'fhoghlaim Iacób scríobh; ach níor fhoghlaim Éasau, óir ba fhear páirce agus sealgaire é, agus d'fhoghlaim sé cogadh, agus bhí a ghníomhartha uile fíochmhar.
15 Agus bhí grá ag Abrahám do Iacób, ach bhí grá ag Íosác do Éasau.
16 Agus chonaic Abrahám gníomhartha Éasau, agus bhí a fhios aige gur i Iacób a thabharfaí a ainm agus a shliocht; agus ghlaoigh sé ar Rebecca agus thug sé ordú maidir le Iacób, óir bhí a fhios aige gur mó an grá a bhí aici do Iacób ná d'Éasau.
17 Agus dúirt sé léi: A iníon, déan faire ar mo mhac Iacób, óir beidh sé i mo áit ar an talamh, agus ina bheannacht i

measc chlann na ndaoine, agus ina ghlóir do shliocht Sheim uile.
18 Óir tá a fhios agam go roghnóidh an Tiarna é chun bheith ina phobal aige féin, thar gach pobal atá ar dhromchla na talún.
19 Agus féach, is mó grá ag mo mhac Íosác d'Esau ná do Iacób, ach feicim go bhfuil grá fíor agat do Iacób.
20 Cuir níos mó fós le do chineáltas dó, agus bíodh do shúile air i ngrá; óir beidh sé ina bheannacht dúinn ar an talamh ó seo amach go glúin na talún.
21 Bíodh do lámha láidir, agus bíodh do chroí ag lúcháir i do mhac Iacób; óir is mó a ghráigh mé é ná mo mhic uile. Beidh beannacht air go deo, agus líonfaidh a shliocht an talamh ar fad.
22 Má bhíonn duine in ann gaineamh na talún a chomhaireamh, déanfar a shliocht a chomhaireamh freisin.
23 Agus na beannachtaí uile a bheannaigh an Tiarna mé féin agus mo shliocht leo, beidh siad ag Iacób agus ag a shliocht go deo.
24 Agus ina shliocht beannófar m'ainm, agus ainm m'athar, Sem, agus Noab, agus Enoch, agus Mahalalel, agus Enos, agus Set, agus Ádhamh.
25 Agus feidhmeoidh siad seo chun bunús na bhflaitheas a leagan, agus chun an talamh a neartú, agus chun na soilse uile atá sa bhfeirmeamaint a athnuachan.
26 Agus ghlaoigh sé ar Iacób os comhair súile Rebeca a mháthar, agus phóg sé é, agus bheannaigh sé é, agus dúirt:
27 'A Iacóib, a mhic ghrámhar, a bhfuil grá ag m'anam dó, go mbeannaí Dia thú ó thuas an fhirm, agus go dtabhair sé duit na beannachtaí uile lenar bheannaigh sé Ádhamh, agus Enoch, agus Naoi, agus Sem; agus na rudaí uile a dúirt sé liom, agus na rudaí uile a gheall sé a thabhairt dom, go gcuirfeadh sé cloí leatsa agus le do shliocht go deo, de réir laethanta na bhflaitheas os cionn na talún.'
28 Agus ní rialóidh Spioraid Mastêmâ ort ná ar do shliocht chun tú a chasadh ón Tiarna, atá mar do Dhia ó seo amach go deo.
29 Agus go raibh an Tiarna Dia ina athair duit féin agus duitse, an chéadghin mac, agus don phobal i gcónaí.
30 Imigh i síocháin, a mhic.' Agus d'imigh an bheirt acu le chéile ó Abrahám.
31 Agus ghráigh Rebecca Iacób le croí agus le hanam go léir, i bhfad níos mó ná Éasau; ach ghráigh Íosác Éasau i bhfad níos mó ná Iacób.

CAIBIDIL 20

1 Agus sa dara bliain is daichead Iúibilé, sa chéad bhliain den seachtú seachtain, ghlaoigh Abrahám ar Íosmael, [2052 (2045?) AM] agus ar a dhá mhac déag, agus ar Íosác agus a bheirt mhac, agus ar shé mhac Chetura, agus a gclann mhac.
2 Agus d'ordaigh sé dóibh slí an Tiarna a choinneáil; go ndéanfaidís fíréantacht, agus grá a thabhairt dá chomharsa, agus gníomhú ar an mbealach seo i measc na ndaoine uile; go siúlfadh gach duine acu i leith na ndaoine sin sa chaoi is go ndéanfaidís breithiúnas agus fíréantacht ar an talamh.
3 Go ndéanfaidís a gcuid mac a thimpeallghearradh, de réir an chonartha a rinne sé leo, agus gan claonadh ar dheis ná ar chlé ó na cosáin uile a d'ordaigh an Tiarna dúinn; agus go gcoimeádfaimis sinn féin ó gach striapachas agus neamhghlaine, [agus gach striapachas agus neamhghlaine a thréigean as measc].
4 Agus má dhéanann aon bhean nó cailín striapachas in bhur measc, loisc í le tine agus ná déanadh siad striapachas léi de réir a súl agus a gcroí; agus ná glacadh siad mná dóibh féin ó iníonacha Chanán; óir fréamhófar síol Chanán as an tír.
5 Agus d'inis sé dóibh faoi bhreithiúnas na bhfathach, agus faoi bhreithiúnas na Sodomach, conas a tugadh breithiúnas orthu de bharr a n-olc, agus conas a fuair siad bás de bharr a striapachas, agus a neamhghlaine, agus a n-éilliú frithpháirteach trí striapachas.
6 'Agus coiscigí sibh féin ó gach striapachas agus neamhghlaine, agus ó gach truailliú peaca, ar eagla go ndéanfá ár n-ainm ina mhallacht, agus bhur saol ar fad ina shéideadh, agus go scriosfaí bhur mic uile leis an gclaíomh, agus go mbeadh sibh mallaithe cosúil le Sodom, agus bhur n-iarsma ar fad mar mhic Ghomorrah.'
7 Impím oraibh, a mhic, gráigh Dia na bhflaitheas, agus cloígí lena aitheanta uile. Agus ná leanaigí a n-íodal, agus a neamhghlaine,
8 Agus ná déanaigí déithe leáite ná greanta daoibh féin; óir is dílseacht iad, agus níl aon spiorad iontu; óir is saothar lámha iad, agus ní chuireann gach duine a chuireann a muinín iontu muinín in aon rud.
9 Ná déanaigí seirbhís dóibh, ná adhradh dóibh, ach déanaigí seirbhís don Dia is Airde, agus adhraigh é i gcónaí: Agus bíodh súil agaibh lena ghnúis i gcónaí, Agus oibrigh ionracas agus fíréantacht ina láthair, Chun go mbeidh sé sásta ionaibh agus go dtabharfaidh sé a thrócaire daoibh, Agus go gcuirfidh sé báisteach oraibh ar maidin agus tráthnóna, Agus go mbeannaígí bhur n-oibreacha uile a rinne sibh ar an talamh, Agus beannaigh d'arán agus d'uisce, Agus beannaigh toradh do bhroinne agus toradh do thalmhaí, Agus tréada d'eallach, agus tréada do chaoirigh.
10 Agus beidh sibh mar bheannacht ar an talamh, agus beidh fonn ar gach náisiún ar domhan oraibh, agus beannóidh siad bhur mic i m'ainm, ionas go mbeidh siad beannaithe mar atá mise.
11 Agus thug sé bronntanais d'Íosáel agus dá mhic, agus do mhic Chetura, agus chuir sé ar shiúl iad óna mhac Íosác, agus thug sé gach a raibh aige dá mhac Íosác.
12 Agus chuaigh Íosmael agus a mhic, agus mic Chetura agus a mic, le chéile agus chónaigh siad ó Párán go dtí bealach isteach Bhabilóin sa tír uile atá soir os comhair an fhásaigh.
13 Agus mheasc siad seo lena chéile, agus tugadh Arabaigh agus Ismaelaigh orthu.

CAIBIDIL 21

1 Agus sa séú bliain den seachtú seachtain den Iúibilé seo ghlaoigh Abrahám ar Íosác a mhac, agus d'ordaigh [2057 (2050?) AM] dó: ag rá, 'Táim sean, agus níl a fhios agam lá mo bháis, agus táim lán de mo laethanta.'
2 Agus féach, táim céad seachtó a cúig bliain d'aois, agus ar feadh laethanta mo shaoil chuimhnigh mé ar an Tiarna, agus rinne mé iarracht le mo chroí go léir a thoil a dhéanamh, agus siúl go díreach ina bhealaí go léir.
3 Tá fuath ag m'anam d'íodail, <agus tá tarcaisne déanta agam dóibh siúd a d'fhóin dóibh, agus thug mé mo chroí

agus mo spiorad> chun go ndéanfainn iarracht toil an Tí a chruthaigh mé a dhéanamh.
4 Óir is é an Dia beo é, agus tá sé naofa agus dílis, agus tá sé fíréanta thar aon ní eile, agus níl aon ghlacadh aige le pearsana ná le bronntanais; óir is fíréanta Dia, agus cuireann sé breithiúnas i bhfeidhm ar gach duine a sháraíonn a aithne agus a dhéanann neamhshuim dá chonradh.
5 Agus tusa, a mhic, coimeád a aithne agus a reachtanna agus a bhreithiúnais, agus ná lean na n-íomhánna gránna ná na n-íomhánna snoite ná na n-íomhánna leáite.
6 Agus ná hith fuil ainmhithe ná eallach ar chor ar bith, ná fuil aon éin a eitlíonn sa spéir.
7 Agus má mharaíonn tú íobairt mar íobairt síochána inghlactha, maraigh í agus doirt a fuil ar an altóir, agus saill uile an ofrála ar an altóir le plúr mín agus an íobairt bhia measctha le hola, mar aon lena híobairt dheoigh - ofráil iad go léir le chéile ar altóir na híobairte loiscthe; is boladh milis é i láthair an Tiarna.
8 Agus ofrálfaidh tú saill na híobairtí buíochais ar an tine atá ar an altóir, agus an saill atá ar an mbolg, agus an saill uile atá ar na mbolg agus ar an dá duán, agus an saill uile atá orthu, agus bainfidh tú de na leasraigh agus an t-ae, mar aon leis na duáin.
9 Agus ofráil iad seo go léir mar bholadh milis inghlactha i láthair an Tiarna, mar aon lena ofráil bhia agus lena ofráil dheoigh, mar bholadh milis, arán na hofrála don Tiarna.
10 Agus ith a fheoil an lá sin agus an dara lá, agus ná lig don ghrian dul faoi air an dara lá go dtí go n-íosfar é, agus ná fág aon rud fágtha don tríú lá; óir níl sé inghlactha [mar níl sé ceadaithe] agus ná híosfar é a thuilleadh, agus tabharfaidh gach duine a itheann de peaca orthu féin; óir is mar sin a fuair mé scríofa é i leabhair mo shinsear, agus i bhfocail Enoch, agus i bhfocail Naoi.
11 Agus scaipfidh tú salann ar do chuid ofrálacha uile, agus ná lig do shalann an chonartha a bheith in easnamh i do chuid ofrálacha uile os comhair an Tiarna.
12 Agus maidir le hadhmad na n-íobairtí, bí cúramach gan adhmad (eile) a thabhairt leat don altóir sa bhreis ar na cinn seo: cufróg, bá, almón, giúis, péine, céadar, sabhán, fige, ológ, mirr, labhar, aspalathus.
13 Agus cuir adhmad den chineál seo ar an altóir faoin íobairt, adhmad atá tástáilte ó thaobh cuma de, agus ná cuir adhmad scoilte ná dorcha air, ach adhmad crua agus glan, gan locht, slán agus nua-fhásta; agus ná cuir adhmad sean air, [mar tá a bholadh imithe] mar níl an boladh ann níos mó mar a bhí roimhe.
14 Seachas na cineálacha adhmaid seo níl aon cheann eile le cur agat (ar an altóir), óir scaiptear an cumhráin, agus ní théann boladh a chumhra suas go neamh.
15 Coinnigh an aithne seo agus déan í, a mhic, ionas go mbeidh tú díreach i do ghníomhartha uile.
16 Agus bí glan i do chorp i gcónaí, agus nigh thú féin le huisce sula dtéann tú i ngar don altóir chun íobairt a dhéanamh, agus nigh do lámha agus do chosa sula dtéann tú i ngar don altóir; agus nuair a bheidh tú críochnaithe leis an íobairt, nigh do lámha agus do chosa arís.
17 Agus ná lig aon fhuil le feiceáil ort féin ná ar d'éadaí; bí ar do chosa, a mhic, i gcoinne fola, bí ar do chosa go mór; clúdaigh í le deannach.
18 Agus ná hith aon fhuil óir is í an anam í; ná hith aon fhuil ar chor ar bith.
19 Agus ná glac le bronntanais ar son fola an duine, ar eagla go ndoirtfear í gan phionós, gan bhreithiúnas; óir is í an fhuil a dhoirtear a chuireann peaca ar an talamh, agus ní féidir an talamh a ghlanadh ó fhuil an duine ach le fuil an té a dhoirt í.
20 Agus ná glac bronntanas ná bronntanas ar son fola duine: fuil ar son fola, ionas go nglacfar leat i láthair an Tiarna, an Dia is Airde; óir is é cosaint na maithe: agus go gcosnófar thú ó gach olc, agus go sábhálfaidh sé thú ó gach cineál báis.
21 Feicim, a mhic, gur peaca agus olc gach uile ghníomh a dhéanann clann na ndaoine, agus gur neamhghlaine agus gráine agus truailliú a ngníomhartha uile, agus nach bhfuil aon fhíréantacht leo.
22 Bí cúramach, ar eagla go siúlfaidh tú ina mbealaí agus go gcosnóidh tú ina gcosáin, agus go bpeacóidh tú peaca chun báis os comhair an Dé is Airde. Nó folóidh sé a aghaidh uait, agus tabharfaidh sé ar ais thú i lámha do chionta, agus cuirfidh sé fréamhacha thú as an talamh, agus do shliocht mar an gcéanna ó faoi neamh, agus scriosfar d'ainm agus do shliocht as an talamh ar fad.
23 Cas ar shiúl óna ngníomhartha uile agus óna neamhghlaine uile, agus comhlíon orduithe an Dé is Airde, agus déan a thoil agus bí díreach i ngach ní.
24 Agus beannóidh sé thú i do ghníomhartha uile, agus tógfaidh sé planda fíréantachta uait ar fud na talún uile, ar fud gach glúin den talamh, agus ní dhéanfar dearmad ar m'ainm ná ar d'ainm féin faoi neamh go deo.
25 Imigh leat, a mhic, i síocháin. Go neartaí Dia is Airde, mo Dhia agus do Dhia-sa, thú chun a thoil a dhéanamh, agus go mbeannaí sé do shliocht uile agus iarsmaí do shliocht ó ghlúin go glúin, le gach beannacht fíréanta, ionas go mbeidh tú i do bheannacht ar an talamh uile.'
26 Agus chuaigh sé amach uaidh agus é lán lúcháire.

CAIBIDIL 22

1 Agus tharla sa chéad seachtain den cheathrú Iúibilé is daichead, sa dara bliain, is é sin, an bhliain inar fuair Abrahám bás, gur tháinig Íosác agus Íosmael ó Thobar na Mionn chun féile na Seachtainí a cheiliúradh - is é sin, féile chéadtorthaí an fhómhair - chuig Abrahám, a n-athair, agus rinne Abrahám lúcháir de bharr teacht a bheirt mhac.
2 Óir bhí go leor maoine ag Íosác i mBéar Seaba, agus bhíodh Íosác ag dul agus ag féachaint ar a mhaoin agus ag filleadh ar a athair.
3 Agus sna laethanta sin tháinig Íosác chun a athar a fheiceáil, agus tháinig an bheirt acu le chéile, agus d'ofráil Íosác íobairt dóite, agus chuir sé i láthair í ar altóir a athar a rinne sé i Heabrón.
4 Agus d'ofráil sé íobairt bhuíochais agus rinne sé féasta áthais os comhair Íosmael, a dhearthái: agus rinne Rebeca cácaí nua as an arbhar nua, agus thug sí iad do Iacób, a mac, le go dtabharfadh sé iad d'Abrahám, a athair, as chéadtorthaí na talún, ionas go n-íosfadh sé agus go mbeannaífeadh sé Cruthaitheoir gach ní sula bhfaigheadh sé bás.

5 Agus chuir Íosác freisin le lámh Iacóib an íobairt bhuíochais is fearr chuig Abrahám, le go bhféadfadh sé ithe agus ól.
6 Agus d'ith agus d'ól sé, agus bheannaigh sé an Dia is Airde, a chruthaigh neamh agus talamh, a rinne gach uile rud saibhir ar an talamh, agus a thug do chlann na ndaoine iad, ionas go n-íosfaidís agus go n-ólfaidís agus go mbeannaídís a gCruthaitheoir.
7 'Agus anois gabhaim buíochas leat, a Dhia, mar gur chuir tú in iúl dom an lá seo a fheiceáil: féach, tá mé céad trí scór agus cúig bliana déag d'aois, fear sean agus lán de laethanta, agus bhí mo laethanta go léir ina suaimhneas dom.'
8 Níor sháraigh claíomh an namhaid mé i ngach a thug tú domsa agus do mo chlann uile laethanta mo shaoil go dtí an lá seo.
9 A Dhia, go raibh do thrócaire agus do shíocháin ar do shearbhónta agus ar shliocht a chlann mhac, ionas go mbeadh siad ina náisiún roghnaithe agus ina n-oidhreacht duit ó measc náisiún uile an domhain ó seo amach go dtí laethanta uile ghlúine an domhain, go dtí na haoiseanna uile.
10 Agus ghlaoigh sé ar Iacób agus dúirt: 'A mhic Iacóib, go mbeannaí Dia na ndaoine thú agus go neartaí sé thú chun an fhíréantacht agus a thoil féin a dhéanamh ina láthair, agus go roghnódh sé thú féin agus do shliocht ionas go mbeidh sibh i do phobal mar oidhreacht aige de réir a thola i gcónaí.'
11 Agus tabhair an gairid seo dom, a mhic Iacóib, agus póg mé.' Agus tharraing sé an gairid seo agus phóg sé é, agus dúirt sé: 'Go raibh beannacht ar mo mhac Iacóib, agus ar mhic uile Dé is Airde, go deo na n-aoiseanna: Go dtabharfadh Dia sliocht fíréantachta duit; agus go naomhódh sé cuid de do mhic i measc an domhain uile; go bhfreastalódh na náisiúin ort, agus go ndéanfaidís na náisiúin uile umhal duit os comhair do shliochta.'
12 Bí láidir i láthair na ndaoine, agus bain úsáid as údarás thar shliocht uile Shét. Ansin beidh do bhealaí féin agus bealaí do chlann mhac fíréanta, ionas go mbeidh siad ina náisiún naofa.
13 Go dtuga Dia is Airde na beannachtaí uile duit, a bheannaigh sé mé, agus a bheannaigh sé Naoi agus Ádhamh; go raibh siad ar cheann naofa do shliocht ó ghlúin go glúin go deo.
14 Agus go nglan sé thú ó gach éagóir agus neamhghlaine, ionas go maithfear duit na cionta uile a rinne tú gan fhios duit. Agus go neartódh sé thú, agus go mbeannaí sé thú. Agus go n-oidhreoidh tú an domhan ar fad,
15 Agus go ndéanadh sé a chonradh a athnuachan leat. Ionnus go mbeidh tú i do náisiún mar oidhreacht dó ar feadh na n-aoiseanna, agus go mbeidh sé ina Dhia i bhfírinne agus i bhfíréantacht duit féin agus do do shliocht ar feadh laethanta uile an domhain.
16 Agus cuimhnigh ar mo bhriathra, a mhic Iacóib, agus coinnigh aitheanta Abrahám, d'athar: scar tú féin ó na náisiúin, agus ná hith leo: agus ná déan de réir a ngníomhartha, agus ná bí i do chomhluadar dóibh; óir is salach a ngníomhartha, agus is gráin agus neamhghlaine a mbealaí uile.
17 Ofrálann siad a n-íobairtí do na mairbh, agus adhrann siad spioraid olca, agus itheann siad os cionn na n-uaigheanna, agus is dìomhanas agus neamhní a gcuid oibreacha uile.
18 Níl croí acu le tuiscint, agus ní fheiceann a súile a gcuid oibreacha, agus conas a dhéanann siad botún nuair a deir siad le píosa adhmaid: 'Is tusa mo Dhia,' agus le cloch: 'Is tusa mo Thiarna agus is tusa mo shlánaitheoir.' [Agus níl croí acu.]
19 Agus maidir leatsa, a mhic Iacóib, go gcabhraí Dia is Airde leat, agus go mbeannaí Dia na bhflaitheas thú, agus go saora sé thú óna neamhghlaine agus óna n-earráid uile.
20 Bí cúramach, a mhic Iacóib, gan bean a thógáil ó aon sliocht iníonacha Chanán; óir is as an talamh a fhréamhófar a shliocht go léir.
21 Óir, de bharr pheaca Ham, chuaigh Canán ar an earráid, agus scriosfar a shliocht go léir ón talamh agus a bhfuil fágtha de, agus ní shábhálfar aon duine a eascraíonn uaidh lá an bhreithiúnais.
22 Agus maidir le gach duine a adhraíonn íol agus na daoine mídhíobhálacha
(a) Ní bheidh aon dóchas acu i dtír na mbeo;
(b) Agus ní bheidh aon chuimhne orthu ar an talamh;
(c) Óir rachaidh siad síos go dtí an tSéol,
(d) Agus rachaidh siad isteach in áit an daorbhreithe,
Mar a tógadh clann Shodom den talamh, mar sin a tógfar ar shiúl iad siúd uile a adhrann íodail.
23 Ná bíodh eagla ort, a mhic Iacóib, agus ná bíodh uafás ort, a mhic Abrahám: Go gcosnaí an Dia is Airde thú ó scrios, agus go saora sé thú ó gach cosán earráide.
24 Thóg mé an teach seo dom féin chun go gcuirfinn m'ainm air ar an talamh: [tugtar duit é agus do do shliocht go deo], agus tabharfar Teach Abrahám air; tugtar duit é agus do do shliocht go deo; óir tógfaidh tú mo theach agus daingneoidh tú m'ainm os comhair Dé go deo: seasfaidh do shliocht agus d'ainm ar feadh gach glúin den talamh.'
25 Agus scoir sé de bheith ag tabhairt orduithe dó agus ag beannú dó.
26 Agus luigh an bheirt le chéile ar aon leaba amháin, agus chodail Iacób i mbrollach Abrahám, athair a athar, agus phóg sé é seacht n-uaire, agus rinne a ghrá agus a chroí áthas air.
27 Agus bheannaigh sé é ó chroí go hiomlán agus dúirt: 'An Dia is Airde, Dia na n-uile, agus Cruthaitheoir na n-uile, a thug mé amach as Úr na gCaldéach chun an talamh seo a thabhairt dom le bheith i mo oidhreacht go deo, agus chun go mbunóinn shíol naofa - go raibh an Dia is Airde beannaithe go deo.'
28 Agus bheannaigh sé Iacób agus dúirt: 'A mhic, a bhfuil áthas orm faoi le mo chroí agus le mo ghrá go léir, go raibh do ghrásta agus do thrócaire air agus ar a shliocht i gcónaí.'
29 Agus ná tréig é, ná déan neamhshuim de ó seo amach go laethanta na síoraíochta, agus go n-osclaítear do shúile air agus ar a shliocht, ionas go gcoimeádfaidh tú é, go mbeannaeoidh tú é, agus go naomhóidh tú é mar náisiún mar oidhreacht duit féin;
30 Agus beannaigh é le do bheannachtaí uile ó seo amach go dtí laethanta na síoraíochta, agus athnuaigh do chonradh agus do ghrásta leis agus lena shliocht de réir do thoile uile go glúnta uile an domhain.'

CAIBIDIL 23

1 Agus chuir sé dhá mhéar Iacóib ar a shúile, agus bheannaigh sé Dia na ndéithe, agus chlúdaigh sé a aghaidh agus shín sé amach a chosa agus chodail sé codladh na síoraíochta, agus bailíodh é chun a shinsear.
2 Agus d'ainneoin seo uile, bhí Iacób ina luí ina bhrollach, agus ní raibh a fhios aige go raibh Abrahám, athair a athar, marbh.
3 Agus dhúisigh Iacób as a chodladh, agus féach, bhí Abrahám fuar mar oighear, agus dúirt sé 'A athair, a athair'; ach ní raibh aon duine ann a labhair, agus bhí a fhios aige go raibh sé marbh.
4 Agus d'éirigh sé as a bhrollach agus rith sé agus d'inis sé do Rebecca a mháthair; agus chuaigh Rebecca go hÍosác san oíche, agus d'inis sí dó; agus chuaigh siad le chéile, agus Iacób leo, agus lampa ina láimh, agus nuair a chuaigh siad isteach fuair siad Abrahám ina luí marbh.
5 Agus thit Íosác ar aghaidh a athar agus ghuil sé agus phóg sé é.
6 Agus chualathas na guthanna i dteach Abrahám, agus d'éirigh Íosmael a mhac, agus chuaigh sé chuig Abrahám a athair, agus ghuil sé thar Abrahám a athair, é féin agus teaghlach Abrahám uile, agus ghuil siad go hard.
7 Agus chuir a mhic Íosác agus Íosmael é san uaimh dhúbailte, in aice le Sárá a mhná céile, agus chaoin siad air daichead lá, fir a thí uile, agus Íosác agus Íosmael, agus a mic uile, agus mic Chetura uile ina n-áiteanna; agus tháinig deireadh le laethanta an chaointe ar Abrahám.
8 Agus mhair sé trí iubhaile agus ceithre seachtaine de bhlianta, céad seachtó a cúig bliain, agus chomhlíon sé laethanta a shaoil, agus é sean agus lán de laethanta.
9 Óir ba naoi mbliana déag laethanta a sinsear, dá saol; agus i ndiaidh na Tuile thosaigh siad ag fás níos lú ná naoi mbliana déag, agus ag laghdú a n-iubail, agus ag dul in aois go tapa, agus ag éirí lán dá laethanta de bharr an iliomad trioblóide agus olc a mbealaí, seachas Abrahám.
10 Óir bhí Abrahám foirfe ina ghníomhartha uile leis an Tiarna, agus dea-thoiliúil san fhíréantacht ar feadh laethanta a shaoil; agus féach, níor chomhlíon sé ceithre bliana d'iubail ina shaol, nuair a bhí sé sean de bharr na h-olc, agus bhí sé lán dá laethanta.
11 Agus na glúnta uile a éireoidh ón am seo go dtí lá an bhreithiúnais mhóir, rachaidh siad in aois go tapaidh, sula mbeidh dhá Iúibilé críochnaithe acu, agus tréigfidh a n-eolas iad de bharr a seanaoise agus imeoidh a n-eolas go léir as radharc.
12 Agus sna laethanta sin, má mhaireann fear bliain go leith, déarfar faoi: 'Tá sé beo i bhfad, agus is pian agus brón agus trioblóid formhór a laethanta, agus níl aon síocháin ann:
13 Óir leanann tubaiste i ndiaidh tubaiste, agus créacht i ndiaidh créachta, agus trioblóid i ndiaidh trioblóide, agus drochscéal i ndiaidh drochscéala, agus galar i ndiaidh tinnis, agus gach uile bhreithiúnas olc mar seo, ceann i ndiaidh a chéile, galar agus scrios, agus sneachta agus sioc agus oighear, agus fiabhras, agus crithfhuacht, agus codal, agus gorta, agus bás, agus claíomh, agus braighdeanas, agus gach sórt tubaiste agus pianta.
14 Agus tiocfaidh siad seo go léir ar ghlúin olc a dhéanann cion ar an talamh: is iad a gcuid oibreacha neamhghlaine agus striapachas, agus truailliú agus gráineálacha.
15 Ansin déarfaidh siad: 'Bhí laethanta na sinsear iomadúla (fiú), suas le míle bliain, agus bhí siad maith; ach féach, má mhair fear go leor, is trí scór bliain agus deich iad laethanta ár saoil, agus má tá sé láidir, ceithre scór bliain, agus is olc iad sin, agus níl aon síocháin i laethanta an ghlúin uilc seo.'
16 Agus sa ghlúin sin, ciontóidh na mic a n-aithreacha agus a seanóirí as peaca agus éagóra, agus as briathra a mbéil agus na drochghníomhartha móra a dhéanann siad, agus as an gconradh a rinne an Tiarna eatarthu féin agus é féin a thréigean, go gcomhlíonfaidís agus go gcomhlíonfaidís a aithne agus a orduithe agus a dhlíthe uile, gan imeacht ar dheis ná ar chlé.
17 Óir rinne siad uile olc, agus labhraíonn gach béal éagóir agus is neamhghlanacht agus gráine a gcuid oibreacha uile, agus is truailliú, neamhghlaine agus scrios a gcuid bealaí uile.
18 Féach, scriosfar an talamh mar gheall ar a gcuid saothar go léir, agus ní bheidh síol na fíniúna ann, ná ola; óir is easumhlaíocht ar fad a gcuid saothar, agus rachaidh siad go léir as le chéile, beithígh agus eallach agus éin, agus iasc na farraige go léir, mar gheall ar chlann na ndaoine.
19 Agus déanfaidh siad achrann lena chéile, an t-óg leis an sean, agus an sean leis an óg, an bocht leis an saibhreas, an duine íseal leis an duine mór, agus an t-éagach leis an bprionsa, ar son an dlí agus an chonartha; óir d'éirigh dearmadta acu ar na haithne, agus ar an gconradh, agus ar na féilte, agus ar na míonna, agus ar na Sabóidí, agus ar na hIúibiléi, agus ar na breithiúnais uile.
20 Agus seasfaidh siad le bogha agus claímhte agus le cogadh chun iad a chasadh ar ais ar an mbealach; ach ní fhillfidh siad go dtí go mbeidh go leor fola doirteadh ar an talamh, duine ar dhuine.
21 Agus ní fhillfidh siad siúd a d'éalaigh óna n-olc ar shlí na fíréantachta, ach ardóidh siad iad féin go léir chun meabhlaireachta agus saibhris, ionas go nglacfaidh gach duine acu gach a bhfuil ag a chomharsa, agus ainmneoidh siad an t-ainm mór, ach ní i bhfírinne agus ní i bhfíréantacht, agus truaillfidh siad an t-áit naofa lena neamhghlaine agus le truailliú a dtruaillithe.
22 Agus beidh pionós mór ó Thiarna ar ghníomhartha na glúine seo, agus tabharfaidh sé iad don chlaíomh agus don bhreithiúnas agus don bhraighdeanas, agus le go ndéanfar iad a chreachadh agus a shlogadh.
23 Agus dúiseoidh sé ina gcoinne peacaigh na nGintlithe, nach bhfuil trócaire ná trua acu, agus nach mbeidh meas acu ar dhuine ar bith, ar shean ná ar óg ná ar aon duine, óir is olc agus is láidre iad chun olc a dhéanamh ná clann na ndaoine uile. Agus úsáidfidh siad foréigean in aghaidh Iosrael agus cion in aghaidh Iacóib, agus doirtfear go leor fola ar an talamh, agus ní bheidh aon duine ann le bailiú ná aon duine le hadhlacadh.
24 Sna laethanta sin glaofaidh siad os ard, agus glaofaidh siad agus guífidh siad go sábhálfar iad ó láimh na bpeacach, na nGintlithe; ach ní shábhálfar aon duine.
25 Agus beidh cinn na bpáistí bán le gruaig liath, agus beidh cuma seanfhear céad bliain ar leanbh trí seachtaine d'aois, agus scriosfar a stádas le trioblóid agus le leatrom.
26 Agus sna laethanta sin tosóidh na páistí ag déanamh staidéir ar na dlíthe, Agus ag lorg na n-aitheanta, Agus ag filleadh ar chonair na fíréantachta.

27 Agus tosóidh na laethanta ag fás agus ag dul i méid i measc chlann na ndaoine sin go dtí go mbeidh a laethanta gar do mhíle bliain. Agus líon na mblianta is mó ná mar a bhí (roimhe seo) líon na laethanta.
28 Agus ní bheidh aon seanfhear ann Ná aon duine nach mbeidh sásta lena laethanta, óir beidh gach duine mar leanaí agus ógánaigh.
29 Agus críochnóidh siad a laethanta go léir agus mairfidh siad i síocháin agus i lúcháir, agus ní bheidh Sátan ná aon scriostóir olc ann; óir beidh a laethanta go léir ina laethanta beannachta agus leighis.
30 Agus san am sin leighisfidh an Tiarna a shearbhóntaí, agus éireoidh siad suas agus feicfidh siad síocháin mhór, agus tiomáinfidh siad a naimhde amach. Agus feicfidh na fíréin agus beidh siad buíoch, agus beidh siad sásta le lúcháir go deo na ndeor, agus feicfidh siad a mbreithiúnais uile agus a mallachtaí uile ar a naimhde.
31 Agus luífidh a gcnámha sa talamh, agus beidh áthas mór ar a n-anam, agus beidh a fhios acu gurb é an Tiarna a chuireann breithiúnas i bhfeidhm, agus a thaispeánann trócaire do na céadta agus do na mílte agus do chách a bhfuil grá acu dó.
32 Agus tusa, a Mhaois, scríobh síos na focail seo; óir is mar seo atá siad scríofa, agus tá siad taifeadta ar na táibléid neamhaí mar fhianaise do na glúnta go deo.

CAIBIDIL 24

1 Agus tar éis bhás Abrahám, bheannaigh an Tiarna Íosác a mhac, agus d'éirigh sé ó Heabrón agus chuaigh sé agus chónaigh sé ag Tobar na Fís sa chéad bhliain den tríú seachtain [2073 AM] den Iúibilé seo, seacht mbliana.
2 Agus sa chéad bhliain den cheathrú seachtain thosaigh gorta sa tír, [2080 AM] seachas an chéad ghorta a bhí ann i laethanta Abrahám.
3 Agus d'ullmhaigh Iacób pota lintilí, agus tháinig Éasau ón bpáirc agus ocras air. Agus dúirt sé lena dheartháir Iacób: 'Tabhair dom cuid den phota dearg seo.' Agus dúirt Iacób leis: 'Díol do cheart breithe liom agus tabharfaidh mé arán duit, agus cuid den phota lintilí seo freisin.'
4 Agus dúirt Éasau ina chroí: 'Gheobhaidh mé bás; cad é an tairbhe domsa as an gceart breithe seo?
5 'Agus dúirt sé le Iacób: 'Tabhairfidh mé duit é.' Agus dúirt Iacób: 'Mionnaigh dom inniu,' agus mhionnaigh sé dó.
6 Agus thug Iacób arán agus broth dá dheartháir Éasau, agus d'ith sé go dtí go raibh sé sásta, agus rinne Éasau neamhshuim dá cheart breithe; uime sin tugadh Eadóm mar ainm ar Éasau, de bharr an bhroth dhearg a thug Iacób dó mar cheart breithe.
7 Agus ba shine Iacób, agus tugadh Éasau anuas óna uaisle.
8 Agus bhí an gorta ar fud na tíre, agus d'imigh Íosác síos go dtí an Éigipt sa dara bliain den tseachtain seo, agus chuaigh sé go dtí rí na bhFilistíneach go Gearar, go hAibimelech.
9 Agus thaispeáin an Tiarna é féin dó agus dúirt leis: 'Ná téigh síos go dtí an Éigipt; fan sa tír a inseoidh mé duit, agus fan sa tír seo, agus beidh mé leat agus beannóidh mé thú.'
10 Óir duitse agus do do shliocht tabharfaidh mé an talamh seo go léir, agus comhlíonfaidh mé mo mhionn a thug mé do d'athair Abrahám, agus méadóidh mé do shliocht mar réaltaí neimhe, agus tabharfaidh mé an talamh seo go léir do do shliocht.
11 Agus beannófar náisiúin uile an domhain i do shliocht, mar gur ghéill d'athair do mo ghlór, agus gur choinnigh sé mo chúram agus m'aitheanta, agus mo dhlíthe, agus mo reachtanna, agus mo chonradh; agus anois géill do mo ghlór agus cónaí sa tír seo.'
12 Agus d'fhan sé i nGelar ar feadh trí seachtaine de bhlianta.
13 Agus thug Abimelech fógairt dó, [2080-2101 AM] agus faoi gach a raibh leis, ag rá: 'Gach duine a bhainfidh leis nó le haon rud a bhí leis, gheobhaidh sé bás go cinnte.'
14 Agus d'éirigh Íosác láidir i measc na bhFilistíneach, agus fuair sé go leor maoine, daimh agus caoirigh agus camaill agus asail agus teaghlach mór.
15 Agus chuir sé síol i dtír na bhFilistíneach agus thug sé isteach céad oiread, agus tháinig Íosác chun bheith thar a bheith mór, agus bhí éad ar na Filistíneach leis.
16 Na tobair uile a thochail seirbhísigh Abrahám le linn shaol Abrahám, dhún na Filistínigh iad tar éis bhás Abrahám agus líon siad le cré iad.
17 Agus dúirt Abimelech le hÍosác: 'Imigh uainn, óir is cumhachtaí thú ná sinne.' Agus d'imigh Íosác as sin sa chéad bhliain den seachtú seachtain, agus d'fhan sé ina choigríoch i ngleannta Ghearar.
18 Agus thochail siad arís na tobair uisce a thochail seirbhísigh Abrahám a athair, agus a dhún na Filistínigh tar éis bhás Abrahám a athair, agus thug sé ainmneacha orthu mar a thug Abrahám a athair orthu.
19 Agus thochail seirbhísigh Íosác tobar sa ghleann, agus fuair siad uisce beo, agus rinne aoirí Ghearar achrann le haoirí Íosác, ag rá: 'Is linne an t-uisce.' Agus thug Íosác 'Camadh' mar ainm ar an tobar, mar gur chas siad linn.
20 Agus thochail siad an dara tobar, agus rinne siad achrann faoi sin freisin, agus thug sé 'Naimhdeas' mar ainm air. Agus d'éirigh sé as sin agus thochail siad tobar eile, agus níor rinne siad achrann faoi sin, agus thug sé 'Spás' mar ainm air, agus dúirt Íosác: 'Anois tá spás déanta ag an Tiarna dúinn, agus táimid tar éis fás sa tír.'
21 Agus chuaigh sé suas as sin go Tobar na Mionn sa chéad bhliain den chéad seachtain sa cheathrú bliain is daichead Iúibilé.
22 Agus thaispeáin an Tiarna dó an oíche sin, ar ghealach nua na chéad mhí, agus dúirt sé leis: 'Is mise Dia Abrahám d'athar; ná bíodh eagla ort, óir táim leat, agus beannóidh mé thú agus méadóidh mé do shliocht go cinnte mar ghaineamh na talún, ar mhaithe le Abrahám mo shearbhónta.'
23 Agus thóg sé altóir ann, an altóir a thóg Abrahám a athair ar dtús, agus ghlaoigh sé ar ainm an Tiarna, agus d'ofráil sé íobairt do Dhia Abrahám a athar.
24 Agus thochail siad tobar agus fuair siad uisce beo.
25 Agus thochail seirbhísigh Íosác tobar eile agus ní bhfuair siad uisce, agus chuaigh siad agus d'inis siad d'Íosác nach bhfuair siad uisce, agus dúirt Íosác: 'Mionnaím inniu do na Filistínigh agus fógraíodh an rud seo dúinn.'
26 Agus thug sé Tobar na Mionn mar ainm ar an áit sin; óir ansin a mhionnaigh sé d'Aibimelech agus d'Ahuzzat a chara agus do Phicol an maor, Nó, a óstach.

27 Agus bhí a fhios ag Íosác an lá sin go raibh sé tar éis mionnú faoi bhrú dóibh síocháin a dhéanamh leo.
28 Agus mhallaigh Íosác na Filistínigh an lá sin agus dúirt: 'Mallacht ar na Filistínigh go dtí lá na feirge agus an mhíshuaimhnis ó lár na náisiún uile; go ndéanadh Dia magadh agus mallacht agus feirge díobh i lámha na bpeacach, na nGintlithe, agus i lámha na gCitím.'
29 Agus cibé duine a éalaíonn ó chlaíomh an namhad agus na gCitim, go scriosadh an náisiún fíréanta as an bhflaitheas sa bhreithiúnas; óir beidh siad ina naimhde agus ina naimhde do mo chlann ar feadh a nglún ar an talamh.
30 Agus ní fhágfar aon iarsma acu, Ná aon duine a shábhálfar lá feirge an bhreithiúnais; Chun scriosadh agus fréamhú agus díbirt ón talamh atá sliocht iomlán na bhFilistíneach (coimeádta), Agus ní fhágfar ainm ná shíol ar an talamh feasta do na Caftóraim seo.
31 Óir cé go n-éireoidh sé suas go neamh, as sin a leagfar anuas é, agus cé go neartóidh sé é féin ar talamh, as sin a tharraingeofar amach é, agus cé go bhfolachfaidh sé é féin i measc na náisiún, as sin féin a dhíbreofar é; agus cé go dtéann sé síos go dtí an tSeol, beidh a dhaoradh mór ann freisin, agus ní bheidh síocháin aige ann freisin.
32 Agus má théann sé i mbraighdeanas, maróidh siad é ar an mbealach le lámha na ndaoine atá ag iarraidh a bheatha, agus ní fhágfar ainm ná sliocht aige ar an talamh uile; óir imeoidh sé isteach i mallacht shíoraí.'
33 Agus mar seo atá scríofa agus greanta faoi ar na táibléid neamhaí, le déanamh leis lá an bhreithiúnais, ionas go mbainfear as an talamh é.

CAIBIDIL 25

1 Agus sa dara bliain den tseachtain seo sa Iúibilé seo, ghlaoigh Rebeca ar Iacób a mac, agus labhair sí leis, ag rá: 'A mhic, ná glac bean chéile de chuid iníonacha Chanán, mar a ghlac Éasau, do dheartháir, a ghlac beirt bhan chéile de chuid iníonacha Chanán, agus a chuir searbhas ar m'anam lena ngníomhartha neamhghlana go léir: óir is striapachas agus fonn a ngníomhartha go léir, agus níl aon fhíréantacht leo, óir is olc (a ngníomhartha).
2 Agus mise, a mhic, is breá liom thú go mór, agus beannaíonn mo chroí agus mo ghrá thú gach uair den lá agus gach faire den oíche.
3 Agus anois, a mhic, éist le mo ghlór, agus déan toil do mháthar, agus ná glac bean de chuid iníonacha na tíre seo, ach de theaghlach m'athar agus de ghaolta m'athar. Glacfaidh tú bean de theaghlach m'athar, agus beannóidh an Dia is Airde thú, agus beidh do chlann ina nglúin fhíréanta agus ina síol naofa.'
4 Ansin labhair Iacób le Rebecca a mháthair agus dúirt sé léi: 'Féach, a mháthair, táim naoi seachtaine d'aois, agus níl aithne agam ar aon bhean ná níor bhain mé léi, ná níor gheall mé mé féin d'aon bhean, agus níor smaoinigh mé fiú ar bhean a thógáil dom féin de chuid iníonacha Chanán.'
5 Óir is cuimhin liom, a mháthair, briathra Abrahám ár n-athar, óir d'ordaigh sé dom gan bean a thógáil de chlann Chanán, ach bean a thógáil de shliocht theach m'athar agus ó mo ghaolta.
6 Chuala mé cheana gur rugadh iníonacha do Labán, do dhearthái r, agus shocraigh mé orthu bean chéile a thógáil as measc.
7 Agus ar an gcúis seo táim tar éis mé féin a chosaint i mo spiorad ar pheaca nó ar thruailliú i mo bhealaí uile ar feadh laethanta mo shaoil; óir maidir le dúil agus le striapachas, thug Abrahám, m'athair, go leor orduithe dom.
8 Agus, in ainneoin gach a d'ordaigh sé dom, tá mo dhearthái r ag streachailt liom le dhá bhliain is fiche seo, agus tá sé ag labhairt go minic liom agus ag rá: 'A dhearthái r, glac deirfiúr de mo dhá bhean chéile mar bhean chéile'; ach diúltaím déanamh mar a rinne sé.
9 Mionnaím romhat, a mháthair, nach nglacfaidh mé bean chéile dom féin ó iníonacha shliocht Chanán, agus nach ndéanfaidh mé drochghníomh mar a rinne mo dhearthái r.
10 Ná bíodh eagla ort, a mháthair; bí cinnte go ndéanfaidh mé do thoil agus go siúlfaidh mé go díreach, agus nach dtruaillfidh mé mo bhealaí go deo.'
11 Agus ansin thóg sí a aghaidh suas chun na bhflaitheas agus shín sí méara a lámha amach, agus d'oscail sí a béal agus bheannaigh sí an Dia is Airde, a chruthaigh neamh agus talamh, agus thug sí buíochas agus moladh dó.
12 Agus dúirt sí: 'Go raibh beannacht ar an Tiarna Dia, agus go raibh a ainm naofa beannaithe go deo na ndeor, a thug dom Iacób mar mhac glan agus mar shliocht naofa; óir is leatsa é, agus is leatsa a shliocht i gcónaí agus ar feadh na nglún go deo.'
13 Beannaigh é, a Thiarna, agus cuir beannacht na fíréantachta i mo bhéal, ionas go mbeannaím é.'
14 Agus san uair sin, nuair a tháinig spiorad na fíréantachta anuas ina béal, chuir sí a dhá lámh ar cheann Iacóib, agus dúirt sí:
15 Is beannaithe thú, a Thiarna na fíréantachta agus a Dhia na n-aoiseanna, agus go mbeannaí sé thú thar gach glúin daonna. Go dtabharfadh sé cosán na fíréantachta duit, a Mhic, agus go nochtfadh sé fíréantacht do do shliocht.
16 Agus go ndéanadh sé líon mór mac le linn do shaoil, agus go n-éireodh siad de réir líon mhíonna na bliana. Agus go n-éireodh a gclann líonmhar agus mór os cionn réaltaí na bhflaitheas, agus go mbeadh a líon níos mó ná gaineamh na farraige.
17 Agus go dtabharfadh sé an talamh breá seo dóibh - mar a dúirt sé go dtabharfadh sé d'Abrahám é agus dá shliocht ina dhiaidh go deo - agus go gcoimeádfaidís é mar sheilbh go deo.
18 Agus go bhfeicfinn (a rugadh) duit, a mhic, clann bheannaithe i rith mo shaoil, Agus go mbeadh do shliocht uile ina sliocht beannaithe agus naofa.
19 Agus mar a thug tú athnuachan do spiorad do mháthar le linn a saoil, beannaíonn broinn na máthar a rugadh thú thú mar seo, [Mo ghrá] agus beannaíonn mo chíocha thú Agus molann mo bhéal agus mo theanga thú go mór.
20 Fásaigh agus leathnaigh ar fud na talún, Agus go raibh do shliocht foirfe i lúcháir neamh agus talún go deo; Agus go raibh do shliocht ag lúcháir, Agus ar lá mór na síochána go raibh síocháin acu.
21 Agus go mairfidh d'ainm agus do shliocht go deo na n-aoiseanna, Agus go mbeidh an Dia is Airde ina Dhia dóibh, Agus go mbeidh Dia na fíréantachta ina gcónaí leo, Agus go dtógfar a thearmann leo go deo na n-aoiseanna.
22 Go raibh beannacht ar an té a bheannaíonn thú, agus go raibh mallacht ar gach feoil a mhallaíonn thú go bréagach.
23 Agus phóg sí é, agus dúirt sí leis: 'Go raibh grá ag Tiarna an domhain duit mar a dhéanann croí do mháthar

agus a gean lúcháir ionat agus go mbeannaíonn sé thú.' Agus scoir sí de bheith ag beannú.

CAIBIDIL 26

1 Agus sa seachtú bliain den tseachtain seo ghlaoigh Íosác ar Éasau, a mhac ba shine, agus dúirt leis: 'Táim sean, a mhic, agus féach, tá mo shúile lag ag féachaint, agus níl a fhios agam lá mo bháis.'
2 Agus anois glac d'airm seilge, do bhogha agus do bhogha, agus téigh amach sa pháirc, agus déan fiach agus gabh fiadh dom, a mhic, agus déan bia blasta dom, mar is breá le m'anam, agus tabhair chugam é le go n-íosfaidh mé é, agus go mbeannaíonn m'anam thú sula bhfaighidh mé bás.'
3 Ach chuala Rebecca Íosác ag labhairt le hEasau.
4 Agus chuaigh Éasau amach go moch don pháirc ag seilg agus ag gabháil agus ag tabhairt abhaile dá athair.
5 Agus ghlaoigh Rebecca ar Iacób a mac agus dúirt sí leis: 'Féach, chuala mé Íosác, d'athair, ag labhairt le hEasau, do dheartháir, ag rá: 'Déan fiach orm, agus déan bia blasta dom, agus tabhair chugam é.'
6 "Féadfaidh mé ithe agus beannú duit os comhair an Tiarna sula bhfaighidh mé bás." Agus anois, a mhic, géill do mo ghlór sa mhéid a ordaím duit: Téigh chuig do thréad agus tabhair dhá mheannán maithe gabhar dom, agus déanfaidh mé bia blasta díobh do d'athair, mar is breá leis, agus tabharfaidh tú chuig d'athair é ionas go n-íosfaidh sé agus go mbeannaíonn sé thú os comhair an Tiarna sula bhfaighidh sé bás, agus go mbeannaítear thú."
7 Agus dúirt Iacób le Rebecca a mháthair: 'A mháthair, ní choinneoidh mé siar aon rud a d'íosfadh m'athair, agus a thaitneodh leis: ach tá eagla orm, a mháthair, go n-aithneoidh sé mo ghlór agus go mbeidh fonn air teagmháil a dhéanamh liom.'
8 Agus tá a fhios agat gur duine mín mé, agus gur duine clúmhach é Esau, mo dheartháir, agus feicfear mé os a chomhair mar dhrochdhuine, agus déanfaidh mé gníomh nár ordaigh sé dom, agus beidh fearg air liom, agus tabharfaidh mé mallacht orm féin, agus ní beannacht.'
9 Agus dúirt Rebecca, a mháthair, leis: 'Go raibh do mhallacht orm, a mhic, ach éist le mo ghlór amháin.'
10 Agus d'éist Iacób le guth Rebeca a mháthar, agus chuaigh sé agus thug sé dhá mheabhán gabhar maithe agus ramhar leo, agus thug sé chuig a mháthair iad, agus rinne a mháthair bia blasta dóibh mar a thaitin leis.
11 Agus ghlac Rebecca éadaí breátha Éasau, a mic ba shine, a bhí léi sa teach, agus chuir sí éadaí ar Iacób, a mac ab óige, agus chuir sí craicne na meangán ar a lámha agus ar chodanna nochta a mhuiníl.
12 Agus thug sí an fheoil agus an t-arán a bhí ullmhaithe aici i láimh a mic Iacóib.
13 Agus chuaigh Iacób isteach chuig a athair agus dúirt sé: 'Is mise do mhac: rinne mé mar a d'ordaigh tú dom: éirigh, suigh agus ith den mhéid a ghabh mé, a athair, ionas go mbeannaíonn d'anam mé.'
14 Agus dúirt Íosác lena mhac: 'Conas a fuair tú chomh tapaidh sin, a mhic?'
15 'Agus dúirt Iacób: 'Mar gur thug an Tiarna do Dhia orm é a fháil.'
16 Agus dúirt Íosác leis: Tar i ngar dom, ionas go mbraithfidh mé thú, a mhic, an tusa mo mhac Éasau nó nach tusa.
17 Agus chuaigh Iacób i ngar do Íosác, a athair, agus bhraith sé é agus dúirt sé: 'Is é an guth guth Iacóib, ach is iad na lámha lámha Éasau,'
18 agus níor aithin sé é, óir ba shaoradh ó neamh é chun a chumhacht tuisceana a bhaint de agus níor aithin Íosác é, óir bhí a lámha clúmhacha mar lámha a dhearthár Éasau, agus mar sin bheannaigh sé é.
19 Agus dúirt sé: 'An tusa mo mhac Éasau?' agus dúirt sé: 'Is mise do mhac.' Agus dúirt sé, 'Tabhair chugam é, a mhic, ionas go n-íosfaidh mé an rud a ghabh tú, agus go mbeannaíonn m'anam thú.'
20 Agus thug sé chuige é, agus d'ith sé, agus thug sé fíon dó agus d'ól sé.
21 Agus dúirt Íosác, a athair, leis: 'Tar i ngar dom agus póg mé, a mhic.'
22 Agus tháinig sé i ngar dó agus phóg sé é. Agus bhraith sé boladh a chuid éadaigh, agus bheannaigh sé é agus dúirt sé: 'Féach, tá boladh mo mhic cosúil le boladh páirce iomláine a bheannaigh an Tiarna.'
23 Agus go dtabhair an Tiarna duit de dhrúcht neimhe agus de dhrúcht na talún, agus neart arbhair agus ola: go ndéanfadh náisiúin seirbhís duit, agus go ndéanfadh pobail umhlaíocht duit.
24 Bí i do thiarna ar do dheartháireacha, agus lúbadh mic do mháthar síos duit; agus go raibh na beannachtaí uile a bheannaigh an Tiarna mé agus a bheannaigh Abrahám, m'athair, tugtha duit féin agus do do shliocht go deo: Mallacht ar an té a mhallaíonn thú, agus beannacht ar an té a bheannaíonn thú.
25 Agus a luaithe a bhí Íosác críochnaithe ag beannú a mhic Iacób, agus gur imigh Iacób óna athair Íosác, d'fholaigh sé é féin agus tháinig Éasau a dheartháir isteach óna sheilg.
26 Agus rinne sé bia blasta freisin, agus thug sé chuig a athair é, agus dúirt sé lena athair: 'Éirigh m'athair, agus ith de mo chuid fiadh ionas go mbeannaíonn d'anam mé.'
27 Agus dúirt Íosác, a athair, leis: 'Cé thú?' Agus dúirt sé leis: 'Is mise do chéadghin, do mhac Éasau: rinne mé mar a d'ordaigh tú dom.'
28 Agus bhí ionadh mór ar Íosác agus dúirt sé: 'Cé hé a rinne fiach agus a ghabh agus a thug chugam é, agus a d'ith mé de gach aon rud sular tháinig tú, agus a bheannaigh mé é: beidh sé féin agus a shliocht go léir beannaithe go deo.'
29 Agus nuair a chuala Éasau briathra a athar Íosác, ghlaodh sé le caoineadh mór searbh, agus dúirt sé lena athair: 'Beannaigh mé, mise freisin, a athair.'
30 Agus dúirt sé leis: 'Tháinig do dheartháir le cleas, agus thóg sé do bheannacht leis.' Agus dúirt sé: 'Anois tá a fhios agam cén fáth a dtugtar Iacób air: féach, tá sé tar éis mo chur i mo áit an dá uair seo: thóg sé mo cheart breithe leis, agus anois tá mo bheannacht tógtha aige leis.'
31 Agus dúirt sé: 'Nach bhfuil beannacht curtha i leataobh agat domsa, a athair?' agus d'fhreagair Íosác agus dúirt le hEsau: 'Féach, rinne mé é ina thiarna ort, agus thug mé a dheartháireacha go léir dó mar sheirbhísigh, agus neartaigh mé é le neart arbhair agus fíona agus ola: Agus cad a dhéanfaidh mé duit anois, a mhic?'

32 Agus dúirt Éasau le hÍosác a athair: 'Níl ach beannacht amháin agat, a athair? Beannaigh mé, mise freisin, a athair.'
33 Agus thóg Éasau a ghlór agus ghuil sé. Agus d'fhreagair Íosác agus dúirt leis: 'Féach, i bhfad ó dhrúcht na talún a bheidh do áit chónaithe, agus i bhfad ó dhrúcht neimhe thuas.'
34 Agus le do chlaíomh a mhairfidh tú, agus déanfaidh tú seirbhís do do dheartháir. Agus tarlóidh sé nuair a bheidh tú mór, agus a chroitheann tú a chuing de do mhuineál, go ndéanfaidh tú peaca iomlán chun báis, agus go mbainfear do shliocht as faoi neamh.'
35 Agus lean Éasau ag bagairt ar Iacób de bharr na beannachta a thug a athair dó, agus dúirt sé ina chroí: 'Go dtiocfaidh laethanta an bhróin ar son m'athar anois, ionas gur féidir liom mo dheartháir Iacób a mharú.'

CAIBIDIL 27

1 Agus dúradh le Rebeca i mbrionglóid briathra Éasau, a mic ba shine, agus chuir Rebeca fios ar Iacób, a mac ba óige,
2 agus dúirt sé leis: 'Féach, díoltasfaidh do dheartháir Éasau ort agus maróidh sé thú.'
3 Anois, dá bhrí sin, a mhic, éist le mo ghlór, agus éirigh agus teith go Lábán, mo dheartháir, go Harán, agus fan leis cúpla lá go dtí go n-imeoidh fearg do dhearthár, agus go mbainfidh sé a fhearg díot, agus go ndéanfaidh sé dearmad ar gach a ndearna tú; ansin cuirfidh mé fios agus tabharfaidh mé as sin thú.'
4 Agus dúirt Iacób: 'Níl eagla orm; más mian leis mé a mharú, maróidh mé é.'
5 Ach dúirt sí leis: 'Ná lig dom mo bheirt mhac a chailleadh in aon lá amháin.'
6 Agus dúirt Iacób le Rebecca a mháthair: 'Féach, tá a fhios agat go bhfuil m'athair sean agus nach bhfeiceann sé mar go bhfuil a shúile mall, agus má fhágfaidh mé é beidh sé olc ina shúile, mar go n-imeoidh mé uaibh agus go n-imeoidh mé, agus beidh fearg ar m'athair agus cuirfidh sé mallacht orm. Ní imeoidh mé; nuair a sheolfaidh sé mé, ansin amháin a imeoidh mé.'
7 Agus dúirt Rebecca le Iacób: 'Rachaidh mé isteach agus labhróidh mé leis, agus cuirfidh sé ar shiúl thú.'
8 Chuaigh Rebecca isteach agus dúirt sí le hÍosác: 'Is fuath liom mo shaol mar gheall ar bheirt iníonacha Het, a rug Éasau leis mar mhná céile; agus má ghlacann Iacób bean mar seo ó iníonacha na tíre, cén fáth a mairfinn feasta? óir is olc iníonacha Chanán.'
9 Agus ghlaoigh Íosác ar Iacób agus bheannaigh sé é, agus thug sé rabhadh dó agus dúirt leis: 'Ná glac bean de chuid aon iníonacha Chanán;
10 Éirigh agus téigh go dtí an Mheaspatáim, go teach Bhétúéil, athair do mháthar, agus tóg bean as sin de iníonacha Labán, deartháir do mháthar.
11 Agus go mbeannaí Dia Uilechumhachtach thú, go méadaí agus go líonaíodar thú ionas go mbeidh tú i do chomhthionól náisiún, agus go dtabharfadh sé beannachtaí m'athar Abrahám duit féin agus do do shliocht i do dhiaidh, ionas go n-oidhreoidh tú tír do choigríche agus an talamh uile a thug Dia d'Abrahám: imigh, a mhic, i síocháin.'
12 Agus chuir Íosác Iacób ar shiúl, agus chuaigh sé go dtí an Mheaspatáim, chuig Labán mac Bhetúéil an tSiriaigh, deartháir Rebeca, máthair Iacóib.
13 Agus tar éis d'Iacób éirí chun dul go dtí an Mheasópáit, tháinig brón ar spiorad Rebeca i ndiaidh a mic, agus ghuil sí.
14 Agus dúirt Íosác le Rebecca: 'A dheirfiúr, ná bí ag gol faoi Iacób, mo mhac; óir imíonn sé i síocháin, agus fillfidh sé i síocháin.'
15 Cosnóidh an Dia is Airde é ó gach olc, agus beidh sé leis; óir ní thréigfidh sé é ar feadh a shaoil;
16 Óir tá a fhios agam go n-éireoidh go maith leis i ngach ní cibé áit a rachaidh sé, go dtí go bhfillfidh sé chugainn i síocháin, agus go bhfeicfimid é i síocháin.
17 Ná bíodh eagla ort ina leith, a dheirfiúr, óir tá sé ar an gcosán díreach agus is fear foirfe é: agus tá sé dílis agus ní rachaidh sé amú. Ná caoin.'
18 Agus thug Íosác sólás do Rebecca mar gheall ar a mac Iacób, agus bheannaigh sé é.
19 Agus chuaigh Iacób ó Thobar na Mionn chun dul go Harán sa chéad bhliain den dara seachtain den cheathrú hIúibilé is daichead, agus tháinig sé go Luz ar na sléibhte, is é sin, Béitéal, ar ghealach nua an chéad mhí den tseachtain seo, [2115 AM] agus tháinig sé go dtí an áit tráthnóna agus chas sé ón mbealach siar ón mbóthar an oíche sin: agus chodail sé ann; óir bhí an ghrian faoi.
20 Agus thóg sé ceann de chlocha na háite sin agus leag sé faoin gcrann é ag a cheann, agus bhí sé ag taisteal leis féin, agus chodail sé.
21 Agus bhí brionglóid aige an oíche sin, agus féach dréimire suite ar an talamh, agus a bharr ag teacht suas go neamh, agus féach, chuaigh aingil an Tiarna suas agus anuas air: agus féach, sheas an Tiarna air.
22 Agus labhair sé le Iacób agus dúirt: 'Is mise an Tiarna Dia Abrahám, d'athar, agus Dia Íosác; an talamh ina bhfuil tú i do chodladh, tabharfaidh mé duit é, agus do do shliocht i do dhiaidh.'
23 Agus beidh do shliocht mar dheannach na talún, agus méadóidh tú siar agus soir, ó thuaidh agus ó dheas, agus beannófar clanna na náisiún uile ionat féin agus i do shliocht.
24 Agus féach, beidh mé leat, agus coimeádfaidh mé thú cibé áit a rachaidh tú, agus tabharfaidh mé ar ais isteach sa tír seo thú i síocháin; óir ní fhágann mé thú go dtí go ndéanfaidh mé gach a dúirt mé leat.'
25 Agus dhúisigh Iacób as a chodladh agus dúirt sé, 'Is teach an Tiarna é seo go deimhin, agus ní raibh a fhios agam é.' Agus bhí eagla air agus dúirt sé: 'Is uafásach an áit seo nach bhfuil ann ach teach Dé, agus is é seo geata na bhflaitheas.'
26 Agus d'éirigh Iacób go moch ar maidin, agus thóg sé an chloch a chuir sé faoina cheann agus chuir sé suas í mar cholún mar chomhartha, agus dhoirt sé ola ar a barr. Agus thug sé Béitéil mar ainm ar an áit sin; ach Luz a bhí mar ainm ar an áit ar dtús.
27 Agus thug Iacób mionn don Tiarna, ag rá: 'Má bhíonn an Tiarna liom, agus má choimeádann sé mé ar an mbealach seo a rachaidh mé, agus má thugann sé arán dom le hithe agus éadaí le cur orm, ionas go bhfillfidh mé ar theach m'athar i síocháin, ansin beidh an Tiarna ina Dhia agam, agus an chloch seo a chuir mé suas mar cholún mar

chomhartha san áit seo, beidh sí ina teach ag an Tiarna, agus as gach a dtugann tú dom, tabharfaidh mé an deichiú cuid duit, a Dhia.'

CAIBIDIL 28

1 Agus d'imigh sé ar a thuras, agus tháinig sé go tír an oirthir, chuig Labán, deartháir Rebeca, agus bhí sé leis, agus d'fhóin sé dó ar son Ráchael a iníne seachtain amháin.
2 Agus sa chéad bhliain den tríú seachtain [2122 AM] dúirt sé leis: 'Tabhair dom mo bhean chéile, a bhfuil mé ag fónamh duit ar feadh seacht mbliana'; agus dúirt Labán le Iacób: 'Tabharfaidh mé do bhean chéile duit.'
3 Agus rinne Labán fleá, agus rug sé Léa a iníon ba shine leis, agus thug sé í do Iacób mar bhean chéile, agus thug sé Zilpa a bhanríon di mar bhanríon; agus ní raibh a fhios ag Iacób, óir shíl sé gurbh í Ráchael í.
4 Agus chuaigh sé isteach chuici, agus féach, Léa a bhí inti; agus bhí fearg ar Iacób le Labán, agus dúirt sé leis: 'Cén fáth ar dhein tú mar seo liom? Nach ar son Ráchael a rinne mé seirbhís duit agus ní ar son Léa? Cén fáth ar dhein tú éagóir orm?'
5 Glac do iníon, agus imeoidh mé; óir rinne tú olc orm.' Óir ba mhó grá ag Iacób do Ráchael ná do Léa; óir bhí súile Léa lag, ach bhí a cruth an-deas; ach bhí súile áille ag Ráchael agus cruth álainn agus an-deas.
6 Agus dúirt Labán le Iacób: 'Ní dhéantar amhlaidh inár dtír féin an iníon is óige a thabhairt roimh an iníon is sine.' Agus ní ceart é seo a dhéanamh; óir is mar seo atá ordaithe agus scríofa sna táibléid neamhaí, nach dtabharfadh aon duine a iníon is óige roimh an iníon is sine; ach an iníon is sine, tugtar ar dtús í agus ina diaidh an iníon is óige - agus an fear a dhéanann amhlaidh, cuirtear ciontacht ina choinne ar neamh, agus níl aon duine fíréanta a dhéanann an rud seo, óir is olc an gníomh seo i súile an Tiarna.
7 Agus tabhair ordú do chlann Iosrael gan an rud seo a dhéanamh; ná glac ná ná tabhair an duine is óige dóibh sula dtabharfaidh siad an duine is sine, óir is olc an rud é.
8 Agus dúirt Labán le Iacób: 'Lig seacht lá féile an duine seo thart, agus tabharfaidh mé Ráchael duit, ionas go bhféadfaidh tú freastal orm seacht mbliana eile, agus go mbeidh tú in ann mo chaoirigh a chothú mar a rinne tú an tseachtain roimhe sin.'
9 Agus an lá a raibh seacht lá féasta Léa caite, thug Labán Ráchael do Iacób, le go bhféadfadh sé freastal air seacht mbliana eile, agus thug sé Bilha, deirfiúr Zilpa, do Ráchael mar bhanríon.
10 Agus d'fhóin sé seacht mbliana eile fós do Ráchael, óir tugadh Léa dó gan aon chostas.
11 Agus d'oscail an Tiarna broinn Léa, agus ghabh sí torrach agus rug sí mac do Iacób, agus thug sé Reuben mar ainm air, ar an gceathrú lá déag den naoú mí, sa chéad bhliain den tríú seachtain. [2122 AM]
12 Ach dúnadh broinn Ráchael, óir chonaic an Tiarna go raibh fuath ag Léa agus grá ag Ráchael.
13 Agus chuaigh Iacób isteach arís chuig Léa, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí an dara mac do Iacób, agus thug sé Simeon mar ainm air, ar an aonú lá is fiche den deichiú mí, agus sa tríú bliain den tseachtain seo. [2124 AM]
14 Agus chuaigh Iacób isteach arís chuig Léa, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí an tríú mac dó, agus thug sé Léiví mar ainm air, i ngealach nua na chéad mhí sa séú bliain den tseachtain seo. [2127 AM]
15 Agus chuaigh Iacób isteach chuici arís, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí an ceathrú mac dó, agus thug sé Iúdá mar ainm air, ar an gcúigiú lá déag den tríú mí, sa chéad bhliain den cheathrú seachtain. [2129 AM]
16 Agus mar gheall ar seo go léir, bhí éad ar Ráchael le Léa, mar nár rug sí clann, agus dúirt sí le Iacób: 'Tabhair clann dom.' Agus dúirt Iacób: 'An bhfuil toradh do bhroinne coimhthithe agam uait? An bhfuil tú tréigthe agam?'
17 Agus nuair a chonaic Ráchael gur rug Léa ceathrar mac do Iacób, Reuben agus Simeon agus Léiví agus Iúdá, dúirt sí leis: 'Téigh isteach chuig Bilha mo bhanóglach, agus beidh sí torrach, agus beirfidh sí mac dom.' (Agus thug sí Bilha a banóglach dó mar bhean chéile.)
18 Agus chuaigh sé isteach chuici, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí mac dó, agus thug sé Dan mar ainm air, ar an naoú lá den séú mí, sa séú bliain den tríú seachtain. [2127 AM]
19 Agus chuaigh Iacób isteach arís go Bilha an dara huair, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí mac eile do Iacób, agus thug Ráchael Naftali mar ainm air, ar an gcúigiú lá den seachtú mí, sa dara bliain den cheathrú seachtain. [2130 AM]
20 Agus nuair a chonaic Léa go raibh sí neamhthorthúil agus nár bhreith sí clainne, bhí éad aici le Ráchael, agus thug sí a banóglach Zilpah do Iacób mar bhean chéile freisin, agus d'fhás sí torrach agus rug sí mac, agus thug Léa Gad mar ainm air, ar an dara lá déag den ochtú mí, sa tríú bliain den cheathrú seachtain. [2131 AM]
21 Agus chuaigh sé isteach chuici arís, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí an dara mac dó, agus thug Léa Áiséar mar ainm air, ar an dara lá den aonú mí déag, sa chúigiú bliain den cheathrú seachtain. [2133 AM]
22 Agus chuaigh Iacób isteach chuig Léa, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí mac, agus thug sí Íosácar mar ainm air, ar an gceathrú lá den chúigiú mí, sa cheathrú bliain den cheathrú seachtain, [2132 AM] agus thug sí d'altra é.
23 Agus chuaigh Iacób isteach chuici arís, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí beirt (chlann), mac agus iníon, agus thug sí Zabulon mar ainm ar an mac, agus Dína mar ainm ar an iníon, sa seachtú lá den seachtú mí, sa séú bliain den cheathrú seachtain. [2134 AM]
24 Agus bhí an Tiarna trócaireach le Ráchael, agus d'oscail sé a broinn, agus d'fhás sí torrach, agus rug sí mac, agus thug sí Iósaef mar ainm air, ar ghealach nua an cheathrú mí, sa séú bliain sa cheathrú seachtain seo. [2134 AM]
25 Agus sna laethanta a rugadh Iósaef, dúirt Iacób le Labán: 'Tabhair dom mo mhná céile agus mo mhic, agus lig dom dul chuig m'athair Íosác, agus lig dom teach a thógáil dom féin; óir tá na blianta críochnaithe agam inar sheirbhísigh mé duit ar son do bheirt iníonacha, agus rachaidh mé go teach m'athar.'
26 Agus dúirt Labán le Iacób: 'Fan liom ar do thuarastal, agus tabhair aire dom mo thréad arís, agus glac do thuarastal.'
27 Agus chomhaontaigh siad le chéile go dtabharfadh sé dó mar thuarastal na n-uan agus na meabhrán a rugadh dubh agus breac agus bán, agus gurbh iad sin a thuarastal.

28 Agus rug na caoirigh uile breac agus dubh, agus marcálacha éagsúla orthu, agus rug siad uain arís cosúil leo féin, agus ba le Iacób gach a raibh breac orthu agus ba le Labán gach nach raibh.
29 Agus mhéadaigh maoin Iacóib go mór, agus bhí daimh agus caoirigh agus asail agus camaill aige, agus seirbhísigh fhir agus seirbhíseacha ban.
30 Agus bhí éad ar Labán agus a mhic le Iacób, agus thóg Labán a chaoirigh ar ais uaidh, agus rinne sé faire air le drochintinn.

CAIBIDIL 29

1 Agus nuair a rug Ráchael Iósaef, chuaigh Labán chun a chuid caorach a lomadh; óir bhí siad trí lá uaidh.
2 Agus chonaic Iacób go raibh Labán ag dul a chuid caorach a lomadh, agus ghlaoigh Iacób ar Léa agus Ráchael, agus labhair sé go cineálta leo go dtiocfaidís leis go tír Chanán.
3 Óir d'inis sé dóibh mar a chonaic sé gach rud i mbrionglóid, fiú gach a ndúirt sé leis go bhfillfeadh sé ar theach a athar, agus dúirt siad: 'Go dtí gach áit a rachaidh tú, rachaimid leat.'
4 Agus bheannaigh Iacób Dia Íosác a athar, agus Dia Abrahám athair a athar, agus d'éirigh sé agus chuaigh sé ar muin a mhná céile agus a chlann, agus thug sé a chuid maoine go léir leis agus thrasnaigh sé an abhainn, agus tháinig sé go tír Ghileád, agus cheil Iacób a intinn ó Labán agus níor inis sé dó é.
5 Agus sa seachtú bliain den cheathrú seachtain chas Iacób (a aghaidh) i dtreo Ghilead sa chéad mhí, ar an aonú lá is fiche de. [2135 AM] Agus lean Labán é agus rug sé ar Iacób i sliabh Ghilead sa tríú mí, ar an tríú lá déag de.
6 Agus níor lig an Tiarna dó dochar a dhéanamh do Iacób; óir thaispeáin sé é féin dó i mbrionglóid san oíche. Agus labhair Labán le Iacób.
7 Agus ar an gcúigiú lá déag de na laethanta sin rinne Iacób féasta do Labán, agus do chách a tháinig leis, agus mhionnaigh Iacób do Labán an lá sin, agus do Iacób freisin, nach rachadh ceachtar acu trasna sliabh Ghilead go dtí an duine eile le drochchuspóir.
8 Agus rinne sé carn ansin mar fhinné; uime sin tugtar 'Carn na bhFinné' ar an áit sin, i ndiaidh an chairn seo.
9 Ach roimhe seo, thugtaí tír na Reafáim ar thír Ghilead; óir ba í tír na Reafáim í, agus rugadh na Reafáim (ann), fathaigh a raibh airde deich, naoi, ocht gculabh orthu síos go seacht gculabh.
10 Agus bhí a n-áit chónaithe ó thír chlann Ammon go Sliabh Hermon, agus ba iad Karnaim agus Ashtarot, agus Edrei, agus Misur, agus Beon suíocháin a ríochta.
11 Agus scrios an Tiarna iad de bharr olc a ngníomhartha; óir bhí siad an-mhí-olc, agus chónaigh na hAmóraigh ina n-áit, olc agus peacach, agus níl aon phobal inniu a rinne a gcuid peacaí go léir go hiomlán, agus níl fad saoil acu ar an talamh a thuilleadh.
12 Agus chuir Iacób Labán ar shiúl, agus d'imigh sé go dtí an Mheasópatáim, tír an Oirthir, agus d'fhill Iacób ar thír Ghileád.
13 Agus chuaigh sé thar an Iabóc sa naoú mí, ar an aonú lá déag de. Agus an lá sin tháinig Éasau, a dheartháir, chuige, agus rinneadh réite leis, agus d'imigh sé uaidh go tír Sheír, ach d'fhan Iacób i bpubaill.
14 Agus sa chéad bhliain den chúigiú seachtain den Iúibilé seo [2136 AM] thrasnaigh sé an Iordáin, agus chónaigh sé taobh thiar den Iordáin, agus thug sé a chaoirigh faoi thalamh ó Mhuir an Chruinne go Beitsean, agus go Dothan agus go foraois Acrabbim.
15 Agus chuir sé chuig a athair Íosác a chuid maoine go léir, éadaí, agus bia, agus feoil, agus deoch, agus bainne, agus im, agus cáis, agus roinnt dátaí ón ngleann.
16 Agus chuig a mháthair Rebecca ceithre huaire sa bhliain freisin, idir thráth na míosa, idir treabhadh agus baint, agus idir an fómhar agus an bháisteach (séasúr) agus idir an geimhreadh agus an t-earrach, go dtí túr Abrahám.
17 Óir bhí Íosác tar éis filleadh ó Thobar na Mionn agus chuaigh sé suas go dtí túr a athar Abrahám, agus d'fhan sé ann ar leithligh óna mhac Éasau.
18 Óir sna laethanta a chuaigh Iacób go dtí an Mheasópáit, ghlac Éasau Mahalath, iníon Ishmael, mar bhean dó féin, agus bhailigh sé tréada uile a athar agus a mhná céile le chéile, agus chuaigh sé suas agus chónaigh sé ar Shliabh Sheir, agus d'fhág sé Íosác a athair ina aonar ag Tobar na Mionn.
19 Agus chuaigh Íosác suas ó Thobar na Mionn agus chónaigh sé i dtúr Abrahám a athar ar shléibhte Heabrón,
20 Agus chuir Iacób ann gach a chuir sé chuig a athair agus a mháthair ó am go ham, gach a raibh de dhíth orthu, agus bheannaigh siad Iacób le croí agus le hanam.

CAIBIDIL 30

1 Agus sa chéad bhliain den séú seachtain [2143 AM] chuaigh sé suas go Salem, soir ó Shechem, i síocháin, sa cheathrú mí.
2 Agus thug siad Dína iníon Iacóib leo ansin go teach Sheicim, mac Hamór an Hívigh, prionsa na tíre, agus luigh sé léi agus thruailligh sé í, agus í ina cailín beag, dhá bhliain déag d'aois.
3 Agus d'impigh sé ar a athair agus ar a dheartháireacha í a thabhairt dó mar bhean chéile. Agus bhí fearg ar Iacób agus ar a mhic mar gheall ar mhuintir Sheicim; mar gur thruailligh siad Dínah, a ndeirfiúr, agus labhair siad leo le drochintinn agus rinne siad cealg orthu agus mheall siad iad.
4 Agus tháinig Simeon agus Léiví go tobann go Seicim agus chuir siad breithiúnas i bhfeidhm ar mhuintir Sheicim uile, agus mharaigh siad na fir uile a fuair siad ann, agus níor fhág siad aon duine fágtha ann: mharaigh siad gach duine i bpian mar gheall gur rinne siad masla dá ndeirfiúr Dína.
5 Agus ná déanadh arís feasta go ndéanfaí iníon Iosrael a thruailliú; óir tá breithiúnas ordaithe ar neamh ina gcoinne, go scriosfaidís leis an gclaíomh gach duine de na Seicimítigh mar gur rinne siad náire in Iosrael.
6 Agus thug an Tiarna iad i lámha chlann Iacóib le go scriosfaidís iad leis an gclaíomh agus go gcuirfidís breithiúnas i bhfeidhm orthu, agus nach ndéanfaí amhlaidh arís in Iosrael go ndéanfaí maighdean d'Iosrael a thruailliú.
7 Agus má bhíonn fear ar bith in Iosrael ar mian leis a iníon nó a dheirfiúr a thabhairt d'fhear ar bith de shliocht na nGintlithe, gheobhaidh sé bás go cinnte, agus clochfar é

le clocha; óir rinne sé náire in Iosrael; agus dófar an bhean le tine, mar gur mhilleadh sí ainm theach a hathar, agus cuirfear as Iosrael í.
8 Agus ná faghtar bean adhaltranach ná neamhghlaine in Iosrael ar feadh laethanta uile na nglún ar domhan; óir is naomh don Tiarna Iosrael, agus gach fear a thruaillíonn é, gheobhaidh sé bás go cinnte: clochfar é le clocha.
9 Óir is mar seo atá ordaithe agus scríofa sna táibléid neamhaí maidir le sliocht uile Iosrael: an té a thruaillíonn é, gheobhaidh sé bás go cinnte, agus clochfar é.
10 Agus níl aon teorainn laethanta leis an dlí seo, ná aon mhaitheamh, ná aon réiteach: ach an fear a thruailligh a iníon, cuirfear as a riocht é i measc Iosrael uile, mar gur thug sé dá shliocht do Mhalóch, agus gur ghníomhaigh sé go mídhleathach chun í a thruailliú.
11 Agus tabhair ordú do chlann Iosrael agus spreag iad gan a n-iníonacha a thabhairt do na págánaigh, agus gan aon cheann d'iníonacha na bpágánach a thógáil dá mic, óir is gráin é seo i láthair an Tiarna.
12 Ar an gcúis seo scríobh mé duit i bhfocail an Dlí gach uile ghníomh a rinne na Seiceimigh i gcoinne Dhíne, agus conas a labhair mic Iacóib, ag rá: 'Ní thabharfaimid ár n-iníon d'fhear neamhthimpeallghearrtha; óir ba mhasla dúinn é sin.'
13 Agus is masla é d'Iosrael, dóibh siúd atá beo, agus dóibh siúd a phacaíonn iníonacha na ngintlithe; óir is neamhghlan agus gráin é seo d'Iosrael.
14 Agus ní bheidh Iosrael saor ón neamhghlaine seo má bhíonn bean chéile aici de chuid iníonacha na nGintlithe, nó má thug sí aon cheann dá hiníonacha d'fhear de chuid aon Ghintlithe.
15 Óir beidh plá ar phlá, agus mallacht ar mhallacht, agus tiocfaidh gach breithiúnas agus plá agus mallacht air: má dhéanann sé an rud seo, nó má cheilfidh sé a shúile ó na daoine a dhéanann neamhghlaine, nó ó na daoine a thruaillíonn teampall an Tiarna, nó ó na daoine a thruaillíonn a ainm naofa, (ansin) déanfar breithiúnas ar an náisiún ar fad le chéile as neamhghlaine agus as neamhghlaine an fhir seo.
16 Agus ní bheidh aon mheas ar dhuine ná ní ghlacfar torthaí agus ofrálacha agus íobairtí loiscthe agus saille óna láimh, ná cumhra milis, le glacadh leis: agus mar sin a dhéanann gach fear nó bean in Iosrael a thruaillíonn an tearmann.
17 Ar an gcúis seo d'ordaigh mé duit, ag rá: 'Tabhair fianaise don Iosrael: féach conas a bhí na Seiceimigh agus a gcuid mac: conas a tugadh iad i lámha beirt mhac Iacóib, agus gur mharaigh siad iad faoi chéasadh, agus gur measadh dóibh é mar fhíréantacht, agus tá sé scríofa síos dóibh mar fhíréantacht.'
18 Agus roghnaíodh sliocht Léiví don tsagartacht, agus le bheith ina Léivítigh, ionas go bhféadfaidís seirbhís a dhéanamh os comhair an Tiarna, mar atáimidne, i gcónaí, agus go mbeadh beannacht ar Léiví agus ar a mhic go deo; óir bhí sé díograiseach chun fíréantacht agus breithiúnas agus díoltas a chur i bhfeidhm ar gach duine a d'éirigh in aghaidh Iosrael.
19 Agus mar sin scríobhann siad mar fhianaise ina fhabhar ar na táibléid neamhaí beannacht agus fíréantacht i láthair Dé na ndaoine uile:
20 Agus cuimhnímid ar an bhfíréantacht a chomhlíon an fear le linn a shaoil, ag gach tráth den bhliain; go dtí míle glúin a thaifeadfaidh siad í, agus tiocfaidh sí chuige féin agus chuig a shliocht ina dhiaidh, agus tá sé taifeadta ar na táibléid neamhaí mar chara agus mar fhear fíréanta.
21 Scríobh mé an cuntas seo ar fad duit, agus d'ordaigh mé duit a rá le clann Iosrael, gan peaca a dhéanamh ná na horduithe a shárú ná an conradh atá ordaithe dóibh a bhriseadh, (ach) go gcomhlíonfaidís é agus go dtaifeadfaí iad mar chairde.
22 Ach má dhéanann siad cionta agus má dhéanann siad neamhghlaine ar gach slí, taifeadfar iad ar na táibléid neamhaí mar naimhde, agus scriosfar iad as leabhar na beatha, agus taifeadfar iad i leabhar na ndaoine a scriosfar agus leis na daoine a fhréamhófar as an talamh.
23 Agus an lá a mharaigh mic Iacób Seicim, scríobhadh scríbhinn ina bhfabhar ar neamh á rá gur chuir siad fíréantacht agus ionracas agus díoltas i bhfeidhm ar na peacaigh, agus scríobhadh é mar bheannacht.
24 Agus thug siad Dína, a ndeirfiúr, amach as teach Sheicim, agus ghabh siad i mbraighdeanas gach a raibh i Sheicim, a gcaoraigh agus a ndaimh agus a n-asail, agus a maoin uile, agus a dtréada uile, agus thug siad iad uile chuig Iacób a n-athair.
25 Agus cháin sé iad as an gcathair a chur faoi chois leis an gclaíomh óir bhí eagla air roimh mhuintir na tíre, na Canánaigh agus na Perizigh.
26 Agus bhí uafás an Tiarna ar na cathracha uile timpeall Sheicim, agus níor éirigh siad chun dul sa tóir ar mhic Iacób; óir thit uafás orthu.

CAIBIDIL 31

1 Agus ar an ngealach nua den mhí labhair Iacób le muintir a thí uile, ag rá: 'Glanaigí sibh féin agus athraígí bhur n-éadaí, agus éirimis agus rachaimis suas go Béitéal, áit ar thug mé gealltanas dó an lá a theith mé ó aghaidh mo dhearthár Éasau, mar bhí sé liom agus thug sé isteach sa tír seo mé i síocháin, agus cuirigí uaidh na déithe coimhthíocha atá i measc agaibh.'
2 Agus thug siad suas na déithe coimhthíocha agus an méid a bhí ina gcluasa agus a bhí ar a muineál agus na hiodail a ghoid Ráchael óna hathair Labán thug sí go hiomlán do Iacób. Agus dhóigh sé agus bhris sé ina bpíosaí iad agus scrios sé iad, agus chuir sé i bhfolach iad faoi dhair atá i dtír Sheicim.
3 Agus chuaigh sé suas ar an ngealach nua den seachtú mí go Béitéal. Agus thóg sé altóir san áit inar chodail sé, agus chuir sé suas colún ann, agus chuir sé teachtaireacht chuig a athair Íosác teacht chuige chuig a íobairt, agus chuig a mháthair Rebecca.
4 Agus dúirt Íosác: 'Lig do mo mhac Iacób teacht, agus lig dom é a fheiceáil sula bhfaighidh mé bás.'
5 Agus chuaigh Iacób chuig a athair Íosác agus chuig a mháthair Rebecca, go teach a athar Abrahám, agus thug sé beirt dá mhac leis, Léiví agus Iúdá, agus tháinig sé chuig a athair Íosác agus chuig a mháthair Rebecca.
6 Agus tháinig Rebecca amach ón túr go dtí an tosach chun Iacób a phógadh agus a chur faoi gheasa; óir bhí a spiorad athbheoite nuair a chuala sí: 'Féach, tá do mhac Iacób tagtha'; agus phóg sí é.

7 Agus chonaic sí a bheirt mhac, agus d'aithin sí iad, agus dúirt sí leis: 'An iad seo do mhic, a mhic?' agus chuir sí a barróg orthu agus phóg sí iad, agus bheannaigh sí iad, ag rá: 'Ionaibhse a bheidh sliocht Abrahám clúiteach, agus beidh sibh i bhur mbeannacht ar an talamh.'
8 Agus chuaigh Iacób isteach chuig a athair Íosác, don seomra inar luigh sé, agus a bheirt mhac leis, agus rug sé ar lámh a athar, agus chrom sé síos agus phóg sé é, agus lean Íosác de mhuineál a mhic Iacóib, agus ghuil sé ar a mhuineál.
9 Agus d'imigh an dorchadas ó shúile Íosác, agus chonaic sé beirt mhac Iacóib, Léiví agus Iúdá, agus dúirt sé: 'An iad seo do mhic, a mhic? óir is cosúil leatsa iad.'
10 Agus dúirt sé leis gurbh iad a mhic i ndáiríre iad: 'Agus chonaic tú go fírinneach gurbh iad mo mhic i ndáiríre iad'.
11 Agus tháinig siad i ngar dó, agus chas sé agus phóg sé iad agus chuir sé barróg orthu beirt le chéile.
12 Agus tháinig spiorad na fáidheoireachta anuas ina bhéal, agus rug sé ar Léiví ar a lámh dheas agus ar Iúdá ar a lámh chlé.
13 Agus chas sé ar Léiví ar dtús, agus thosaigh sé ag beannú dó ar dtús, agus dúirt leis: Go mbeannaí Dia na n-uile, Tiarna na n-aoiseanna féin, thú féin agus do chlann ar feadh na n-aoiseanna uile.
14 Agus go dtabharfadh an Tiarna mórgacht agus glóir mhór duit féin agus do do shliocht, agus go gcuirfeadh sé faoi deara go dtiocfaidh tú féin agus do do shliocht, as measc gach feola, chuige chun fónamh ina naomh mar aingil na láithreachta agus mar na naoimh. (Díreach) mar iadsan, beidh glóir, mórgacht agus naofacht ag sliocht do mhic, agus go ndéanfadh sé mór iad go deo na n-aoiseanna.
15 Agus beidh siad ina mbreithiúna agus ina bprionsaí, agus ina gceannairí ar shliocht uile chlann Iacóib; labhróidh siad focal an Tiarna i bhfíréantacht, agus tabharfaidh siad breithiúnas ar a bhreithiúnais uile i bhfíréantacht. Agus cuirfidh siad mo bhealaí in iúl do Iacób agus mo chosáin d'Iosrael. Tabharfar beannacht an Tiarna ina mbéal chun beannacht a thabhairt do shliocht uile an duine ghrámhar.
16 Thug do mháthair Léiví mar ainm ort, agus is ceart a thug sí ort; beidh tú ceangailte leis an Tiarna agus beidh tú i do chompánach do mhic Iacóib uile; bíodh a bhord agatsa, agus ith tú féin agus do mhic de; agus bíodh do bhord lán ó ghlúin go glúin, agus ná teipfidh ar do bhia go deo.
17 Agus go dtitfidh gach duine a bhfuil fuath acu duit síos os do chomhair, agus go scriosfar do naimhde go léir agus go gcaillfear iad; agus go mbeannaítear an té a bheannaíonn thú, agus go mallaítear gach náisiún a mhallaíonn thú.'
18 Agus dúirt sé le Iúdá: 'Go dtabharfaidh an Tiarna neart agus cumhacht duit chun gach duine a bhfuil fuath acu duit a shaltairt síos; beidh tú i do phrionsa, tusa agus duine de do mhic, ar mhic Iacóib; go rachaidh d'ainm agus ainm do mhic amach agus go dtrasnóidh siad gach tír agus réigiún. Ansin beidh eagla ar na págánaigh roimh do ghnúis, agus crithfidh na náisiúin uile.'
19 Beidh cabhair Iacóib ionat, agus slánú Iosrael ionat.
20 Agus nuair a shuífidh tú ar ríchathaoir onóra do fhíréantachta, beidh síocháin mhór ann do shliocht uile mhac an duine ghrámhar; go mbeannaítear an té a bheannaíonn thú, agus gach duine a bhfuil fuath aige duit agus a chuireann isteach ort agus a mhallaíonn tú, déanfar iad a fhréamhú amach agus a scriosadh ón talamh agus beidh siad mallaithe.
21 Agus ag casadh air, phóg sé arís é agus chuir sé a ghéaga ina n-ucht, agus bhí áthas mór air; óir chonaic sé mic a mhic Iacóib go fírinneach.
22 Agus chuaigh sé amach ó idir a chosa agus thit sé síos agus chrom sé síos dó, agus bheannaigh sé iad agus luigh sé ansin lena athair Íosác an oíche sin, agus d'ith agus d'ól siad le lúcháir.
23 Agus chuir sé beirt mhac Iacóib ina gcodladh, duine ar a dheis agus an duine eile ar a chlé, agus measadh é sin dó mar fhíréantacht.
24 Agus d'inis Iacób gach rud dá athair i rith na hoíche, conas a léirigh an Tiarna trócaire mhór dó, agus conas a d'éirigh leis (é) ina chuid bealaí uile, agus conas a chosain sé é ó gach olc.
25 Agus bheannaigh Íosác Dia a athar Abrahám, nár tharraing a thrócaire ná a fhíréantacht siar ó mhic a shearbhónta Íosác.
26 Agus ar maidin d'inis Iacób dá athair Íosác an mhionn a thug sé don Tiarna, agus an fhís a chonaic sé, agus go raibh altóir tógtha aige, agus go raibh gach rud réidh don íobairt a dhéanamh os comhair an Tiarna mar a thug sé, agus gur tháinig sé chun é a chur ar muin asail.
27 Agus dúirt Íosác lena mhac Iacób: 'Ní féidir liom dul leat; óir táim sean agus ní féidir liom an turas a iompar: imigh, a mhic, i síocháin; óir táim céad seasca a cúig bliain inniu; ní féidir liom taisteal a thuilleadh; cuir do mháthair (ar asal) agus lig di imeacht leat.'
28 Agus tá a fhios agam, a mhic, gur tháinig tú ar mo shon, agus go raibh an lá seo beannaithe ar a bhfaca tú mé beo, agus chonaic mé thú féin freisin, a mhic.
29 Go n-éireoidh leat agus go gcomhlíonfaidh tú an mhionn a thug tú; agus ná cuir do mhionn ar athló; óir glaofar cuntas ort maidir leis an mhionn; déan deifir anois, dá bhrí sin, í a chomhlíonadh, agus go mbeidh an té a rinne gach ní sásta, a ndearna tú an mhionn dó.'
30 Agus dúirt sé le Rebecca: 'Imigh le do mhac Iacób'; agus chuaigh Rebecca lena mac Iacób, agus Debóra léi, agus tháinig siad go Béitel.
31 Agus chuimhnigh Iacób ar an phaidir a bheannaigh a athair é féin agus a bheirt mhac, Léiví agus Iúdá, agus rinne sé lúcháir agus bheannaigh sé Dia a shinsear, Abrahám agus Íosác.
32 Agus dúirt sé: 'Anois tá a fhios agam go bhfuil dóchas síoraí agam féin, agus ag mo mhic freisin, os comhair Dé na n-uile'; agus mar sin atá sé ordaithe maidir leis an mbeirt; agus taifeadann siad é mar fhianaise shíoraí dóibh ar na táibléid neamhaí conas a bheannaigh Íosác iad.

CAIBIDIL 32

1 Agus d'fhan sé an oíche sin i mBéitéil, agus shamhlaigh Léiví gur ordaíodh agus gur rinneadh sagart de don Dia is Airde, é féin agus a mhic go deo; agus dhúisigh sé as a chodladh agus bheannaigh sé an Tiarna.
2 Agus d'éirigh Iacób go moch ar maidin, ar an gceathrú lá déag den mhí seo, agus thug sé deachúna as gach a tháinig leis, idir fhir agus eallach, idir ór agus gach soitheach agus éadaí, sea, thug sé deachúna as gach uile rud.

3 Agus sna laethanta sin, d'éirigh Ráchael torrach lena mac Beiniámin. Agus chomhaireamh Iacób a mhic uaidh suas agus thit Léiví i ngéibheann an Tiarna, agus chuir a athair éadaí na sagartachta air agus líon sé a lámha.
4 Agus ar an gcúigiú lá déag den mhí seo, thug sé ceithre dhamh déag as measc na n-eallach chuig an altóir, agus ocht reithe is fiche, agus naoi gcaora is daichead, agus seacht n-uan, agus aon mheabhair is fiche mar íobairt uileloiscthe ar altóir na híobairte, dea-bholadh binn os comhair Dé.
5 Seo a ofráil, de bharr an mhionn a thug sé go dtabharfadh sé deichiú cuid, mar aon lena n-ofrálacha torthaí agus lena n-ofrálacha deochanna.
6 Agus nuair a bhí an tine tar éis é a dhó, dhóigh sé túis ar an tine os cionn na tine, agus mar íobairt bhuíochais dhá tharbh agus ceithre reithe agus ceithre chaora, ceithre ghabhar, agus dhá chaora bliana d'aois, agus dhá mheannán gabhar; agus rinne sé amhlaidh gach lá ar feadh seacht lá.
7 Agus bhí sé féin agus a mhic uile agus a chuid fear ag ithe (seo) le lúcháir ansin ar feadh seacht lá agus ag beannú agus ag buíochas leis an Tiarna, a shaor é as a thrioblóid go léir agus a thug a mhionn dó.
8 Agus dheich sé de na hainmhithe glana uile, agus rinne sé íobairt loiscthe, ach níor thug sé na hainmhithe neamhghlana dá mhac Léiví, agus thug sé dó anamacha na ndaoine uile.
9 Agus chomhlíon Léiví oifig na sagartachta i mBéitel roimh Iacób a athair thar a dheichniúr deartháireacha, agus bhí sé ina shagart ansin, agus thug Iacób a mhionn: mar sin thug sé deachúna arís don Tiarna agus naomhaigh sé é, agus rinneadh naomh de dó.
10 Agus ar an gcúis seo tá sé ordaithe ar na táibléid neamhaí mar dhlí don deachúna arís an deachúna a ithe os comhair an Tiarna ó bhliain go bliain, san áit a roghnaítear dá ainm cónaí, agus níl aon teorainn laethanta leis an dlí seo go deo.
11 Tá an t-ordachán seo scríofa le go gcomhlíonfar é ó bhliain go bliain tríd an dara deachún a ithe os comhair an Tiarna san áit inar roghnaíodh é, agus ní fhágfar aon rud eile de ón mbliain seo go dtí an bhliain dár gcionn.
12 Óir ina bhliain féin a ithfear an síol go dtí laethanta bailiúcháin an tsíl sa bhliain, agus an fíon go dtí laethanta an fhíona, agus an ola go dtí laethanta a séasúir.
13 Agus gach a bhfágtar de agus a théann in aois, measfar é mar thruailliú: dóitear le tine é, óir is neamhghlan é.
14 Agus mar sin ithfidh siad le chéile é sa tearmann, agus ná ligfidh siad dó dul in aois.
15 Agus beidh deachúna na ndamh agus na gcaorach uile naofa don Tiarna, agus is lena shagart iad, agus íosfaidh siad iad os a chomhair ó bhliain go bliain; óir is mar sin atá ordaithe agus greanta maidir leis an deachún ar na táibléid neamhaí.
16 Agus an oíche dár gcionn, ar an dara lá is fiche den mhí seo, shocraigh Iacób an áit sin a thógáil, agus balla a chur timpeall na cúirte, agus í a naomhú agus a dhéanamh naofa go deo, dó féin agus dá chlann ina dhiaidh.
17 Agus thaispeáin an Tiarna é féin dó san oíche agus bheannaigh sé é agus dúirt leis: 'Ní Iacób a thabharfar ort, ach Iosrael a thabharfar ort.'
18 Agus dúirt sé leis arís: 'Is mise an Tiarna a chruthaigh neamh agus talamh, agus méadóidh mé thú agus cuirfidh mé iolrú mór ort, agus tiocfaidh ríthe amach uait, agus déanfaidh siad breithiúnas i ngach áit a mbeidh cos na ndaoine leagtha.'
19 Agus tabharfaidh mé do do shliocht an talamh uile atá faoi neamh, agus déanfaidh siad breithiúnas ar na náisiúin uile de réir a mianta, agus ina dhiaidh sin gheobhaidh siad seilbh ar an talamh uile agus beidh siad ina n-oidhreacht go deo.'
20 Agus chríochnaigh sé ag labhairt leis, agus chuaigh sé suas uaidh. Agus d'fhéach Iacób go dtí gur ardaigh sé suas ar neamh.
21 Agus chonaic sé i bhfís na hoíche, agus féach, aingeal ag teacht anuas ó neamh agus seacht dtáibléad ina lámha, agus thug sé iad do Iacób, agus léigh sé iad agus bhí a fhios aige gach a raibh scríofa iontu a tharlódh dó féin agus dá mhic ar feadh na haoiseanna.
22 Agus thaispeáin sé dó gach a raibh scríofa ar na táibléid, agus dúirt sé leis: 'Ná tóg an áit seo, agus ná déan tearmann síoraí de, agus ná comhnaigh anseo; óir ní hé seo an áit. Téigh go teach Abrahám d'athar agus fan le d'athair Íosác go dtí lá bhás d'athar.'
23 Óir san Éigipt gheobhaidh tú bás i síocháin, agus sa tír seo cuirfear faoi onóir thú i dtuama d'aithreacha, in éineacht le hAbrahám agus Íosác.
24 Ná bíodh eagla ort, óir mar a chonaic agus a léigh tú é, is mar sin a bheidh sé; agus scríobh síos gach rud mar a chonaic agus a léigh tú.'
25 Agus dúirt Iacób: 'A Thiarna, conas is féidir liom cuimhneamh ar gach a léigh mé agus a chonaic mé?' Agus dúirt sé leis: 'Cuirfidh mé gach ní i gcuimhne duit.'
26 Agus chuaigh sé suas uaidh, agus dhúisigh sé as a chodladh, agus chuimhnigh sé ar gach a raibh léite agus feicthe aige, agus scríobh sé síos na focail uile a raibh léite agus feicthe aige.
27 Agus cheiliúir sé lá eile ansáin, agus rinne sé íobairt air de réir gach a n-íobairt sé ar na laethanta roimhe sin, agus thug sé 'Breise' mar ainm air, óir cuireadh an lá seo leis agus thug sé 'An Fhéile' ar na laethanta roimhe sin.
28 Agus mar sin a nochtadh go raibh sé le bheith, agus tá sé scríofa ar na táibléid neamhaí: dá bhrí sin nochtadh dó go gceiliúrfadh sé é, agus é a chur le seacht lá na féile.
29 Agus tugadh 'Breise' air mar gur taifeadadh é i measc laethanta na bhféilte, de réir líon laethanta na bliana.
30 Agus san oíche, ar an tríú lá is fiche den mhí seo, fuair Debóra, altra Rebecca, bás, agus cuireadh í faoin gcathair faoi dharach na habhann, agus thug sé 'Abhainn Dhebóra' mar ainm ar an áit seo, agus 'Darach caoineadh Dhebóra' ar an darach.
31 Agus chuaigh Rebecca agus d'fhill sí ar ais chuig a teach Íosác a athair, agus chuir Iacób reithe, caoirigh agus gabhair chuici le go ndéanfadh sí béile dá athair mar a theastaigh uaidh.
32 Agus lean sé a mháthar go dtí gur shroich sé tír Chabratan, agus d'fhan sé ann.
33 Agus rug Ráchel mac san oíche, agus thug sí 'Mac mo bhróin' mar ainm air; óir d'fhulaing sí é a bhreith: ach thug a athair Beiniam mar ainm air, ar an aonú lá déag den ochtú mí sa chéad lá den séú seachtain den Iúibilé seo. [2143 AM]

34 Agus fuair Ráchael bás ansin agus cuireadh í i dtír Ephrata, is é sin Beithil, agus thóg Iacób colún ar uaigh Ráchael, ar an mbóthar os cionn a huaighe.

CAIBIDIL 33

1 Agus chuaigh Iacób agus chónaigh sé i ndeisceart Mhagdaladraef. Agus chuaigh sé chuig a athair Íosác, é féin agus a bhean chéile Léa, ar an ngealach nua den deichiú mí.
2 Agus chonaic Reuben Bilha, cailín aimsire Ráchael, coimhdeach a athar, ag folcadh in uisce in áit rúnda, agus thug sé grá di.
3 Agus d'fholaigh sé é féin san oíche, agus chuaigh sé isteach i dteach Bhilha [san oíche], agus fuair sé í ina codladh ina haonar ar leaba ina teach.
4 Agus luigh sé léi, agus dhúisigh sí agus chonaic sí, agus féach, bhí Reuben ina luí léi sa leaba, agus nocht sí imeall a clúdaigh agus rug sí air, agus ghlaoigh sí amach, agus fuair sí amach gurbh é Reuben é.
5 Agus bhí náire uirthi mar gheall air, agus scaoil sí a lámh uaidh, agus theith sé.
6 Agus chaoin sí go mór mar gheall ar an rud seo, agus níor inis sí d'aon duine é.
7 Agus nuair a d'fhill Iacób agus a d'iarr sé í, dúirt sí leis: 'Níl mé glan ar do shon, óir tá mé truaillithe i do thaobh; óir thruaill Reuben mé, agus luigh sé liom san oíche, agus bhí mé i mo chodladh, agus níor thug sé faoi deara go dtí gur nocht sé mo sciorta agus gur chodail sé liom.'
8 Agus bhí fearg mhór ar Iacób le Reúben mar gheall gur luigh sé le Bilha, mar gur nocht sé sciorta a athar.
9 Agus níor tháinig Iacób i ngar di arís mar gur thruailligh Reuben í. Agus maidir le haon fhear a nochtann sciorta a athar, is olc an-mhór a ghníomh, óir is gráin é i láthair an Tiarna.
10 Ar an gcúis seo atá scríofa agus ordaithe ar na táibléid neamhaí nach ceart d'fhear luí le bean chéile a athar, agus nach ceart dó sciorta a athar a nochtadh, óir is salach é seo: gheobhaidh siad bás le chéile go cinnte, an fear a luíonn le bean chéile a athar agus an bhean chomh maith, óir rinne siad salachar ar an talamh.
11 Agus ní bheidh aon rud neamhghlan i láthair ár nDia sa náisiún a roghnaigh sé dó féin mar sheilbh.
12 Agus arís, tá sé scríofa an dara huair: 'Mallacht ar an té a luíonn le bean chéile a athar, óir nocht sé náire a athar'; agus dúirt naoimh uile an Tiarna 'Mar sin a bhí sé; mar sin a bhí sé.'
13 Agus tusa, a Mhaois, ordaigh do chlann Iosrael an focal seo a chomhlíonadh; óir is pionós báis é; agus tá sé neamhghlan, agus níl aon leigheas ann go deo chun leigheas a dhéanamh ar son an duine a rinne seo, ach cuirfear chun báis é agus cuirfear chun báis é, agus clochfar é, agus bainfear amach é ó lár phobal ár nDia.
14 Óir ní cheadaítear d'aon duine in Iosrael a dhéanann amhlaidh fanacht beo lá amháin ar an talamh, óir is gráin agus neamhghlan é.
15 Agus ná habair siad: tugadh beatha agus maithiúnas do Reuben tar éis dó luí le bean chéile a athar, agus di freisin cé go raibh fear céile aici, agus a fear céile Iacób, a athair, fós beo.
16 Óir go dtí an t-am sin níor nochtadh an t-ordán agus an breithiúnas agus an dlí ina iomláine do chách, ach i do laethanta (nochtadh é) mar dhlí na séasúir agus na laethanta, agus mar dhlí síoraí do na glúnta síoraí.
17 Agus níl aon chríochnú laethanta ann don dlí seo, agus níl aon leorghníomh ann dó, ach ní mór iad araon a dhíbirt ó lár an náisiúin: an lá a ndearna siad é, marófar iad.
18 Agus tusa, a Mhaois, scríobh síos é d'Iosrael ionas go gcomhlíonfaidh siad é, agus go ndéanfaidh siad de réir na bhfocal seo, agus nach ndéanfaidh siad peaca chun báis; óir is é an Tiarna ár nDia an breitheamh, nach bhfuil meas aige ar dhuine agus nach nglacann le bronntanais.
19 Agus abair leo na focail seo den chonrán, ionas go n-éistfidh siad leo agus go gcomhlíonfaidh siad iad, agus go mbeidh siad ar a n-aire ina leith, agus nach scriosfar iad agus nach scriosfar iad as an talamh; óir is neamhghlaine, agus is gráine, agus is truailliú, agus is truailliú iad siúd uile a dhéanann é ar an talamh os comhair ár nDia.
20 Agus níl aon pheaca níos mó ná an striapachas a dhéanann siad ar talamh; óir is náisiún naofa don Tiarna a Dhia é Iosrael, agus náisiún oidhreachta, agus náisiún sagartúil agus ríoga agus mar sheilbh (dó féin); agus ní bheidh a leithéid d'neaghlaine le feiceáil i measc an náisiúin naofa.
21 Agus sa tríú bliain den séú seachtain seo [2145 AM] chuaigh Iacób agus a mhic uile agus chónaigh siad i dteach Abrahám, in aice le hÍosác a athair agus Rebecca a mháthair.
22 Agus seo iad ainmneacha mhac Iacóib: Reúben an chéadghin, Simeon, Léiví, Iúdá, Íosácar, Sebúlon, mic Léa; agus mic Ráchael, Iósaef agus Beiniáim; agus mic Bhilha, Dan agus Naftáilí; agus mic Zilpa, Gad agus Áiséar; agus Dína, iníon Léa, aoniníon Iacóib.
23 Agus tháinig siad agus chrom siad iad féin d'Íosác agus do Rebecca, agus nuair a chonaic siad iad, bheannaigh siad Iacób agus a mhic uile, agus rinne Íosác áthas mór, óir chonaic sé mic Iacóib, a mhac ab óige, agus bheannaigh sé iad.

CAIBIDIL 34

1 Agus sa séú bliain den tseachtain seo den cheathrú bliain is daichead seo [2148 AM] chuir Iacób a mhic chun a gcuid caorach a féarach, agus a shearbhóntaí leo go féarach Sheicim.
2 Agus chruinnigh seacht rí na nAmórach le chéile ina gcoinne, le go marófaí iad, ag dul i bhfolach faoi na crainn, agus le go nglacfaidís a gcuid eallach mar chreiche.
3 Agus bhí Iacób agus Léiví agus Iúdá agus Iósaef sa teach lena n-athair Íosác; óir bhí a spiorad cráite, agus ní fhéadfaidís imeacht uaidh: agus ba é Beiniámin an duine ab óige, agus dá bhrí sin d'fhan sé lena athair.
4 Agus tháinig rí(í) Taphu agus rí(í) Aresa, agus rí(í) Seragan, agus rí(í) Selo, agus rí(í) Ghaas, agus rí Bethoron, agus rí Ma'anisakir, agus gach duine a chónaíonn sna sléibhte seo (agus) a chónaíonn sna coillte i dtír Chanán.
5 Agus d'fhógair siad seo do Iacób ag rá: 'Féach, tá ríthe na nAmórach tar éis do mhic a thimpeallú, agus a dtréada a chreach.'
6 Agus d'éirigh sé as a theach, é féin agus a thriúr mac agus seirbhísigh uile a athar, agus a shearbhóntaí féin, agus

chuaigh sé ina gcoinne le sé mhíle fear, a raibh claímhte á n-iompar acu.
7 Agus mharaigh sé iad i bpáirc Sheicim, agus lean sé iad siúd a theith, agus mharaigh sé iad le faobhar an chlaímh, agus mharaigh sé 'Aresa agus Taphu agus Saregan agus Selo agus 'Amanisakir agus Ga[ga]'as, agus d'aisghabh sé a thréada.
8 Agus bhuaigh sé orthu, agus chuir sé cáin orthu ionas go n-íocfaidís cáin leis, cúig thoradh a dtíre, agus thóg sé Robel agus Tamnatares.
9 Agus d'fhill sé i síocháin, agus rinne sé síocháin leo, agus bhí siad ina seirbhísigh aige, go dtí an lá a chuaigh sé féin agus a mhic síos go dtí an Éigipt.
10 Agus sa seachtú bliain den tseachtain seo [2149 AM] chuir sé Iósaef óna theach go dtí talamh Shechem chun eolas a fháil faoi leas a dheartháireacha, agus fuair sé iad i dtír Dothan.
11 Agus rinne siad feall air, agus rinne siad comhcheilg ina choinne chun é a mharú, ach ar athraíodh a n-intinn, dhíol siad é le ceannaithe Ismaelíteacha, agus thug siad síos go dtí an Éigipt é, agus dhíol siad é le Potifar, coillteán Pharao, príomhchócairí, sagart chathair Elew.
12 Agus mharaigh mic Iacób meannán, agus thum siad cóta Iósaef san fhuil, agus chuir siad chuig a n-athair Iacób é ar an deichiú lá den seachtú mí.
13 Agus chaoin sé an oíche sin ar fad, óir thug siad chuige é tráthnóna, agus tháinig fiabhras air le brón faoina bhás, agus dúirt sé: 'D'ith beithíoch olc Iósaef'; agus bhí gach duine dá theaghlach ag caoineadh leis an lá sin, agus bhí siad ag caoineadh agus ag caoineadh leis an lá sin ar fad.
14 Agus d'éirigh a mhic agus a iníon chun sólás a thabhairt dó, ach dhiúltaigh sé sólás a ghlacadh ar son a mhic.
15 Agus an lá sin chuala Bilhah go raibh Iósaef tar éis bháis, agus fuair sí bás ag caoineadh a bhuartha, agus bhí sí ina cónaí i Qafráit, agus fuair Dinah, a iníon, bás freisin tar éis bhás Iósaef.
16 Agus tháinig na trí chaoineadh seo ar Iosrael i mí amháin. Agus chuir siad Bilha os comhair uaigh Ráchael, agus chuir siad Dinah a iníon ann freisin.
17 Agus bhrón sé Iósaef bliain amháin, agus níor stad sé, óir dúirt sé, 'Lig dom dul síos go dtí an uaigh ag caoineadh mo mhic'.
18 Ar an gcúis seo, tá sé ordaithe do chlann Iosrael iad féin a phianadh ar an deichiú lá den seachtú mí - an lá a tháinig an scéala a chuir caoineadh air faoi Iósaef chuig a athair Iacób - go ndéanfaidís leorghníomh ar a son féin air sin le gabhar óg ar an deichiú lá den seachtú mí, uair sa bhliain, as a bpeacaí; óir bhí grá a n-athar do Iósaef a mhac cráite acu.
19 Agus tá an lá seo ordaithe chun go ndéanfaidís brón air as a bpeacaí, agus as a gcuid cionta uile agus as a gcuid earráidí uile, ionas go bhféadfaidís iad féin a ghlanadh an lá sin uair sa bhliain.
20 Agus tar éis bhás Iósaef, ghlac mic Iacóib mná dóibh féin. Ada ainm bhean Reúbaen; agus Adlbaa, Canánach ainm bhean Shimeon; agus Melka ainm bhean Léiví, d'iníonacha Aram, de shliocht mhac Terah; agus Betasuel, Canánach ainm bhean Iúdá; agus Hezaqa ainm bhean Íosácar; agus Niiman ainm bhean Zabulon; agus Egla ainm bhean Dhán; agus Rasuu as an Measapotaim ainm bhean Naftali; agus Maka ainm bhean Gad; agus Ijona ainm bhean Áiséar; agus Asenath, an Éigipteach ainm bhean Iósaef; agus Ijasaka ainm bhean Bheniamin.
21 Agus rinne Simeon aithrí, agus ghlac sé an dara bean chéile ón Mesopotamia mar a dheartháireacha.

CAIBIDIL 35

1 Agus sa chéad bhliain den chéad seachtain den chúigiú Iúibilé is daichead [2157 AM] ghlaoigh Rebecca ar Iacób, a mac, agus d'ordaigh sí dó maidir lena athair agus maidir lena dheartháir, onóir a thabhairt dóibh ar feadh a shaoil.
2 Agus dúirt Iacób: 'Déanfaidh mé gach a bhfuil ordaithe agat dom; óir beidh an rud seo ina onóir agus ina mhórgacht dom, agus ina fhíréantacht i láthair an Tiarna, ionas go dtabharfainn onóir dóibh.'
3 Agus tusa freisin, a mháthair, tá a fhios agat ó rugadh mé go dtí an lá seo, mo ghníomhartha uile agus gach a bhfuil i mo chroí, go bhfuil dea-smaoineamh agam i gcónaí faoi gach rud.
4 Agus conas nach ndéanfainn an rud seo a d'ordaigh tú dom, onóir a thabhairt do m'athair agus do mo dheartháir!
5 Inis dom, a mháthair, cén claonadh a chonaic tú ionam agus tiontóidh mé uaidh, agus beidh trócaire orm.'
6 Agus dúirt sí leis: 'A mhic, ní fhaca mé ionat aon mhí-iompar ar feadh mo shaoil ach gníomhartha díreacha. Agus fós inseoidh mé an fhírinne duit, a mhic: gheobhaidh mé bás i mbliana, agus ní mhairfidh mé i mbliana i mo shaol; óir chonaic mé i mbrionglóid lá mo bháis, nach mairfinn thar céad caoga a cúig bliain: agus féach, tá laethanta mo shaoil iomlána críochnaithe agam.'
7 Agus rinne Iacób gáire faoi bhriathra a mháthar, óir dúirt a mháthair leis go raibh sí le bás a fháil; agus bhí sí ina suí os a chomhair agus í lán a neart, agus ní raibh sí lag ina neart; óir théadh sí isteach agus amach agus chonaic sí, agus bhí a fiacla láidir, agus ní raibh aon ghalar uirthi le linn a saoil.
8 Agus dúirt Iacób léi: 'Is beannaithe mé, a mháthair, má bhíonn mo laethanta ag druidim le laethanta do shaoil, agus má fhanann mo neart liom mar do neart féin: agus ní bhfaighidh tú bás, óir tá tú ag magadh liom faoi do bhás.'
9 Agus chuaigh sí isteach go hÍosác agus dúirt sí leis: 'Aon achainí amháin atá á déanamh agam ort: tabhair mionn do Éasau nach ndéanfaidh sé dochar do Iacób, ná nach ndéanfaidh sé tóir air le naimhdeas; óir is eol duit smaointe Éasau go bhfuil siad claonta óna óige, agus nach bhfuil aon mhaitheas ann; óir tá fonn air é a mharú tar éis do bháis.'
10 Agus tá a fhios agat gach a ndearna sé ó chuaigh a dheartháir Iacób go Harán go dtí an lá inniu: conas a thréig sé sinn lena chroí go hiomlán, agus gur rinne sé olc orainn; ghabh sé do thréada leis féin, agus thug sé do chuid maoine go léir leis ó do chomhair.
11 Agus nuair a d'impíomar agus a d'impíomar air ar son ár gcuid féin, rinne sé amhlaidh mar dhuine a bhí ag déanamh trua dúinn.
12 Agus tá sé searbh i do choinne mar gheall gur bheannaigh tú Iacób do mhac foirfe agus ionraic; óir níl aon olc ann ach maitheas amháin, agus ó tháinig sé ó Haran go dtí an lá inniu níor ghoid sé aon rud uainn, óir tugann sé gach rud dúinn ina am i gcónaí, agus bíonn áthas air lena chroí go léir nuair a ghlacaimid óna lámha agus nuair a bheannaíonn sé sinn, agus níor scar sé linn ó tháinig sé ó

Haran go dtí an lá inniu, agus fanann sé linn i gcónaí sa bhaile ag tabhairt onóra dúinn.
13 Agus dúirt Íosác léi: 'Tá a fhios agamsa freisin gníomhartha Iacóib atá linn, go dtugann sé onóir dúinn ó chroí go hiomlán; ach bhí grá agam d'Easau roimhe seo níos mó ná do Iacób, mar gurbh é an chéadghin é; ach anois is mó an grá atá agam do Iacób ná d'Easau, óir rinne sé go leor drochghníomhartha, agus níl aon fhíréantacht ann, óir is éagóir agus foréigean a bhealaí uile, [agus níl aon fhíréantacht timpeall air.]
14 Agus anois tá mo chroí cráite mar gheall ar a ghníomhartha go léir, agus níl sé féin ná a shliocht le slánú, óir is iadsan a scriosfar ón talamh agus a dhíbirtfear ó faoi neamh, óir thréig sé Dia Abrahám agus chuaigh sé i ndiaidh a mhná céile agus i ndiaidh a neamhghlaine agus i ndiaidh a n-earráide, é féin agus a chlann.
15 Agus iarrann tú orm é a chur faoi mhionn nach maróidh sé Iacób a dheartháir; fiú má mhionnaíonn sé nach gcloífidh sé lena mhionn, agus nach ndéanfaidh sé maith ach olc amháin.
16 Ach má tá fonn air Iacób, a dheartháir, a mharú, tabharfar i lámha Iacóib é, agus ní éalóidh sé óna lámha, [óir rachaidh sé síos ina lámha.]
17 Agus ná bíodh eagla ort ar son Iacóib; óir is mór agus cumhachtach agus onórach caomhnóir Iacóib, agus moltar níos mó é ná caomhnóir Éasau.'
18 Agus chuir Rebeca fios ar Éasau agus ghlaoigh sí air. Tháinig sé chuici agus dúirt sí leis: "Tá achainí le déanamh agam ort, a mhic, agus geall go ndéanfaidh tú í, a mhic."
19 Agus dúirt sé: 'Déanfaidh mé gach a ndéarfaidh tú liom, agus ní dhiúltóidh mé do d'iarratas.'
20 Agus dúirt sí leis: 'Iarraim ort an lá a gheobhaidh mé bás, go nglacfaidh tú isteach mé agus go n-adhlaicfidh tú mé in aice le Sárá, máthair d'athar, agus go mbeidh grá agatsa agus ag Iacób dá chéile agus nach mbeidh olc ag teastáil ó cheachtar acu in aghaidh a chéile, ach grá frithpháirteach amháin, agus (mar sin) go n-éireoidh libh, a mhic, agus go mbeidh onóir agaibh i lár na tíre, agus ní bheidh aon namhaid sásta fúibh, agus beidh sibh i bhur mbeannacht agus i bhur dtrócaire i súile na ndaoine uile a bhfuil grá acu daoibh.'
21 Agus dúirt sé: 'Déanfaidh mé gach a ndúirt tú liom, agus cuirfidh mé thú an lá a gheobhaidh tú bás in aice le Sárá, máthair m'athar, mar a bhí tú ag iarraidh go mbeadh a cnámha in aice le do chnámha féin.'
22 Agus gráfaidh mé Iacób, mo dheartháir, thar aon rud eile; óir níl deartháir agam ar domhan ach é amháin: agus ní fiúntas mór é sin domsa má ghráím é; óir is é mo dheartháir é, agus cuireadh sinn le chéile i do chorp, agus tháinig muid amach le chéile as do bhroinn, agus mura ngráím mo dheartháir, cé a ghráfaidh mé?
23 Agus impímse ort Iacób a spreagadh i mo leith féin agus i leith mo mhic, óir tá a fhios agam go cinnte go mbeidh sé ina rí orm féin agus ar mo mhic, óir an lá a bheannaigh m'athair é, rinne sé níos airde de agus níos ísle mise.
24 Agus mionnaím duit go dtabharfaidh mé grá dó, agus nach mbeidh fonn orm olc a dhéanamh ina choinne ar feadh laethanta mo shaoil ach maith amháin.'
25 Agus thug sé mionn di maidir leis an ábhar seo go léir. Agus ghlaoigh sí ar Iacób os comhair shúile Éasau, agus thug sí ordú dó de réir na bhfocal a dúirt sí le hÉasau.
26 Agus dúirt sé: 'Déanfaidh mé do thoil; creid dom nach dtiocfaidh aon olc uaimse ná ó mo mhic in aghaidh Éasau, agus ní bheidh mé ar dtús in aon rud ach amháin i ngrá.'
27 Agus d'ith agus d'ól siad, í féin agus a mic an oíche sin, agus fuair sí bás, trí bliana d'aois agus seachtain agus bliain d'aois, an oíche sin, agus chuir a beirt mhac, Éasau agus Iacób, í san uaimh dhúbailte in aice le Sárá, máthair a n-athar.

CAIBIDIL 36

1 Agus sa séú bliain den tseachtain seo [2162 AM] ghlaoigh Íosác ar a bheirt mhac Éasau agus Iacób, agus tháinig siad chuige, agus dúirt sé leo: 'A mhic, táim ag dul ar shlí m'athar, go dtí an teach síoraí ina bhfuil m'athar.
2 Dá bhrí sin, adhlaic mé in aice le m'athair Abrahám, sa pháirc dhúbailte i bpáirc Eafrón an Hiteach, áit ar cheannaigh Abrahám uaigh le hadhlacadh inti; san uaigh a thochail mé dom féin, adhlaic mé ansin.
3 Agus seo a ordaím daoibh, a chlann mhac, go ndéanfá fíréantacht agus ionracas ar an talamh, ionas go dtabharfaidh an Tiarna oraibh gach a ndúirt an Tiarna a dhéanfadh sé le hAbrahám agus lena shliocht.
4 Agus gráigí a chéile, a mhic, bhur ndeartháireacha mar fhear a bhfuil grá aige dá anam féin, agus iarradh gach duine an rud a fhéadfadh a bheith chun leasa dá dheartháir, agus gníomhaigh le chéile ar an talamh; agus gráigí a chéile mar a n-anamacha féin.
5 Agus maidir le ceist na n-íodal, ordaím agus tabharaim rabhadh daoibh iad a dhiúltú agus fuath a bheith agaibh dóibh, agus gan grá a thabhairt dóibh, óir tá siad lán de mheabhlaireacht dóibh siúd a adhrann iad agus dóibh siúd a umhlaíonn dóibh.
6 Cuimhnigh, a chlann mhac, ar an Tiarna Dia Abrahám bhur n-athar, agus ar an gcaoi ar adhraigh mise é agus ar an gcaoi ar sheirbheáil mé é i bhfíréantacht agus i lúcháir, ionas go ndéanfadh sé sibh a iolrú agus bhur síol a mhéadú mar réaltaí neimhe, agus go mbunódh sé sibh ar an talamh mar phlanda na fíréantachta nach mbainfear as ó ghlúin go glúin go glúin go brách.
7 Agus anois cuirfidh mé mionn mór oraibh - óir níl aon mhionn níos mó ná é faoin ainm glórmhar agus onórach agus mór agus galánta agus iontach agus cumhachtach, a chruthaigh na flaithis agus an talamh agus gach ní le chéile - go mbeidh eagla oraibh roimhe agus go n-adhróidh sibh é.
8 Agus go mbeidh grá agus fíréantacht ag gach duine dá dheartháir, agus nach mbeidh fonn ar aon duine olc a dhéanamh in aghaidh a dhearthár as seo amach go deo, i rith bhur saoil, ionas go n-éireoidh libh i bhur ngníomhartha uile agus nach scriosfar sibh.
9 Agus má cheapann ceachtar agaibh olc in aghaidh a dhearthár, bíodh a fhios agaibh go dtitfidh gach duine a cheapann olc in aghaidh a dhearthár ina láimh feasta, agus go scriosfar as talamh na mbeo é, agus go scriosfar a shliocht ó faoi neamh.
10 Ach lá na suaiteachta agus an mhasla agus na feirge agus na feirge, le tine lasrach loiscneach mar a dhóigh sé Sodom, mar an gcéanna dófaidh sé a thalamh agus a chathair agus gach a bhfuil leis, agus scriosfar amach as leabhar smacht leanaí na ndaoine é, agus ní thaifeadfar é i leabhar na beatha, ach san rud atá ceaptha chun scriosta,

agus imeoidh sé i ngearradh síoraí; ionas go ndéanfar a gcáineadh a athnuachan i gcónaí i ngráin agus i ngearradh agus i bhfeirg agus i bpian agus i bhfeirg agus i bplá agus i ngalar go deo.
11 Deirim agus tugann mé fianaise daoibh, a chlann mhac, de réir an bhreithiúnais a thiocfaidh ar an té ar mian leis dochar a dhéanamh dá dhearthair.
12 Agus roinn sé a chuid maoine go léir eatarthu beirt an lá sin agus thug sé an chuid ba mhó don chéadghin, agus an túr agus gach a raibh timpeall air, agus gach a raibh ag Abrahám ag Tobar na Mionn.
13 Agus dúirt sé: 'Tabharfaidh mé an chuid is mó seo don chéadghin.'
14 Agus dúirt Éasau, 'Dhíol mé le Iacób agus thug mé mo cheart breithe do Iacób; tugadh dó é, agus níl focal amháin le rá agam faoi, óir is leis é.'
15 Agus dúirt Íosác, Go raibh beannacht oraibh, a mhic, agus ar bhur sliocht inniu, óir thug sibh suaimhneas dom, agus níl mo chroí cráite faoin gceart breithe, ar eagla go ndéanfá olc dá bharr.
16 Go mbeannaí Dia is Airde an fear a oibríonn an fhíréantacht, é féin agus a shliocht go deo na ndeor.
17 Agus chríochnaigh sé ag tabhairt orduithe dóibh agus ag beannú dóibh, agus d'ith agus d'ól siad le chéile os a chomhair, agus bhí áthas air mar go raibh aon intinn eatarthu, agus d'imigh siad uaidh agus scíth siad an lá sin agus chodail siad.
18 Agus chodail Íosác ar a leaba an lá sin ag lúcháir; agus chodail sé an codladh síoraí, agus fuair sé bás céad ochtó bliain d'aois. Chomhlíon sé cúig seachtaine is fiche agus cúig bliana; agus chuir a bheirt mhac Éasau agus Iacób é.
19 Agus chuaigh Éasau go tír Eadom, go sléibhte Sheír, agus chónaigh sé ann.
20 Agus chónaigh Iacób i sléibhte Heabrón, i dtúr thír eachtraíochta a athar Abrahám, agus adhraigh sé an Tiarna le croí uile agus de réir na n-orduithe infheicthe de réir mar a roinn sé laethanta a ghlúin.
21 Agus fuair Léa a bhean chéile bás sa cheathrú bliain den dara seachtain den chúigiú bliain is daichead Iúibilé, [2167 AM] agus chuir sé í sa uaimh dhúbailte in aice le Rebecca a mháthar ar thaobh na láimhe clé d'uaigh Shárá, máthair a athar.
22 agus tháinig a mic uile agus a mhic féin chun caoineadh a dhéanamh ar Léa a bhean chéile leis agus chun sólás a thabhairt dó fúithi, óir bhí sé ag caoineadh í mar gur ghráigh sé í go mór tar éis bhás a deirféar Ráchael;
23 óir bhí sí foirfe agus ionraic ina bealaí uile agus thug sí onóir do Iacób, agus i rith a ré ar fad a mhair sí leis níor chuala sé focal garbh óna béal, óir bhí sí cineálta agus síochánta agus ionraic agus onórach.
24 Agus chuimhnigh sé ar a gníomhartha uile a rinne sí le linn a saoil agus chaoin sé go mór í; óir bhí grá aige di le a chroí uile agus le a anam uile.

CAIBIDIL 37

1 Agus an lá a fuair Íosác athair Iacóib agus Éasau bás, [2162 AM] chuala mic Éasau gur thug Íosác cuid an fhir ba shine dá mhac ab óige Iacób agus bhí fearg mhór orthu.
2 Agus rinne siad achrann lena n-athair, ag rá, 'Cén fáth ar thug d'athair cuid an fhir ba shine do Iacób agus gur sháraigh sé tusa, cé gur tusa an fear ba shine agus Iacób an fear ba óige?'
3 Agus dúirt sé leo, 'Mar gur dhíol mé mo cheart breithe le Iacób ar bheagán lintilí, agus an lá a chuir m'athair mé ag fiach agus ag gabháil agus ag tabhairt rud éigin dó le hithe agus le beannú dom, tháinig sé le cleas agus thug sé bia agus deoch do m'athair, agus bheannaigh m'athair é agus chuir sé faoi a láimh mé.'
4 Agus anois tá ár n-athair tar éis sinn a chur faoi mhionn, mise agus seisean, nach ndéanfaimid olc a cheapadh le chéile, i gcoinne a dhearthár, agus go leanfaimid orainn i ngrá agus i síochán gach duine lena dhearthair agus nach ndéanfaimid ár mbealaí a thruailliú.'
5 Agus dúirt siad leis, 'Ní éistfimid leat síocháin a dhéanamh leis; óir is mó ár neart ná a neart, agus is cumhachtaí muid ná é; rachaimid ina choinne agus maróimid é, agus scriosfaimid é féin agus a mhic. Agus mura rachaidh tú linn, déanfaimid dochar duitse freisin.'
6 Éist linn anois: Cuirfimid fios go hAram agus go Filistín agus go Móáb agus go hAmón, agus roghnóimis fir dhíograiseacha chun catha, agus rachaimis ina choinne agus cuirimis cath leis, agus scriosaimis den talamh é sula neartóidh sé.'
7 Agus dúirt a n-athair leo, 'Ná téigí agus ná déanaigí cogadh leis ar eagla go dtitfidh sibh roimhe.'
8 Agus dúirt siad leis, 'Seo freisin do ghnáthghníomhartha ó d'óige go dtí an lá inniu, agus tá tú ag cur do mhuineál faoina chuing.'
9 Ní éistfimid leis na focail seo.' Agus chuir siad teachtairí go hAram, agus go hAduram chuig cara a n-athar, agus d'fhostaigh siad leo míle fear cogaidh, fir chogaidh roghnaithe.
10 Agus tháinig míle fear roghnaithe chucu ó Mhóáb agus ó chlann Ammon, an dream a fuair fostaíocht, agus míle fear cogaidh roghnaithe ó Fhilistín, agus míle fear cogaidh roghnaithe ó Eadóm agus ó na Horaigh, agus fear cogaidh cumhachtach ó na Citigh.
11 Agus dúirt siad lena n-athair: "Imigh leo agus treoraigh iad, nó maróimid thú."
12 Agus líonadh é le feirg agus le fearg nuair a chonaic sé go raibh a mhic á chur iallach air dul rompu chun iad a threorú i gcoinne a dhearthár Iacóib.
13 Ach ina dhiaidh sin chuimhnigh sé ar an olc go léir a bhí i bhfolach ina chroí i gcoinne a dhearthár Iacóib; agus níor chuimhin leis an mionn a thug sé dá athair agus dá mháthair nach ndéanfadh sé aon olc a cheapadh i rith a shaoil i gcoinne a dhearthár Iacóib.
14 Agus in ainneoin seo go léir, ní raibh a fhios ag Iacób go raibh siad ag teacht ina choinne chun catha, agus bhí sé ag caoineadh Léa, a bhean chéile, go dtí gur tháinig siad an-ghar don túr le ceithre mhíle laoch agus fear cogaidh roghnaithe.
15 Agus chuir fir Heabrón teachtaireacht chuige á rá, 'Féach, tá do dhearthair tagtha i do choinne, chun troid leat, le ceithre mhíle fear atá crioslaithe leis an gclaíomh, agus sciatha agus airm á n-iompar acu'; óir ba mhó an grá a bhí acu do Iacób ná d'Esau. Mar sin a d'inis siad dó; óir ba fhear níos flaithiúla agus níos trócaireach é Iacób ná Ésau.
16 Ach ní chreidfeadh Iacób go dtí gur tháinig siad an-ghar don túr.

17 Agus dhún sé geataí an túir; agus sheas sé ar na ballaí cosanta agus labhair sé lena dheartháir Éasau agus dúirt sé, 'Is uasal an sólás a thug tú dom i ndiaidh mo mhná céile atá tar éis bháis. An é seo an mionn a mhionnaigh tú do d'athair agus arís do do mháthair sular bhásaigh siad? Bhris tú an mionn, agus an nóiméad a mhionnaigh tú do d'athair, cuireadh daoradh ort.'
18 Ansin d'fhreagair Éasau agus dúirt leis, 'Níl aon mhionn fíréantachta ag clann na ndaoine ná ag beithígh na talún, agus trí mhionn a thabhairt, mhionnaigh siad (mionn bailí) go deo; ach gach lá ceapann siad olc in aghaidh a chéile, agus conas a d'fhéadfadh gach duine a namhaid agus a naimhde a mharú.'
19 Agus beidh fuath agat domsa agus do mo chlann go deo. Agus níl aon cheangal bráithreachais le cloí leat.
20 Éist leis na focail seo a dhearbhaím duit, Má bhíonn an torc in ann a chraiceann a athrú agus a chuid guairí a dhéanamh chomh bog le olann, Nó má bhíonn sé in ann adharca a chur ag fás ar a cheann cosúil le adharca fia nó caorach, ansin coimeádfaidh mé ceangal na bráithreachais leat, Agus má scar na cíocha óna máthair, óir ní raibh tú i do dheartháir domsa.
21 Agus má dhéanann na mac tíre síocháin leis na huain ionas nach n-íosfaidh siad ná nach ndéanfaidh siad foréigean orthu, Agus má tá a gcroíthe i dtreo leo ar mhaithe le dea-rud, Ansin beidh síocháin i mo chroí i do leith.
22 Agus má thagann an leon chun bheith ina chara don damh agus má dhéanann sé síocháin leis, agus má cheanglaítear faoi aon chuing amháin é leis agus má threabann sé leis, ansin déanfaidh mé síocháin leat.
23 Agus nuair a bhánn an fiach dubh mar an raza, ansin bíodh a fhios agat gur ghráigh mé thú, agus go ndéanfaidh mé síocháin leat, go ndíbreofar thú féin, agus go ndíbreofar do mhic féin, agus ní bheidh aon síocháin ann duit.'
24 Agus nuair a chonaic Iacób go raibh sé chomh mí-mhodhúil sin ina leith lena chroí, agus lena anam go léir, gur mhaith leis é a mharú, agus gur tháinig sé ag preabadh cosúil leis an torc fiáin a thagann ar an tsleá a thollann agus a mharaíonn é, agus nach gcúlaíonn uaidh;
25 Ansin labhair sé lena chuid féin agus lena shearbhóntaí go ndéanfaidís ionsaí air féin agus ar a chompánaigh uile.

CAIBIDIL 38

1 Agus ina dhiaidh sin labhair Iúdá le Iacób, a athair, agus dúirt leis: 'Lúb do bhogha, a athair, agus seol amach do shaigheada agus caith an namhaid síos agus maraigh an namhaid; agus go mbeadh an chumhacht agat, óir ní mharóimid do dheartháir, óir is cosúil leatsa é, agus is cosúil leatsa é lig dúinn an onóir seo a thabhairt dó.'
2 Ansin lúb Iacób a bhogha agus chuir sé an tsaighead amach agus bhuail sé Éasau a dheartháir (ar a chíoch dheas) agus mharaigh sé é.
3 Agus scaoil sé saighead amach arís agus bhuail sé Adorán an tAramach ar an gcliabh chlé, agus thiomáin sé siar é agus mharaigh sé é.
4 Ansin chuaigh mic Iacóib amach, iad féin agus a seirbhísigh, ag roinnt iad féin ina gcuideachtaí ar cheithre thaobh an túir.
5 Agus chuaigh Iúdá chun tosaigh, agus Naftali agus Gad leis agus caoga seirbhíseach leis ar thaobh theas an túir, agus mharaigh siad gach a bhfuair siad rompu, agus níor éalaigh aon duine acu.
6 Agus chuaigh Léiví, Dan agus Áiséar amach ar thaobh thoir an túir, agus caoga fear leo, agus mharaigh siad fir laochra Mhóáb agus Amón.
7 Agus chuaigh Reuben, Íosácar agus Sebúlon amach ar thaobh thuaidh an túir, agus caoga fear leo, agus mharaigh siad fir laochra na bhFilistíneach.
8 Agus chuaigh Simeon agus Benjamin agus Enoch mac Reuben amach ar thaobh thiar an túir, agus caoga fear leo, agus mharaigh siad ceithre chéad fear, laochra cróga, in Éadom agus in Horaigh; agus theith sé chéad, agus theith ceathrar de mhic Éasau leo, agus d'fhág siad a n-athair marbh, mar a thit sé ar an gcnoc atá in Adúram.
9 Agus lean mic Iacób iad go sléibhte Seír. Agus chuir Iacób a dheartháir ar an gcnoc atá in Adúram, agus d'fhill sé ar a theach.
10 Agus chuir clann Iacóib brú mór ar chlann Éasau i sléibhte Sheír, agus chrom siad a muineál ionas gur tháinig siad chun bheith ina sclábhaithe ag clann Iacóib.
11 Agus chuir siad fios chuig a n-athair (le fiosrú) an ndéanfaidís síocháin leo nó an marófaí iad.
12 Agus chuir Iacób teachtaireacht chuig a mhic á rá leo síocháin a dhéanamh, agus rinne siad síocháin leo, agus chuir siad cuing na daoirse orthu, ionas go n-íocfaidís ómós do Iacób agus dá mhic i gcónaí.
13 Agus lean siad orthu ag tabhairt ómóis do Iacób go dtí an lá a chuaigh sé síos go dtí an Éigipt.
14 Agus níor scaoileadh clann Éadom ón gcuing daoirse a chuir dháréag mac Iacóib orthu go dtí an lá inniu.
15 Agus seo iad na ríthe a bhí i réim in Eadóm sular tháinig aon rí i réim ar chlann Iosrael i dtír Eadóm.
16 Agus bhí Balac mac Bheoir i réim in Eadom, agus Danaba ainm a chathrach.
17 Agus fuair Balac bás, agus tháinig Ióbáb mac Zára ó Bhosar i réim ina áit.
18 Agus fuair Ióbáb bás, agus tháinig Asam ó thír Teman i réim ina áit.
19 Agus fuair Asam bás, agus tháinig Adat mac Bharad, a mharaigh Midian i réimse Mhóáb, i réim ina áit, agus Abít ab ainm dá chathair.
20 Agus fuair Adath bás, agus tháinig Salman ó Amaseqa i réim ina áit.
21 Agus fuair Salman bás, agus tháinig Saul ó Ra'abot (cois na habhann) i réim ina áit.
22 Agus fuair Saul bás, agus tháinig Baelunan mac Achbor i réim ina áit.
23 Agus fuair Ba'elunan mac Achbor bás, agus tháinig Adath i réim ina áit, agus Maitabith, iníon Matarat, iníon Metabedzaab, ab ainm dá bhean chéile.
24 Seo iad na ríthe a bhí i réim i dtír Eadóm.

CAIBIDIL 39

1 Agus d'fhan Iacób i dtír choigríche a athar i dtír Chanán. Seo iad ginealaigh Iacóib.
2 Agus bhí Iósaef seacht mbliana déag d'aois nuair a thug siad síos go tír na hÉigipte é, agus cheannaigh Potifar, coillteán de chuid Fharó, an príomhchócaire, é.

3 Agus chuir sé Iósaef i gceannas ar a theach uile agus tháinig beannacht an Tiarna ar theach an Éigiptigh mar gheall ar Iósaef, agus thug an Tiarna rath dó i ngach a ndearna sé.
4 Agus chuir an tÉigipteach gach rud i lámha Iósaef; óir chonaic sé go raibh an Tiarna leis, agus go raibh an Tiarna ag tabhairt rath dó i ngach a ndearna sé.
5 Agus bhí cuma álainn ar Iósaef, agus thóg bean a mháistir a súile agus chonaic sí Iósaef, agus thug sí grá dó agus impigh sí air luí léi.
6 Ach níor thug sé suas a anam, agus chuimhnigh sé ar an Tiarna agus ar na focail a léigh Iacób a athair as measc bhriathra Abrahám, nach ndéanfadh fear striapachas le bean a bhfuil fear céile aici; go bhfuil pionós an bháis ordaithe dó sna flaithis os comhair an Dé is Airde, agus go dtaifeadfar an peaca ina choinne sna leabhair shíoraí i gcónaí os comhair an Tiarna.
7 Agus chuimhnigh Iósaef ar na focail seo agus dhiúltaigh sé luí léi.
8 Agus d’impigh sí air ar feadh bliana, ach dhiúltaigh sé agus níor éistfeadh sé léi.
9 Ach chuir sí a barróg air agus choinnigh sí go daingean é sa teach d’fhonn é a chur iallach luí léi, agus dhún sí doirse an tí agus choinnigh sí go daingean é; ach d’fhág sé a éadaí ina lámha agus bhris sé tríd an doras agus theith sé amach óna láthair.
10 Agus chonaic an bhean nach raibh sé chun luí léi, agus cháin sí é i láthair a thiarna, ag rá, ‘Bhí do sheirbhíseach Eabhraiseach, a bhfuil grá agat dó, ag iarraidh mé a bhrú chun luí liom; agus nuair a thóg mé mo ghlór suas, theith sé agus d’fhág sé a éadaí i mo lámha nuair a bhí mé á shealbhú, agus bhris sé isteach sa doras.’
11 Agus chonaic an Éigipteach éadaí Iósaef agus an doras briste, agus chuala sé focail a mhná céile, agus chaith sé Iósaef i bpríosún san áit inar coinníodh na príosúnaigh a chuir an rí i ngéibheann.
12 Agus bhí sé ansin sa phríosún; agus thug an Tiarna fabhar do Iósaef i súile phríomhfhear na ngardaí príosúin agus trua dó, óir chonaic sé go raibh an Tiarna leis, agus gur chuir an Tiarna rath ar gach a ndearna sé.
13 Agus chuir sé gach ní faoina lámha, agus ní raibh a fhios ag ceann na ngardaí príosúin faoi aon rud a bhí aige, óir rinne Iósaef gach ní, agus chuir an Tiarna i gcrích é.
14 Agus d’fhan sé ann ar feadh dhá bhliain. Agus sna laethanta sin bhí fearg ar Fharó, rí na hÉigipte, i gcoinne a bheirt choillteán, i gcoinne an phríomhbhuitléire, agus i gcoinne an phríomhbhácálaí, agus chuir sé i ngéibheann iad i dteach an phríomhchócaire, sa phríosún inar coinníodh Iósaef.
15 Agus cheap ceannasaí na bpríosún Iósaef chun freastal orthu; agus d’fhóin sé os a gcomhair.
16 Agus bhí brionglóid acu beirt, an príomhbhuitléir agus an príomhbhácálaí, agus d’inis siad í do Iósaef.
17 Agus mar a mhínigh sé dóibh, is amhlaidh a tharla dóibh, agus thug Faraó an príomhbhuitléar ar ais ina oifig agus mharaigh sé an bácálaí, mar a mhínigh Iósaef dóibh.
18 Ach d’fhág an príomh-bhuitléir Iósaef sa phríosún, cé gur inis sé dó cad a tharlódh dó, agus níor chuimhin leis a chur in iúl do Fharó cad a d’inis Iósaef dó, óir d’fhág sé dearmad air.

CAIBIDIL 40

1 Sna laethanta sin, bhí dhá bhrionglóid ag Faraó in aon oíche amháin faoi ghorta a bhí le teacht ar fud na tíre. Dhúisigh sé as a chodladh agus ghlaoigh sé ar na léirmhínitheoirí aislingí uile a bhí san Éigipt, agus ar na draoithe, agus d’inis sé a dhá bhrionglóid dóibh, ach ní raibh siad in ann iad a mhíniú.
2 Agus ansin chuimhnigh an príomh-bhuitléir ar Iósaef agus labhair sé faoi leis an rí, agus thug sé amach as an bpríosún é, agus d’imigh sé a dhá bhrionglóid os a chomhair.
3 Agus dúirt sé os comhair Pharaoh gurbh aon bhrionglóid amháin a dhá bhrionglóid, agus dúirt sé leis: ‘Tiocfaidh seacht mbliana (ina mbeidh) flúirse ar fud thír na hÉigipte uile, agus ina dhiaidh sin seacht mbliana gorta, gorta nach raibh a leithéid riamh sa tír uile.’
4 Agus anois ceapadh an Fharó maoir ar fud tír na hÉigipte, agus stóráil siad bia i ngach cathair i rith laethanta na mblianta flúirse, agus beidh bia ann do sheacht mbliana an ghorta, agus ní rachaidh an tír i léig leis an ngorta, óir beidh sé an-dian.’
5 Agus thug an Tiarna fabhar agus trócaire do Iósaef i súile Fharaó, agus dúirt Fharaó lena shearbhóntaí, ‘Ní bhfaighfimid fear chomh críonna agus chomh stuama leis an bhfear seo, óir tá spiorad an Tiarna leis.’
6 Agus cheap sé an dara duine ina ríocht uile é agus thug sé údarás dó thar an Éigipt uile, agus chuir sé faoi é marcaíocht sa dara carbad de chuid Fharó.
7 Agus chuir sé éadaí bíseach air, agus chuir sé slabhra óir ar a mhuineál, agus d’fhógair sé (teachtaire) os a chomhair ‘‘El ‘El wa ‘Abirer,’ agus chuir sé fáinne ar a lámh agus rinne sé rialóir de ar a theach uile, agus thug sé mórtas dó, agus dúirt leis, ‘Ar an ríchathaoir amháin a bheidh mé níos mó ná tusa.’’
8 Agus bhí Iósaef i réim ar thír na hÉigipte uile, agus bhí grá ag prionsaí uile Fharó, agus a sheirbhísigh uile, agus gach duine a bhí ag déanamh gnó an rí dó, óir shiúil sé in ionracas, óir ní raibh uabhar ná uabhar air, agus ní raibh meas aige ar dhuine, agus níor ghlac sé bronntanais, ach bhreithnigh sé in ionracas ar mhuintir uile na tíre.
9 Agus bhí tír na hÉigipte i síocháin os comhair Pharao de bharr Iósaef, óir bhí an Tiarna leis, agus thug sé fabhar agus trócaire dó ar feadh a ghlúnta uile os comhair na ndaoine uile a raibh aithne acu air agus na ndaoine a chuala faoi, agus bhí ríocht Pharao dea-ordaithe, agus ní raibh Sátan ná drochdhuine ann.
10 Agus thug an rí Sefantifáns mar ainm ar Iósaef, agus thug sé iníon Photifar, iníon shagart Héiliopóil, an príomhchócaire, do Iósaef mar bhean chéile.
11 Agus an lá a sheas Iósaef os comhair Fharao bhí sé tríocha bliain d’aois.
12 Agus fuair Íosác bás sa bhliain sin. Agus tharla, mar a dúirt Iósaef i míniú a dhá bhrionglóid, de réir mar a dúirt sé, go raibh seacht mbliana flúirse ar fud thír na hÉigipte uile, agus thug tír na hÉigipte toradh flúirseach, tomhas amháin (ag táirgeadh) ocht gcéad déag tomhas.
13 Agus bhailigh Iósaef bia i ngach cathair go dtí go raibh siad lán d’arbhar, agus nárbh fhéidir leo a chomhaireamh ná a thomhas a thuilleadh de réir a líonmhaire.

CAIBIDIL 41

1 Agus sa chúigiú Iúbaile is daichead, sa dara seachtain, (agus) sa dara bliain, [2165 AM] ghlac Iúdá Er mar chéadghin, bean de chuid iníonacha Aram, darbh ainm Tamar.
2 Ach bhí fuath aige di agus níor luigh sé léi, mar gur de chlann Chanán a mháthair, agus bhí fonn air bean a thógáil dó de ghaolta a mháthar, ach ní cheadódh Iúdá, a athair, dó.
3 Agus ba olc an tÉar seo, céadghin Iúdá, agus mharaigh an Tiarna é.
4 Agus dúirt Iúdá le hOnán a dheartháir, "Téigh isteach chuig bean do dhearthár agus déan dualgas deartháir fir chéile di, agus tóg síol do do dheartháir."
5 Agus bhí a fhios ag Onan nach leis féin a bheadh an síol, ach ag a dheartháir amháin, agus chuaigh sé isteach i dteach bhean a dhearthár agus chaith sé an síol ar an talamh. Ach bhí sé olc i súile an Tiarna agus mharaigh sé é.
6 Agus dúirt Iúdá le Tamar, a bhean chéile: 'Fan i dteach d'athar mar bhaintreach go dtí go mbeidh mo mhac Selah fásta, agus tabharfaidh mé thú dó mar bhean chéile.'
7 Agus d'fhás sé suas; ach níor cheadaigh Bedsuel, bean chéile Iúdá, dá mac Sela pósadh. Agus fuair Bedsuel, bean chéile Iúdá, bás [2168 AM] sa chúigiú bliain den tseachtain seo.
8 Agus sa séú bliain chuaigh Iúdá suas go Timna chun a chuid caorach a lomadh. [2169 AM] Agus dúradh le Tamar: 'Féach, tá d'athair céile ag dul suas go Timna chun a chuid caorach a lomadh.'
9 Agus bhain sí a cuid éadaí baintrí di, agus chuir sí brat uirthi féin, agus mhaisigh sí í féin, agus shuigh sí sa gheata taobh leis an mbealach go Timna.
10 Agus Iúdá ag imeacht leis, fuair sé í agus cheap sé gur striapach a bhí inti agus dúirt sé léi: 'Lig dom teacht isteach chugat.' Agus dúirt sí leis, 'Tar isteach,' agus chuaigh sé isteach.
11 Agus dúirt sí leis: "Tabhair dom mo thuarastal." Agus dúirt sé léi: "Níl aon rud i mo láimh ach an fáinne atá ar mo mhéar, agus mo mhuinéal, agus mo bhata atá i mo láimh."
12 Agus dúirt sí leis, "Tabhair dom iad go dtí go seolfaidh tú mo thuarastal chugam." Agus dúirt sé léi: "Seolfaidh mé meannán gabhar chugat." Agus thug sé di iad, agus chuaigh sé isteach chuici, agus d'fhás sí torrach leis.
13 Agus chuaigh Iúdá chuig a chaoirigh, agus chuaigh sí go teach a hathar.
14 Agus chuir Iúdá meannán gabhar le láimh a aoire, Adullamíteach, agus ní bhfuair sé í; agus d'fhiafraigh sé de mhuintir na háite, ag rá: 'Cá bhfuil an striapach a bhí anseo?' Agus dúirt siad leis: 'Níl aon striapach anseo linn.'
15 Agus d'fhill sé agus d'inis sé dó, agus dúirt leis nach bhfuair sé í: 'D'fhiafraigh mé de mhuintir na háite, agus dúirt siad liom: 'Níl aon striapach anseo.''
16 Agus dúirt sé: 'Lig di iad a choinneáil ar eagla go mbeimid ina cúis magaidh.' Agus nuair a bhí trí mhí caite aici, bhí sé soiléir go raibh sí torrach, agus d'inis siad do Iúdá, ag rá: 'Féach, tá Tamar, do bhean chéile, torrach de bharr striapachas.'
17 Agus chuaigh Iúdá go teach a hathar, agus dúirt sé lena hathair agus lena deartháireacha: 'Tabhair amach í, agus loiscfidís í, óir rinne sí neamhghlanacht in Iosrael.'
18 Agus nuair a tugadh amach í le hé a dhó, chuir sí an fáinne agus an muince agus an bata chuig a hathair céile, ag rá: 'Féach cé leis iad seo, óir is leis atáim torrach.'
19 Agus d'admhaigh Iúdá é, agus dúirt: 'Tá Tamar níos fíréanta ná mise.'
20 Agus dá bhrí sin ná dódh iad í.' Agus ar an gcúis sin níor tugadh do Shelah í, agus níor tháinig sé i ngar di arís.
21 Agus ina dhiaidh sin rug sí beirt mhac, Perez [2170 AM] agus Zerah, sa seachtú bliain den dara seachtain seo.
22 Agus ansin críochnaíodh na seacht mbliana torthúlachta, a raibh Iósaef ag caint le Faraó fúthu.
23 Agus d'admhaigh Iúdá gur olc an gníomh a rinne sé, óir luigh sé lena bhanríon chéile, agus mheas sé gur fuath leis é, agus d'admhaigh sé gur pheacaigh sé agus gur imigh sé ar strae, óir nocht sé sciorta a mhic, agus thosaigh sé ag caoineadh agus ag achainí os comhair an Tiarna mar gheall ar a pheaca.
24 Agus dúradh leis i mbrionglóid gur maitheadh dó é mar gur ghuigh sé go dícheallach, agus gur chaoin sé, agus nár dhein sé arís é.
25 Agus fuair sé maithiúnas mar gur chas sé óna pheaca agus óna aineolas, óir chiontaigh sé go mór i láthair ár nDia; agus gach duine a ghníomhaíonn amhlaidh, gach duine a luíonn lena mháthair chéile, loiscníodar é le tine ionas go ndófaidh sé ann é, óir tá neamhghlaine agus truailliú orthu, loiscníodar iad le tine.
26 Agus tabhair ordú do chlann Iosrael gan aon neamhghlanacht a bheith ina measc, óir gach duine a luíonn lena bhean chéile nó lena mháthair chéile, rinne sé neamhghlanacht; loiscfidh siad le tine an fear a luigh léi, agus an bhean mar an gcéanna, agus casfaidh sé fearg agus pionós ó Iosrael.
27 Agus le Iúdá dúirt muid nár luigh a bheirt mhac léi, agus dá bhrí sin gur bunaíodh a shliocht don dara glúin, agus nach mbainfí amach iad go fréamhach.
28 Óir le haonmhacht súl chuaigh sé agus d'iarr sé pionós, is é sin, de réir bhreithiúnas Abrahám, a d'ordaigh sé dá mhic, d'iarr Iúdá í a dhó le tine.

CAIBIDIL 42

1 Agus sa chéad bhliain den tríú seachtain den chúigiú hIúibilé is daichead thosaigh an gorta ag teacht isteach sa tír [2171 AM], agus dhiúltaigh an bháisteach a thabhairt don talamh, óir níor thit aon rud.
2 Agus d'fhás an talamh lom, ach bhí bia i dtír na hÉigipte, óir bhailigh Iósaef síol na talún sna seacht mbliana flúirse agus choinnigh sé é.
3 Agus tháinig na hÉigiptigh chuig Iósaef le go dtabharfadh sé bia dóibh, agus d'oscail sé na stórais ina raibh arbhar na chéad bliana, agus dhíol sé é le muintir na tíre ar ór.
4 Bhí an gorta an-ghéar i dtír Chanán, agus chuala Iacób go raibh bia san Éigipt, agus chuir sé a dheichniúr mac uaidh le go bhfaighidís bia dó san Éigipt; ach níor chuir sé Beiniámin uaidh, agus tháinig deichniúr mac Iacóib san Éigipt i measc na ndaoine a chuaigh ann.
5 Agus d'aithin Iósaef iad, ach níor aithin siadsan é, agus labhair sé leo agus chuir sé ceist orthu, agus dúirt sé leo: 'Nach spiairí sibh agus nach bhfuil sibh tagtha chun

iniúchadh a dhéanamh ar bhealaí na tíre?' Agus chuir sé i ngéibheann iad.
6 Agus ina dhiaidh sin scaoil sé saor arís iad, agus choinnigh sé Simeon ina aonar agus chuir sé a naonúr deartháireacha ar shiúl.
7 Agus líon sé a sacanna le harbhar, agus chuir sé a n-ór ina sacanna, agus ní raibh a fhios acu.
8 Agus d'ordaigh sé dóibh a ndeartháir níos óige a thabhairt leo, óir bhí siad tar éis a rá leis go raibh a n-athair beo agus a ndeartháir níos óige.
9 Agus chuaigh siad suas ó thír na hÉigipte agus tháinig siad go tír Chanán; agus d'inis siad dá n-athair gach a tharla dóibh, agus conas a labhair tiarna na tíre go garbh leo, agus gur ghabh sé Simeon go dtí go dtabharfaidís Beiniáimin leo.
10 Agus dúirt Iacób: 'Tá mo chlann bainte díom! Níl Iósaef ann agus níl Simeon ann ach an oiread, agus tabharfaidh sibh Beiníamin libh. Tá bhur n-olc tagtha orm.'
11 'Agus dúirt sé: 'Ní rachaidh mo mhac síos libh ar eagla go dtitfeadh sé tinn, óir rug a máthair beirt mhac, agus fuair duine acu bás, agus glacfaidh sibh an duine seo uaimse freisin. Dá dtiocfadh fiabhras air ar an mbóthar, chuirfeadh sibh mo sheanaois síos le brón go dtí an bás.'
12 Óir chonaic sé go raibh a gcuid airgid tugtha ar ais do gach fear ina mhála, agus ar an gcúis sin bhí eagla air é a sheoladh.
13 Agus mhéadaigh an gorta agus chuaigh sé i ndroch-ghéar i dtír Chanán, agus i ngach tír ach amháin i dtír na hÉigipte, óir bhí a gcuid síl stóráilte ag go leor de chlann na nÉigipteach le haghaidh bia ó chonaic siad Iósaef ag bailiú síl le chéile agus á chur i stórais agus á chaomhnú do bhlianta an ghorta.
14 Agus bheathaigh muintir na hÉigipte iad féin air i rith chéad bhliain a ngorta.
15 Ach nuair a chonaic Iosrael go raibh an gorta an-ghéar sa tír, agus nach raibh aon fhuascailt ann, dúirt sé lena mhic: 'Imigh ar ais, agus faigh bia dúinn ionas nach bhfaighfimid bás.'
16 Agus dúirt siad: 'Ní rachaimid; mura dtéann ár ndeartháir is óige linn, ní rachaimid.'
17 Agus thuig Iosrael mura gcuirfeadh sé leo é, go mbeadh siad go léir báite de dheasca an ghorta.
18 Agus dúirt Reuben: 'Tabhair i mo láimh é, agus mura dtabharfaidh mé ar ais chugat é, maraigh mo bheirt mhac in ionad a anama.'
19 Agus dúirt sé leis: 'Ní rachaidh sé leat.' Agus tháinig Iúdá i ngar dó agus dúirt: 'Cuir liom é, agus mura dtabharfaidh mé ar ais chugat é, lig dom an milleán a iompar i do láthair go léir laethanta mo shaoil.'
20 Agus chuir sé leo é sa dara bliain den tseachtain seo ar an gcéad lá den mhí, agus tháinig siad go tír na hÉigipte leo siúd go léir a chuaigh, agus bronntanais ina lámha acu, stacte agus almóinní agus cnónna teirebinth agus mil íon.
21 Agus chuaigh siad agus sheas siad os comhair Iósaef, agus chonaic sé a dheartháir Beiniam, agus d'aithin sé é, agus dúirt sé leo: 'An é seo bhur ndeartháir is óige?' Agus dúirt siad leis: 'Is é.' Agus dúirt sé go raibh an Tiarna trócaireach duit, a mhic!
22 Agus chuir sé isteach ina theach é agus thug sé Simeon amach chucu agus rinne sé féasta dóibh, agus thug siad an bronntanas a thug siad leo ina lámha dó.
23 Agus d'ith siad os a chomhair agus thug sé cuid dóibh uile, ach bhí cuid Bheniamin seacht n-uaire níos mó ná cuid aon duine dá gcuid féin.
24 Agus d'ith siad agus d'ól siad agus d'éirigh siad agus d'fhan siad lena n-asail.
25 Agus cheap Iósaef plean chun a fháil amach an raibh smaointe síochána i réim eatarthu, agus dúirt sé leis an maor a bhí i gceannas ar a theach: 'Líon a málaí go léir le bia, agus tabhair a gcuid airgid ar ais dóibh ina soithí, agus cuir mo chupán, an cupán airgid as a n-ólaim, i sac an duine is óige é, agus seol ar shiúl iad.'

CAIBIDIL 43

1 Agus rinne sé mar a dúirt Iósaef leis, agus líon sé a gcuid málaí go léir dóibh le bia agus chuir sé a gcuid airgid ina málaí, agus chuir sé an cupán i sac Bhiniáimin.
2 Go moch ar maidin d'imigh siad, agus nuair a bhí siad imithe as sin, dúirt Iósaef le maor a thí: 'Lean orthu, rith agus gabh iad, ag rá, 'Is maith an rud é gur dhíol sibh olc orm; ghoid sibh uaim an cupán airgid as a n-ólann mo thiarna.' Agus tabhair ar ais chugam a ndeartháir is óige, agus tabhair ar ais é go tapaidh sula rachaidh mé amach chuig mo shuíochán breithiúnais.'
3 Agus rith sé ina ndiaidh agus dúirt sé leo de réir na bhfocal seo.
4 Agus dúirt siad leis: 'Nár lige Dia do do shearbhóntaí an rud seo a dhéanamh, agus aon fhearas a ghoid ó theach do thiarna, agus an t-airgead a fuair muid inár málaí an chéad uair, thugamar do shearbhóntaí ar ais ó thír Chanán.'
5 Conas mar sin a ghoidfimis aon uirlis? Féach, seo muidne agus ár málaí á gcuardach, agus cibé áit a bhfaighidh tú an cupán i sac aon duine inár measc, maraíodh é, agus déanfaimidne agus ár n-asail seirbhís do do thiarna.'
6 Agus dúirt sé leo: 'Ní mar sin, an fear a gheobhaidh mé leis, glacfaidh mé leis mar sheirbhíseach é, agus fillfidh sibh ar ais go síochánta chuig bhur dteach.'
7 Agus é ag cuardach a gcuid soithí, ag tosú leis an duine ba shine agus ag críochnú leis an duine ab óige, fuarthas i sac Bheniamin é.
8 Agus stróic siad a gcuid éadaí, agus luchtaigh siad a n-asail, agus d'fhill siad ar an gcathair agus tháinig siad go teach Iósaef, agus chrom siad uile iad féin ar a n-aghaidh go talamh os a chomhair.
9 Agus dúirt Iósaef leo: 'Rinne sibh olc.' Agus dúirt siad: 'Cad a déarfaimid agus conas a chosnóimid sinn féin? D'aimsigh ár dtiarna cion a shearbhóntaí; féach, is seirbhísigh dár dtiarna muidne, agus ár n-asail chomh maith.'
10 'Agus dúirt Iósaef leo: 'Tá eagla an Tiarna ormsa freisin; imígí abhaile libhse agus ligigí bhur ndeartháir mar shearbhónta agam, óir rinne sibh olc. Nach bhfuil a fhios agaibh go mbíonn an-taitneamh ag fear ina chupán mar atá agamsa leis an gcupán seo? Agus fós ghoid sibh uaim é.'
11 Agus dúirt Iúdá: 'A thiarna, lig do do shearbhónta, impím ort, focal a rá i gcluas mo thiarna: beirt deartháireacha a rug máthair do shearbhónta dár n-athair: d'imigh duine acu agus cailleadh é, agus ní bhfuarthas é, agus níl fágtha ach é féin dá mháthair, agus is breá le do

shearbhónta ár n-athair é, agus tá a shaol ceangailte le saol an bhuachalla seo.'
12 Agus tarlóidh sé, nuair a rachaimid chuig do shearbhónta ár n-athair, agus nach mbeidh an buachaill linn, go bhfaighidh sé bás, agus tabharfaimid ár n-athair anuas le brón go dtí go mbeidh sé básaithe.
13 Lig domsa, do shearbhónta, fanacht in ionad an bhuachalla mar sclábhaí ag mo thiarna, agus lig don bhuachaill imeacht lena dheartháireacha, óir rinne mé urraíocht dó ar láimh do shearbhónta ár n-athar, agus mura dtabharfaidh mé ar ais é, cloisfidh do shearbhónta an milleán ar ár n-athair go deo.'
14 Agus chonaic Iósaef go raibh siad uile ag teacht le chéile i gcroítheas, agus níorbh fhéidir leis é féin a choinneáil siar, agus d'inis sé dóibh gurbh é Iósaef é.
15 Agus labhair sé leo sa teanga Eabhraise agus thit sé ar a muineál agus ghuil sé.
16 Ach níor aithin siad é agus thosaigh siad ag gol. Agus dúirt sé leo: 'Ná caoineadh mé, ach déanaigí deifir agus tabhairigí m'athair chugam; agus feiceann sibh gurb é mo bhéal a labhraíonn agus súile mo dhearthár Benjamin a fheiceann.'
17 Óir féach, seo í an dara bliain den ghorta, agus tá cúig bliana fós gan fómhar ná toradh crann ná treabhadh.
18 Taraigí anuas go tapaidh, sibhse agus bhur dteaghlaigh, ionas nach dtitfidh sibh de bharr an ghorta, agus ná bíodh brón oraibh faoi bhur maoin, óir chuir an Tiarna mé romhaibh chun rudaí a chur in ord ionas go mairfeadh go leor daoine.
19 Agus abair le m'athair go bhfuilim fós beo, agus féach, feiceann sibh gur rinne an Tiarna athair díom do Pharao, agus rialóir ar a theach agus ar thír na hÉigipte uile.
20 Agus insigh do m'athair faoi mo ghlóir uile, agus faoi na saibhris agus an ghlóir uile a thug an Tiarna dom.'
21 Agus ar ordú béil Fharó thug sé carbaid agus lón dóibh don bhealach, agus thug sé éadaí ildathacha agus airgead dóibh uile.
22 Agus chuir sé éadaí agus airgead agus deich n-asal a d'iompair arbhar chuig a n-athair, agus chuir sé ar shiúl iad.
23 Agus chuaigh siad suas agus d'inis siad dá n-athair go raibh Iósaef beo, agus go raibh sé ag tomhas arbhair do náisiúin uile an domhain, agus go raibh sé ina rialtóir ar thír na hÉigipte uile.
24 Agus níor chreid a n-athair é, óir bhí sé as a mheabhair; ach nuair a chonaic sé na vaigíní a chuir Iósaef uaidh, tháinig beocht ina anam, agus dúirt sé: 'Is leor domsa má mhaireann Iósaef; rachaidh mé síos agus feicfidh mé é sula bhfaighidh mé bás.'

CAIBIDIL 44

1 Agus d'imigh Iosrael ó Haran óna theach ar an ngealach nua den tríú mí, agus chuaigh sé ar bhealach Thobar na Mionn, agus d'ofráil sé íobairt do Dhia a athar Íosác ar an seachtú lá den mhí sin.
2 Agus chuimhnigh Iacób ar an aisling a chonaic sé i mBéitel, agus bhí eagla air dul síos go dtí an Éigipt.
3 Agus é ag smaoineamh ar theachtaireacht a chur chuig Iósaef le teacht chuige, agus gan dul síos, d'fhan sé ann seacht lá, dá bhfeicfeadh sé fís an bhfanfadh sé nó an rachadh sé síos.
4 Agus cheiliúir sé féile an fhómhair den chéad toradh le sean-arbhar, óir ní raibh dornán síl i dtír Chanán uile, óir bhí an gorta ar na hainmhithe agus ar an eallach agus ar na héin go léir, agus ar an duine freisin.
5 Agus ar an séú lá déag, thaispeáin an Tiarna é féin dó, agus dúirt sé leis, 'A Iacóib, a Iacóib'; agus dúirt sé, 'Seo mé.' Agus dúirt sé leis: 'Is mise Dia d'aithreacha, Dia Abrahám agus Íosác; ná bíodh eagla ort dul síos go dtí an Éigipt, óir déanfaidh mé náisiún mór díot ansin. Rachaidh mé síos leat, agus tabharfaidh mé aníos thú (arís), agus sa tír seo cuirfear thú, agus cuirfidh Iósaef a lámha ar do shúile.'
6 Ná bíodh eagla ort; téigh síos go dtí an Éigipt.
7 Agus d'éirigh a mhic agus mic a mhac suas, agus chuir siad a n-athair agus a maoin ar vaigíní.
8 Agus d'éirigh Iosrael suas ó Thobar na Mionn ar an séú lá déag den tríú mí seo, agus chuaigh sé go tír na hÉigipte.
9 Agus chuir Iosrael Iúdá roimhe chuig a mhac Iósaef chun Tír Ghóiséin a iniúchadh, óir bhí Iósaef tar éis a rá lena dheartháireacha teacht agus cónaí ann le go mbeadh siad in aice leis.
10 Agus ba í seo an tír ba fhearr i dtír na hÉigipte, agus ba ghiorra dó, dóibh uile agus don eallach freisin.
11 Agus seo iad ainmneacha mhac Iacóib a chuaigh go dtí an Éigipt in éineacht lena n-athair Iacóib.
12 Reuben, céadghin Iosrael; agus seo iad ainmneacha a mhac Enoch, agus Pallu, agus Hezron agus Carmi-cúig.
13 Simeon agus a mhic; agus seo iad ainmneacha a mhac: Iemúel, agus Iáimín, agus Óhad, agus Iachín, agus Zohar, agus Saúl mac na mná Zefataí - seachtar.
14 Léiví agus a mhic; agus seo iad ainmneacha a mhic: Gerson, agus Cohath, agus Merari - ceathrar.
15 Iúdá agus a mhic; agus seo iad ainmneacha a mhic: Séala, agus Perez, agus Serah ceathair.
16 Isachar agus a mhic; agus seo iad ainmneacha a mhac: Tola, agus Pua, agus Iasub, agus Simron - cúigear.
17 Sebúlon agus a mhic; agus seo iad ainmneacha a mhac: Sered, agus Elon, agus Iahleel - ceathrar.
18 Agus seo iad mic Iacóib agus a mic a rug Léa do Iacób sa Mheaspatáim, seisear, agus a n-aon deirfiúr amháin, Dína, agus anamacha uile mhic Léa, agus a mic, a chuaigh lena n-athair Iacób go dtí an Éigipt, naoi is fiche a bhí iontu, agus Iacób a n-athair leo, tríocha a bhí iontu.
19 Agus mic Zilpah, banóglach Léa, bean Iacóib, a rug Gad agus Asúr do Iacób.
20 Agus seo iad ainmneacha a mac a chuaigh leis go dtí an Éigipt. Clann Ghad: Zifion, agus Haggi, agus Shuni, agus Ezbon, <agus Eri>, agus Areli, agus Arodi-ocht.
21 Agus mic Áiséir: Imna, agus Ísbhá, <agus Ísbhí>, agus Beriá, agus Searach, sé dheirfiúr amháin acu.
22 Ceithre anam déag ab ea líon iomlán na n-anam, agus ceithre anam is daichead ab ea líon iomlán Léa.
23 Agus mic Ráchael, bean Iacóib: Iósaef agus Beiniámin.
24 Agus rugadh do Iósaef san Éigipt sular tháinig a athair go dtí an Éigipt, na trí cinn a rug Asenat, iníon Photifar, sagart Héiliopóil, dó: Manasse agus Ephraim.
25 Agus clann Bheniamin: Béala agus Becher agus Asbéal, Geara, agus Naaman, agus Éihi, agus Ros, agus Muppim, agus Huppim, agus Ard-aon déag.
26 Agus ba cheithre dhuine dhéag d'anam Ráchael uile.

27 Agus ba iad Dán agus Naftáilí mic Bhilha, banóglach Ráchael, bean Iacóib, a rug sí do Iacób.
28 Agus seo iad ainmneacha a mac a chuaigh leo go dtí an Éigipt. Agus ba iad mic Dhán Húisim, agus Samon, agus Asúdí, agus Ijaca, agus Salómón - sé cinn.
29 Agus fuair siad bás an bhliain a ndeachaigh siad isteach san Éigipt, agus fágadh ag Dan Húisim ina aonar.
30 Agus seo iad ainmneacha mhac Naftali, Iahziel, agus Guni, agus Iezer, agus Salum, agus Iv.
31 Agus fuair Iv, a rugadh i ndiaidh bhlianta an ghorta, bás san Éigipt.
32 Agus ba é sé anam is fiche líon Ráchael uile.
33 Agus seachtó anam ab ea anam Iacób uile a chuaigh isteach san Éigipt. Seo iad a chlann agus clann a chlann, seachtó san iomlán, ach fuair cúigear bás san Éigipt roimh Iósaef, agus ní raibh aon chlann acu.
34 Agus fuair beirt mhac Iúdá bás i dtír Chanán, Er agus Onan, agus ní raibh clann acu, agus chuir clann Iosrael iad siúd a fuair bás, agus áiríodh iad i measc na seachtó náisiún págánach.

CAIBIDIL 45

1 Agus chuaigh Iosrael isteach i dtír na hÉigipte, i dtír Ghóiséin, ar an ngealach nua den cheathrú mí [2172 AM], sa dara bliain den tríú seachtain den chúigiú Iúibilé is daichead.
2 Agus chuaigh Iósaef i dtreo a athar Iacóib go tír Ghóisin, agus thit sé ar mhuineál a athar agus ghuil sé.
3 Agus dúirt Iosrael le Iósaef: 'Lig dom bás a fháil anois ó chonaic mé thú, agus go raibh beannacht ar an Tiarna Dia Iosrael, Dia Abrahám agus Dia Íosác, nár choinnigh a thrócaire agus a ghrásta óna sheirbhíseach Iacób.'
4 Is leor domsa go bhfaca mé d'aghaidh agus mé fós beo; sea, is fíor an fhís a chonaic mé i mBéitéil. Go raibh beannacht ar an Tiarna mo Dhia go deo na ndeor, agus go raibh beannacht ar a ainm.'
5 Agus d'ith Iósaef agus a dheartháireacha arán os comhair a n-athar agus d'ól siad fíon, agus rinne Iácob áthas mór mar gur chonaic sé Iósaef ag ithe lena dheartháireacha agus ag ól os a chomhair, agus bheannaigh sé Cruthaitheoir na n-uile ní a choinnigh é, agus a choinnigh a dháréag mac dó.
6 Agus thug Iósaef dá athair agus dá dheartháireacha mar bhronntanas an ceart cónaithe i dtír Ghóisin agus i Ramses agus sa cheantar máguaird ar fad a raibh sé i réim air os comhair Fharao. Agus chónaigh Iosrael agus a mhic i dtír Ghóisin, an chuid is fearr de thír na hÉigipte, agus bhí Iosrael céad agus tríocha bliain d'aois nuair a tháinig sé go dtí an Éigipt.
7 Agus chothaigh Iósaef a athair agus a dheartháireacha agus a maoin le harán a dhóthain dóibh ar feadh seacht mbliana an ghorta.
8 Agus bhí talamh na hÉigipte thíos leis an ngorta, agus fuair Iósaef talamh na hÉigipte go léir do Pharao ar bhia, agus fuair sé seilbh ar an bpobal agus ar a n-eallach agus ar gach rud do Pharao.
9 Agus bhí blianta an ghorta críochnaithe, agus thug Iósaef síol agus bia do mhuintir na tíre le cur sa tír san ochtú bliain, óir bhí an abhainn tar éis talamh na hÉigipte uile a shreabhadh tharstu.
10 Óir le linn seacht mbliana an ghorta ní raibh sé (ag) cur thar maoil agus níor uiscíodh ach cúpla áit ar bhruach na habhann, ach anois bhí sé ag cur thar maoil agus chuir na hÉigiptigh an talamh, agus thug sé go leor arbhair an bhliain sin.
11 Agus ba í seo an chéad bhliain den cheathrú seachtain den chúigiú Iúibilé is daichead.
12 Agus thóg Iósaef an cúigiú cuid den arbhar a bhí le fáil ag an rí agus d'fhág sé ceithre chuid acu le haghaidh bia agus síolta, agus rinne Iósaef de sin reacht i dtír na hÉigipte go dtí an lá inniu.
13 Agus mhair Iosrael seacht mbliana déag i dtír na hÉigipte, agus ba thrí Iúibilé, céad daichead a seacht mbliana, na laethanta uile a mhair sé, agus fuair sé bás sa cheathrú bliain [2188 AM] den chúigiú seachtain den chúigiú Iúibilé is daichead.
14 Agus bheannaigh Iosrael a mhic sular bhásaigh sé agus d'inis sé dóibh gach a dtarlódh dóibh i dtír na hÉigipte; agus chuir sé in iúl dóibh cad a tharlódh dóibh sna laethanta deireanacha, agus bheannaigh sé iad agus thug sé dhá chuid sa tír do Iósaef.
15 Agus chodail sé lena shinsear, agus cuireadh é sa uaimh dhúbailte i dtír Chanán, in aice le hAbrahám a athar san uaigh a thochail sé dó féin sa uaimh dhúbailte i dtír Heabrón.
16 Agus thug sé a chuid leabhar go léir agus leabhair a shinsear dá mhac Léiví chun go gcoimeádfadh sé iad agus go n-athnuafeadh sé iad dá chlann go dtí an lá inniu.

CAIBIDIL 46

1 Agus tar éis bhás Iacóib, tháinig líon mór clann Iosrael i dtír na hÉigipte, agus rinneadh náisiún mór díobh, agus bhí siad ar aon intinn ó chroí, ionas go raibh grá ag deartháir dá dheartháir agus go raibh cúnamh ag gach fear dá dheartháir, agus mhéadaigh siad go mór agus d'fhás siad go han-mhór, deich [2242 AM] seachtaine de bhlianta, laethanta uile shaol Iósaef.
2 Agus ní raibh Sátan ná aon olc ann fad shaol Iósaef a mhair sé i ndiaidh a athar Iacóib, óir thug na hÉigiptigh uile onóir do chlann Iosrael fad shaol Iósaef.
3 Agus fuair Iósaef bás agus é céad agus deich mbliana d'aois; bhí sé ina chónaí seacht mbliana déag i dtír Chanán, agus deich mbliana ina sheirbhíseach, agus trí bliana i bpríosún, agus ochtó bliain faoin rí, ag rialú tír uile na hÉigipte.
4 Agus fuair sé bás agus a dheartháireacha uile agus an ghlúin sin uile.
5 Agus d'ordaigh sé do chlann Iosrael, sular bhásaigh sé, a chnámha a iompar leo nuair a rachaidís amach as tír na hÉigipte.
6 Agus thug sé mionn dóibh maidir lena chnámha, óir bhí a fhios aige nach dtabharfadh na hÉigiptigh amach arís é agus nach n-adhlaicfeadh siad é i dtír Chanán, óir throid Macamaron, rí Chanán, agus é ina chónaí i dtír na hAsaire, sa ghleann le rí na hÉigipte agus mharaigh sé é ansin, agus lean sé na hÉigiptigh go geataí Ermon.
7 Ach ní raibh sé in ann dul isteach, óir bhí rí eile, rí nua, ina rí ar an Éigipt, agus ba láidre é ná é, agus d'fhill sé ar thír Chanán, agus dúnadh geataí na hÉigipte, agus ní

dheachaigh aon duine amach agus ní tháinig aon duine isteach san Éigipt.
8 Agus fuair Iósaef bás sa séú hIúbaile is daichead, sa séú seachtain, sa dara bliain, agus cuireadh é i dtír na hÉigipte, agus fuair a dheartháireacha go léir bás ina dhiaidh.
9 Agus chuaigh rí na hÉigipte amach chun cogaidh le rí Chanán [2263 AM] sa seachtú hIúbaile is daichead, sa dara seachtain den dara bliain, agus thug clann Iosrael amach cnámha chlann Iacóib go léir seachas cnámha Iósaef, agus chuir siad iad sa pháirc san uaimh dhúbailte sa sliabh.
10 Agus d'fhill an chuid is mó díobh ar an Éigipt, ach d'fhan cuid acu i sléibhte Heabrón, agus d'fhan Amram d'athair leo.
11 Agus bhuaigh rí Chanán ar rí na hÉigipte, agus dhún sé geataí na hÉigipte.
12 Agus cheap sé droch-chleas in aghaidh chlann Iosrael chun iad a phianadh agus dúirt sé le muintir na hÉigipte: 'Féach, tá muintir chlann Iosrael tar éis fás agus iolrú níos mó ná sinne.
13 Taraigí agus déanaimis déileáil leo go ciallmhar sula n-éiríonn siad ró-líonmhar, agus déanaimis iad a phianadh le sclábhaíocht sula dtagann cogadh orainn agus sula dtroidfidh siadsan inár n-aghaidh freisin; nó rachaidh siad i gcomhar lenár naimhde agus imeoidh siad as ár dtír, óir tá a gcroí agus a n-aghaidheanna i dtreo thír Chanán.'
14 Agus chuir sé máistrí oibre orthu chun iad a chur faoi chois le sclábhaíocht; agus thóg siad cathracha láidre do Fharó, Pitom agus Raamses agus thóg siad na ballaí agus na daingneáin uile a bhí tite i gcathracha na hÉigipte.
15 Agus chuir siad iallach orthu seirbhís a dhéanamh le cruas, agus dá mhéad a rinne siad olc orthu, is ea is mó a mhéadaigh agus a iolraigh siad.
16 Agus rinne muintir na hÉigipte fuath do chlann Iosrael.

CAIBIDIL 47

1 Agus sa seachtú seachtain, sa seachtú bliain, sa seachtú hIúbaile is daichead, chuaigh d'athair amach [2303 AM] as tír Chanán, agus rugadh thú sa cheathrú seachtain, sa séú bliain di, san ochtú hIúbaile is daichead [2330 AM]; ba é seo an tréimhse trioblóide ar chlann Iosrael.
2 Agus d'eisigh Faraó, rí na hÉigipte, ordú ina leith go gcaithfidís a gcuid mac uile a rugadh san abhainn.
3 Agus chaith siad isteach iad ar feadh seacht mí go dtí an lá a rugadh thú
4 Agus d'fholaigh do mháthair thú ar feadh trí mhí, agus d'inis siad fúithi. Agus rinne sí áirc duit, agus chlúdaigh sí í le pic agus asfalt, agus chuir sí í sna leaca ar bhruach na habhann, agus chuir sí thú ann ar feadh seacht lá, agus tháinig do mháthair san oíche agus thug sí cíoch duit, agus i rith an lae chosain Miriam, do dheirfiúr, thú ó na héin.
5 Agus sna laethanta sin tháinig Tharmuth, iníon Pharao, chun folcadh san abhainn, agus chuala sí do ghlór ag caoineadh, agus dúirt sí lena cailíní thú a thabhairt amach, agus thug siad chuici thú.
6 Agus thug sí amach as an áirc thú, agus bhí trua aici duit.
7 Agus dúirt do dheirfiúr léi: 'An rachaidh mé agus an nglaofaidh mé ar cheann de na mná Eabhraise chun an leanbh seo a chothú agus a chíoch duit?'
8 Agus dúirt sí léi: 'Imigh.' Agus chuaigh sí agus ghlaoigh sí ar do mháthair Iochebed, agus thug sí pá di, agus chothaigh sí thú.
9 Agus ina dhiaidh sin, nuair a bhí tú fásta, thug siad chuig iníon Fharao thú, agus rinneadh mac di thú, agus mhúin Amram d'athair scríbhneoireacht duit, agus tar éis trí seachtaine a bheith críochnaithe agat thug siad isteach sa chúirt ríoga thú.
10 Agus bhí tú trí seachtaine de bhlianta sa chúirt go dtí an t-am [2351-] a chuaigh tú amach as an gcúirt ríoga agus a chonaic tú Éigipteach ag bualadh do chara a bhí [2372 AM] de chlann Iosrael, agus mharaigh tú é agus chuir tú i bhfolach é sa ghaineamh.
11 Agus ar an dara lá rinne tú féin agus beirt de chlann Iosrael achrann le chéile, agus dúirt tú leis an té a bhí ag déanamh an éagóra: 'Cén fáth a bhfuil tú ag bualadh do dhearthár?'
12 Agus bhí fearg agus díomá air, agus dúirt sé: 'Cé a cheap prionsa agus breitheamh díot orainn? An gceapann tú mé a mharú mar a mharaigh tú an tÉigipteach inné?' Agus tháinig eagla ort agus theith tú de bharr na bhfocal seo.

CAIBIDIL 48

1 Agus sa séú bliain den tríú seachtain den naoú hIúbaile is daichead d'imigh tú agus chónaigh tú <i dtír Mhidiáin>, cúig seachtaine agus bliain amháin. Agus d'fhill tú ar an Éigipt sa dara seachtain den dara bliain den chaogadú hIúbaile.
2 Agus tá a fhios agat féin cad a labhair Sé leat ar Shliabh Shíonáí, agus cad a bhí an prionsa Mastêmâ ag iarraidh a dhéanamh leat nuair a bhí tú ag filleadh ar an Éigipt <ar an mbealach nuair a bhuail tú leis ag an lóistín>.
3 Nach ndearna sé iarracht, le gach a chumhacht, tú a mharú agus na hÉigiptigh a shaoradh ó do láimh nuair a chonaic sé gur cuireadh thú chun breithiúnas agus díoltas a chur i bhfeidhm ar na hÉigiptigh?
4 Agus shaor mé thú as a láimh, agus rinne tú na comharthaí agus na míorúiltí a cuireadh amach thú a dhéanamh san Éigipt in aghaidh Fharó agus in aghaidh a thí uile agus in aghaidh a shearbhóntaí agus a mhuintire.
5 Agus rinne an Tiarna díoltas mór orthu ar mhaithe le hIosrael, agus bhuail sé iad le fuil agus froganna, míolta agus cuileoga madraí, agus goil urchóideacha ag briseadh amach sna bolgáin; agus a gcuid eallach le bás; agus le clocha sneachta, agus ar an gcaoi sin scrios sé gach a d'fhás dóibh; agus le lócaistí a d'ith an t-iarmhar a d'fhág an clocha sneachta agus an dorchadas; agus le bás chéadghin na ndaoine agus na n-ainmhithe, agus ar a n-íodail uile, rinne an Tiarna díoltas agus dhóigh sé iad le tine.
6 Agus cuireadh gach rud trí do láimh, le go ndéanfá (na rudaí seo) a fhógairt sula ndéanfaí iad, agus labhair tú le rí na hÉigipte os comhair a sheirbhíseach uile agus os comhair a mhuintire.
7 Agus tharla gach rud de réir do bhriathar; tháinig deich mbreithiúnas mór uafásach ar thír na hÉigipte chun díoltas a dhéanamh uirthi ar son Iosrael.
8 Agus rinne an Tiarna gach ní ar mhaithe le hIosrael, agus de réir a chonartha a d'ordaigh sé le hAbrahám, go

ndéanfadh sé díoltas orthu mar a thug siad i mbraighdeanas iad le fórsa.
9 Agus sheas an prionsa Mastêmâ suas i do choinne, agus d'iarr sé tú a chaitheamh i lámha Pharao, agus chabhraigh sé leis na draoithe Éigipteacha,
10 Agus sheas siad suas agus rinne siad na drochghníomhartha os do chomhair, na rudaí ar ligeamar dóibh a dhéanamh, ach níor lig muid dá lámha na leigheasanna a dhéanamh.
11 Agus bhuail an Tiarna iad le hola urchóideacha, agus ní raibh siad in ann seasamh, óir scriosamar iad ionas nach bhféadfaidís aon chomhartha amháin a dhéanamh.
12 Agus in ainneoin na gcomharthaí agus na n-iontas seo go léir, níor cuireadh náire ar an bprionsa Mastêmâ mar ghlac sé misneach agus ghlaoigh sé ar na hÉigiptigh leanúint i do dhiaidh le gach neart a bhí ag na hÉigiptigh, lena gcarbad, agus lena gcapaill, agus le gach slua de mhuintir na hÉigipte.
13 Agus sheas mé idir na hÉigiptigh agus Iosrael, agus shaoramar Iosrael as a láimh, agus as láimh a mhuintire, agus thug an Tiarna trí lár na farraige iad amhail is dá mba thalamh tirim í.
14 Agus na pobail uile a thug sé chun Iosrael a leanúint, chaith an Tiarna ár nDia iad i lár na farraige, i ndoimhneacht an duibheagáin faoi chlann Iosrael, díreach mar a chaith muintir na hÉigipte a gclann san abhainn. Rinne sé díoltas ar 1,000,000 díobh, agus scriosadh míle fear láidir agus fuinniúil mar gheall ar aon chíoch amháin de chlann do mhuintire a chaith siad san abhainn.
15 Agus ar an gceathrú lá déag agus ar an gcúigiú lá déag agus ar an séú lá déag agus ar an seachtú lá déag agus ar an ochtú lá déag, cuireadh an prionsa Mastêmâ i ngeall agus cuireadh i bpríosún é taobh thiar de chlann Iosrael ionas nach bhféadfadh sé cúiseamh a dhéanamh orthu.
16 Agus ar an naoú lá déag scaoileamar saor iad le go bhféadfaidís cabhrú leis na hÉigiptigh agus clann Iosrael a shaothrú.
17 Agus chruaigh sé a gcroí agus chuir sé righin orthu, agus cheap an Tiarna ár nDia an cleas chun na hÉigiptigh a bhualadh agus iad a chaitheamh san fharraige.
18 Agus ar an gceathrú lá déag cheangail muid é ionas nach ndéanfadh sé cúiseamh ar chlann Iosrael an lá a n-iarrfaidís soithí agus éadaí, soithí airgid, agus soithí óir, agus soithí cré-umha ar na hÉigiptigh, d'fhonn na hÉigiptigh a chreachadh mar mhalairt ar an daoirse inar chuir siad iallach orthu fónamh.
19 Agus níor threoraíomar clann Iosrael amach as an Éigipt folamh.

CAIBIDIL 49

1 Cuimhnigh ar an aithne a d'ordaigh an Tiarna duit maidir leis an gCáisc, é a cheiliúradh ina am ar an gceathrú lá déag den chéad mhí, é a mharú roimh thráthnóna, agus é a ithe san oíche tráthnóna an chúigiú lá déag ó luí na gréine.
2 Óir ar an oíche seo - tús na féile agus tús na lúcháire - bhí sibh ag ithe na Cásca san Éigipt, nuair a scaoileadh saor cumhacht uile Mastêmâ chun gach céadghin i dtír na hÉigipte a mharú, ó chéadghin Pharaoh go dtí céadghin na seirbhíseach sa mhuileann, agus go dtí an eallach.
3 Agus seo an comhartha a thug an Tiarna dóibh: I ngach teach a bhfeicfidís fuil uain bliana ar a lindéir, níor cheart dóibh dul isteach sa teach sin chun é a mharú, ach dul thar an teach sin, ionas go sábhálfaí gach duine a bhí sa teach mar go raibh comhartha na fola ar a lindéir.
4 Agus rinne cumhachtaí an Tiarna gach a raibh de réir mar a d'ordaigh an Tiarna dóibh, agus chuaigh siad thar chlann Iosrael uile, agus níor tháinig an plá orthu chun aon anam a scriosadh as a measc, bíodh sé ina eallaigh, ina dhuine, ná ina mhadra.
5 Agus bhí an plá an-trom san Éigipt, agus ní raibh teach san Éigipt nach raibh aon duine marbh ann, agus iad ag gol agus ag caoineadh.
6 Agus bhí Iosrael uile ag ithe feoil an uain Cháisce, agus ag ól an fhíona, agus ag moladh, agus ag beannú, agus ag tabhairt buíochais don Tiarna Dia a n-aithreacha, agus bhí siad réidh le dul amach ó chuing na hÉigipte, agus ón daoirse olc.
7 Agus cuimhnigh ar an lá seo uile laethanta do shaoil, agus coinnigh é ó bhliain go bliain uile laethanta do shaoil, uair sa bhliain, ar a lá féin, de réir a dhlí uile, agus ná cuir ar athló é ó lá go lá, ná ó mhí go mí.
8 Óir is ordanás síoraí é, agus greanta ar na táibléid neamhaí do chlann uile Iosrael, go gcoimeádfaidís é gach bliain ar a lá uair sa bhliain, ar feadh a nglún uile; agus níl aon teorainn laethanta ann, óir tá sé seo ordaithe go deo.
9 Agus an fear atá saor ó neamhghlaine, agus nach dtagann chun é a cheiliúradh ar ócáid a lae, chun ofráil inghlactha a thabhairt os comhair an Tiarna, agus chun ithe agus ól os comhair an Tiarna ar lá a fhéile, gearrfar amach an fear sin atá glan agus gar dó: toisc nár ofráil sé ofráil an Tiarna ina ham ceaptha, glacfaidh sé an ciontacht air féin.
10 Tagadh clann Iosrael agus ceiliúradh siad an Cháisc ar an lá a socraíodh, ar an gceathrú lá déag den chéad mhí, idir na tráthnónta, ón tríú cuid den lá go dtí an tríú cuid den oíche, óir tugtar dhá chuid den lá don solas, agus an tríú cuid don tráthnóna.
11 Seo é an rud a d'ordaigh an Tiarna duit a choinneáil idir na tráthnónta.
12 Agus ní cheadaítear é a mharú le linn aon tréimhse solais, ach le linn na tréimhse atá ag teannadh leis an tráthnóna, agus lig dóibh é a ithe ag am an tráthnóna, go dtí an tríú cuid den oíche, agus cibé rud a bheidh fágtha dá fheoil go léir ón tríú cuid den oíche agus ar aghaidh, lig dóibh é a dhó le tine.
13 Agus ní chócóidh siad le huisce é, ná ní íosfaidh siad amh é, ach rósta ar an tine: íosfaidh siad é go dícheallach, a cheann agus a bholg agus a chosa rósta le tine, agus ní bhrisfidh siad aon chnámh de; óir ní bhrúfar aon chnámh de chlann Iosrael.
14 Ar an gcúis seo d'ordaigh an Tiarna do chlann Iosrael an Cháisc a cheiliúradh ar lá a ama socraithe, agus gan cnámh de a bhriseadh; óir is lá féile é, agus lá ordaithe, agus ní féidir aistriú ó lá go lá, agus ó mhí go mí, ach ar lá a féile féin a cheiliúradh í.
15 Agus ordaigh do chlann Iosrael an Cháisc a cheiliúradh ar feadh a laethanta, gach bliain, uair sa bhliain ar lá a ama socraithe, agus go dtiocfaidh sé mar chuimhneachán taitneamhach i láthair an Tiarna, agus ní thiocfaidh aon phlá orthu le marú ná le bualadh sa bhliain sin a

cheiliúrann siad an Cháisc ina ham féin i ngach slí de réir a ordaithe.
16 Agus ní íosfaidh siad é lasmuigh de thearmann an Tiarna, ach os comhair thearmann an Tiarna, agus ceiliúrfaidh pobal uile chomhthionól Iosrael é ina shéasúr ceaptha.
17 Agus gach fear a thagann ar a lá, íosfaidh sé é i naomhóg do Dé i láthair an Tiarna ó fiche bliain d'aois agus os a chionn; óir is mar seo atá scríofa agus ordaithe go n-íosfaidís é i naomhóg an Tiarna.
18 Agus nuair a thiocfaidh clann Iosrael isteach sa tír atá le seilbh acu, i dtír Chanán, agus go gcuirfidh siad tabarnacal an Tiarna suas i lár na tíre i gceann dá dtreibheanna go dtí go mbeidh tearmann an Tiarna tógtha sa tír, tiocfaidís agus ceiliúradh siad an Cháisc i lár tabarnacal an Tiarna, agus maraíodh siad í os comhair an Tiarna ó bhliain go bliain.
19 Agus sna laethanta a thógfar an teach in ainm an Tiarna i dtír a n-oidhreachta, rachaidh siad ann agus maróidh siad an Cháisc tráthnóna, ag luí na gréine, ar an tríú cuid den lá.
20 Agus ofrálfaidh siad a fhuil ar thairseach na haltóra, agus cuirfidh siad a saill ar an tine atá ar an altóir, agus íosfaidh siad a fheoil rósta le tine i gcúirt an tí atá naofa in ainm an Tiarna.
21 Agus ní fhéadfaidh siad an Cháisc a cheiliúradh ina gcathracha, ná in aon áit ach amháin os comhair tabarnacal an Tiarna, ná os comhair a theach inar chónaigh a ainm; agus ní rachaidh siad ar strae ón Tiarna.
22 Agus tusa, a Mhaois, a ordaigh do chlann Iosrael orduithe na Cásca a chomhlíonadh, mar a ordaíodh duit; fógair dóibh gach bliain agus lá a laethanta, agus féile an aráin gan ghloine, go n-íosfaidh siad arán gan ghloine seacht lá, (agus) go gcoimeádfaidh siad a fhéile, agus go dtabharfaidh siad ofráil gach lá le linn na seacht lá lúcháire sin os comhair an Tiarna ar altóir bhur nDé.
23 Óir cheiliúir sibh an fhéile seo go tapa nuair a d'imigh sibh as an Éigipt go dtí gur chuaigh sibh isteach i bhfásach Shur; óir ar bhruach na farraige a chríochnaigh sibh í.

CAIBIDIL 50

1 Agus tar éis an dlí seo chuir mé laethanta na Sabóide in iúl duit i bhfásach Shíon[ai], atá idir Éilim agus Shíonái.
2 Agus d'inis mé duit faoi Shabóidí na tíre ar Shliabh Shíonáí, agus d'inis mé duit faoi bhlianta na hIúibilé sna sabóidí bliana: ach níor inis mé duit bliain na bliana sin go dtí go rachaidh tú isteach sa tír atá le seilbh agaibh.
3 Agus coimeádfaidh an talamh a shabóidí freisin fad a bheidh cónaí orthu ann, agus beidh a fhios acu cad é bliain na hIúibilé.
4 Dá bhrí sin, d'ordaigh mé duit na seachtainí bliana agus na blianta agus na hIúibilé: tá naoi n-iúibilé is daichead ann ó laethanta Ádhaimh go dtí an lá seo, [2410 AM] agus seachtain amháin agus dhá bhliain: agus tá daichead bliain fós le teacht (lit. 'i bhfad i gcéin') chun aithne [2450 AM] an Tiarna a fhoghlaim, go dtí go rachaidh siad thar tír Chanán, ag trasnú na hIordáine siar.
5 Agus rachaidh na hIúibilé thart, go dtí go nglanfar Iosrael ó gach ciontacht striapachais, agus neamhghlaine, agus truaillithe, agus peaca, agus earráide, agus go mairfidh sé le muinín sa tír uile, agus ní bheidh Sátan ná aon olc ann feasta, agus beidh an tír glan ó sin amach go deo.
6 Agus féach, scríobh mé síos duit an aithne a bhaineann leis na Sabóidí, agus gach breithiúnas dá dlíthe.
7 Sé lá oibreoidh tú, ach ar an seachtú lá is é Sabóid an Tiarna do Dhia. Ní dhéanfaidh tú aon chineál oibre ann, tú féin ná do mhic, agus do shearbhóntaí fireanna agus do bhan-sheirbhísigh, agus do chuid eallaigh go léir agus an eachtrannach atá in éineacht leat.
8 Agus an fear a dhéanfaidh aon obair air, gheobhaidh sé bás: cibé duine a thruaillíonn an lá sin, cibé duine a luíonn lena bhean chéile, nó cibé duine a deir go ndéanfaidh sé rud éigin air, go rachaidh sé ar thuras air maidir le haon cheannach nó díol: agus cibé duine a tharraingíonn uisce air nár ullmhaigh sé dó féin ar an séú lá, agus cibé duine a thógann aon ualach chun é a iompar amach as a phuball nó as a theach, gheobhaidh sé bás.
9 Ná déan aon obair ar an tSabóid ach an méid a bheidh ullmhaithe agaibh daoibh féin ar an séú lá, chun ithe, agus ól, agus scíth a ligean, agus an tSabóid a choinneáil ó gach obair an lá sin, agus chun beannú don Tiarna bhur nDia, a thug lá féile agus lá naofa daoibh: agus tá an lá seo ina lá ríocht naofa d'Iosrael uile i measc a laethanta go deo.
10 Óir is mór an onóir a thug an Tiarna d'Iosrael go n-íosfaidís agus go n-ólfaidís agus go mbeadh siad sásta ar an lá féile seo, agus go mbeadh scíth acu air ó gach saothar a bhaineann le saothar chlann na ndaoine ach amháin túis a dhó agus ofrálacha agus íobairtí a thabhairt os comhair an Tiarna ar feadh laethanta agus ar feadh Sabóidí.
11 Ní dhéanfar an obair seo ach amháin ar laethanta na Sabóide i naomh-ionad an Tiarna do Dhia; ionas go ndéanfaidh siad íobairt ar son Iosrael i gcónaí ó lá go lá mar chuimhneachán a thaitníonn go maith i láthair an Tiarna, agus go nglacfaidh sé leo i gcónaí ó lá go lá de réir mar a ordaíodh duit.
12 Agus gach fear a dhéanann aon obair air, nó a théann ar thuras, nó a shaothraíonn a fheirm, bíodh sé ina theach nó in aon áit eile, agus cibé duine a lasann tine, nó a mharcaíonn ar aon ainmhí, nó a thaistealaíonn ar long ar an bhfarraige, agus cibé duine a bhuaileann nó a mharaíonn aon rud, nó a mharaíonn ainmhí nó éan, nó cibé duine a ghabhann ainmhí nó éan nó iasc, nó cibé duine a throscadh nó a dhéanann cogadh ar na Sabóidí:
13 An fear a dhéanfaidh aon cheann de na rudaí seo ar an tSabóid, gheobhaidh sé bás, ionas go gcoimeádfaidh clann Iosrael na Sabóidí de réir na n-aithne a bhaineann le Sabóidí na tíre, mar atá scríofa sna táibléid a thug Sé i mo lámha chun go scríobhfainn amach duit dlíthe na séasúir, agus na séasúir de réir roinnt a laethanta. Seo é cuntas roinnt na laethanta.